

— يادەۋەرى —

كەرىم كاكە

بەرىيى كۆچبارا

www.iqra.ahlamontada.com
منتدى اقرأ الثقافي

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيّب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدراي دانلود كتايپهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

به رپی کوجبارا

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

دهزگای فام

بۆ چاپ و بلاوکردنه وه

FAMpublication ﷲ ﷻ ﷼ ﷽ ﷾ ﷿

بهريۆمهري گشتي: سەنگەر زارای

مافی چاپ و بلاوکردنه وه ی بۆ دهزگای فام بارێزراوه.

چاپی یه کم - ۲۰۲۱

به رتي كوچبارا

نووسینی

كهريم كاكه

بایهت: یادهوهری

پێوانه

۱۳.۵*۲۱سم (۱۹۰) لاپه ره

له بهريۆه بهرايه تبي گشتي كتيخانه گشتيه كان/ ههريۆي كوردستان ژماره سهاردي
(۱۰۲۰) ي سالي ۲۰۲۰ ي پين دراوه.

یادہوہری

بہ ری کؤچبارا

کہریم کاکہ

-۱-

لهو به هاره

له جني مهر گولالين

مهر بنجه گياين

جنيي کوچ دياره

ئەوپۇ بە مانگ و رۇژى كوردەوارى، يازدەدى
خاكەلىۋە، ئاسمان شىن شىن، جى جى پەلە ھەۋرى
گچكەى سىپات، زەۋى كەسك دەچىتەۋە، جى جى تەپ،
جى جى كزر، لەو رۇژە، مىللەتنى بە تويىشۋى(نا بۇ
بندەستى) بە پىي پىر و زارۇ، وا بەرەو پەنھان بەپىۋەيە.

چاودى، كۇچبارە، كۇچى دىرۇكى، كۇچە كۇچ، رى
ناپسىتەۋە، لە سەرى ھەۋرازە نەفتەۋە لىمەۋە دىارە، تا
دوورىن بىرە كات، رى لە مۇف رەشەچىتەۋە، فىشەكى
لە ھەر كۇيۋە بى، بە زەۋى ناكەۋى، مىندالى، ژنى، پىرى،
كەسى دەيگىرەتەۋە.

كۇچبارە، بەۋ بەھارە بە بن لوورە و لىرمەى تۇپى
بەغداى ئەنفالدا كۇچبارە، كۇچى شارە، ھەلاتنىكە لە
دىرۇكى نەتەۋان بى ھاوتايە، ورد و دىشت، ئەۋەى پىي
گرت، ئەۋەى بە گۇچان ھەستەۋە، ھەستا و رىي گرت،
حەفت رۇژەى رىي ھەلاتنى مىش بەۋ رىيە تووش و
دىرژەدايە.

لە سەر بەردىكى بەرزايى ئەۋ ھەۋرازە يىنى دەدەم و
بەدەم جىغارە كىشانەۋە، بەيىنى، بۇ ماۋەى جىغارەخۇرى دوو

مڙ پتر، بهري خؤ دهدهمئ، چ دهينم من! كهس نهيينئ،
كهس وهسهرى نهيهت و له خهونيش ريى بهو رييه
نه كهوئ، هئ له تيرهئ سهدام و رهجهوى.

ويئنهئ ئه و كوچه له زهويهوه ناگيرئ، له زهويهوه
پيشانادرپتهوه، ههر دهبيى كهسئ به چاوى ئاسمانى و
پهنجهئ زهويانه بيكيئشئ، كوچ نه سهرى دياره نه بن، له
ريچكهئ ميرووله ناچئ، پانهوپان دئ، رئ ههئناگرئ،
كوچ ههلهت و لارئ دهگرئ، كوچيكه ئه و كوچه، دهزانئ
له كوئوه دئ، لئ نازانئ بؤ كوئ دهچئ، بؤ چ وارئ
سهرههلهدگرئ.

ئاسمانى شار چره دووكهليكه له گهواله دهچئ،
لوورهئ توپيش دهشت و بانى و زوورگان دهبرئ، ترسيكى
وا له دلان دهنيستهوه، نه به من نه به چ كوچنووئ
نانووئسريتهوه، ترسيكى وا ساوا كه هيشتا نازانئ دهست و
پاروو بؤ زارى ببات، دهزيرپتي و به ههردوو دهستان توند
گوئي خؤى دهگرئ، خؤى له ئاميزى دايقى رادهپسكيئئ،
رهنگه توى كوچنهديو، كوچى لهو رهنگه، باوهپ بهوه
نههينئ، لئ نهز لهو كوچه له نزيكهوه ساواى وام بينئ،
كوچى نهتهوه ويتهئ واى تيدايه، چ ويتهكيئشئ خهيايى بؤ

تابلوی وا ناچن، زیری وای تیدایه، موسا بییستی،
گازهنده له خوداوهندی خوی دهکات و نایه تی تازهی لی
دهخوایی.

ئز له وهه ورازه کۆچه، نهو کۆچهی به شیوهی
کهوتهوه، کهس بیر لینه ده کردهوه، چیرۆکی کۆچی
موسا و جووم بیر کهوتهوه، نهو چیرۆکی له هندی
زارهوه، هیند به دلوداو و ترش و خوی پتوه کردهوه
بیستبووم، به دهست خۆم نه بوو، به وینهی نهو کۆچهی وا
خۆمی هه لگرتووه، گرته گرته به راستی تیگه یشتبووم،
نه خاسمه له زاری بلکه زاری بنجووهوه:

ئه ها، خوداوهند، خوداوهندی ده ریا و سارا، له ئاسمانی
کتوی تووره وه به هاناوه هات... موسا ده بینم به داره کهی
دهستی، هیندهی بلن یه ک و دوو ده ریا کهرت ده کات...
تیره ی موسا به ورد و درشت ده به پنه وه، پاش په پنه وه
هه ردوو کهرتی ده ریا تیکده که نه وه، نه وان ده ربازده بن،
پیرعۆنی میسری و سوپاکهی تیاده چن...

ئه دی ئیمه، خوداوهند و داریکی و له کوئی بهتین؟
پیرعۆنی به غدا یی له زهوی و ئاسمانه وه به دوامانه وه، به

سەرمانه‌وه، ئەو سوپایه‌ی ئیمه راوده‌ن، کار له سوپای
 پیرعۆن نه، له تیره‌ی کورپه‌که‌ی ئەبۆ سۆفیان، سوپا، سوپای
 ئەنفاله، چ خوداوه‌ندی ناکاری پێشی پێگرئ، له‌شکری
 پیرعۆن له‌ چاو ئەنفال به‌ ئاوی نیل و ده‌چله‌ و فره‌هات، به
 ئاوی دڵۆپه‌ شۆراوه‌ته‌وه، داری موساش دادمان نادات.

له‌ دلی خۆم ئەو گۆته‌یه‌ ده‌لیمه‌وه‌ که‌ کورد. له‌وه‌ته‌ی
 هه‌یه‌ ده‌یلته‌وه‌:

چیا، چیا، ته‌نها چیا پشت و په‌نا.

چه‌ندی له‌ چیا نزیکیته‌وه، ئەنفال هێنده
 دوورده‌که‌ویته‌وه.

ویده‌چی له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتیتم:

بریا شاری مه‌ له‌ بن چیا با.

بۆیه‌ ده‌لیم ره‌نگبێ وام گوتی، چوونکه‌ هاوپی
 کورده‌که‌م گوتی:

داری بریا به‌ر نادا، شاری دووره‌ شاخ ئاسان ده‌که‌ویته
 زاری ئەنفاله‌وه‌.

هاوړئ عه ره به که شم گوتی:

باش بوو وا گه یشتینه چیا، له شکری نامانگاتې.

بؤ له بیرنه چوونه وه ده لیم من له و کوچه دوو پېشمه رگه
دوو هاوړیم له تنیسته، عادل، عاره بی لای به غدایی و
قاسم، کوردی لای که رکو وکې.

ئی، منیش تا نه گه یستمه کانی دلپه، ترسی به ده ست
گرتنم له دل نیشتبوو، ناخر له و ده شته روو ته که وینه ی ناو
له پې ده سته، هه وړده ش ناتوانی خوی لی بشاریته وه، نه گه ر
له دوو کوپته ره وه سهر بازی نه نفال دابه زیان، به زیندو ویش
قیه بر نه کرابان، به مردووی ده گیران، ناخر چ چه کدار
نه مابوون، به پېشمه رگه وه جاشه وه قوچان دبوویان و
شاریکیان بؤ نه نفال به جیه یشتبوو، ئا، جاشیم ده دیت
هه لدا هات.

له کانیه که ی دلپه وه ترسی به ده ست گرتن ره ویه وه،
لیره وه، بانی و گرد و زوورگ و ته لان ده سته پنده کات،
کوپته ریش بوردومان بکات، ده توانی له بن به ردیکه وه
چهند فیشکی بهاوړی و خو بشاریه وه، نه وه من چ ده لیم،
دین بوومه؟

نه ته و په ک ورد و درشت، به نيرينه و مينينه وه، به دين
 ده روزه که ره وه، وا له کوچه، ده هيندهی ژماره ی دار و
 به ردی نه و ناوه بنياده م به ريوبانه وه، سه نگر گرتن و په نا
 به ردی چی! فیشه کی رووه و نيره به ناسمانيشدا به او پيژئی،
 ناکه و پته وه زه وی، بی سی و دوو، که سی سار دده کاته وه،
 تو پي له هر کوپوه هه لدري و له کوئی بکه و پته وه، نه گهر
 نه شته قپته وه، بایي گورستاني مروث په له واژده کاته وه، خو
 نه گهر - گوپی سه دام که پ بی - عه لی کیمیاوی فرپکه یی
 بنيري، به سر نه و ريوبانه دا ده رمانه که هه لپيژئی، (دلپوه) به
 ده ردی (عاشقان) ده چی و ژيان هه ناسه ی ليده پري،
 چکده کات.

پياوړیک به رانپيليکی گه وره ی پري به کولدا دابوو،
 مندا لیکش به ناميزه وه، ده مدیت ناوه ناوه به سهری دوو
 په نجه ی فرمیسی مندا له که ی ده سپری و سهری بو ناسمان
 هه لده پري، گویم لینه ده لی:

نه و فیرعه ونه به س ده رمانه که مان پتوهرنه کات، نه ویدی
 هیچ نه.

تو بلتی سه دام، دیسان کیمیاوییه که ی راسپيري؟

وا چاڪه چيدى بير له كيميا نه كه مه وه، دهنه چوكم
 دهشكى و دهست به خومدا شوږده كه مه وه، له سهرمه شنگ
 وتين بدهمه وه بهر خوم و دهسبرداری نوميدى دهربازوون
 نه بم، هيندهى له دهستيشم دئ، دهستى هانام دريژ بئ و به
 هاناوه بچم.

نه وهى ليږه له دهستماندي، چوونه بن پلى
 په ككه وته يئ، له باوه شكردنى منډالئ، پالډانى
 عاره بانه يه ك... هينده و ته واو، چاودئ، قاسمى هاوپرېم
 منډالئكى له باوه شه، منډاله حريت حريت پنده كه نئ، وا
 دياره قسهى خوښى بو ده كات، يان ردېتى دې به
 روومه تى ناسكيدا داده هينئ، روومه تى ده لئى نهو گولاله
 سوورانه يه، تازه بو خاكه ليوه ليو ده كه نه وه و وا له بن پنى
 كوچدا په په ده بن، بيرمه منډاله كه م له هاوپرېكه م
 وه رگرت:

كچه جوان، ناوت چيه؟

بزه يه كى شيرنى كرد:

ناوم گولاله يه.

وا ديار بوو ئاميزى هاوپټكه مى پټخوشتىر بوو، چاوى
هر له سهر وى بوو، نه وهشم له بيره گوتيه داىكى:

دايه، نهو پياوانه خزمى ئيمه ن؟

داىكى گوتى:

كچم، نهوړو هه موومان كه سوكارى به كين.

واى، گولالهى به هارى هه ورازه نه فته، چهند له ناسكى
هاوینى هه ورازه كهى نه وديوهى دۆله پوه ده چوو، نه وهى له
نه نفاله كهى هاوینى هه شتاوه شتى، نه وهى به ئاميزمه وه لټوى
ناسكى به مه تاره كه مه وه نابوو، نهو ناسكهى گوله ستيره يى
بوو، نه مزانى له كوئى كوژا يه وه، واى كورد! تو هر به شت
كؤچه! كؤچه كهى هه ينى، كؤچى ناسك، كؤچى چهند
گوندى بوو، به لام كؤچى هه وكه، كؤچى گولاله كؤچى
شاره، كؤچى نه ته وه به، نزاده كه م گولاله به دهردى ناسك
نه چټ و نه كه ويته زارى نه نفاله وه.

لهو هه ورازه به، عادل عارب به تهنشت پياويكه وه پال
به عاربانه به كه وه ده نى، هه ندى پريسكه و هيربار و سى
چوار مندالى سهر كه وبنكهى له سهره، كه ريكي ماندوو له

ڪورد ماندووتر رايدہ ڪيشي، جلہوہ ڪشي به دہستي
 ڙنيڪہوہ، ڙنہ فوٽہ يہ ڪي رہنگ گيايي لہ سہرہ، ڙنيڪي
 رہقہ لہي چاو بہ قوولدا چووي رہستارہ، لہ ڪرہ ڪہ پتر
 ماندوويٽي پتوہ ديارہ، وايش! ڪر ڪہوت، دہورمان دا، بہ
 ھہشت دہستان ھہلنہ ستاوہ، ڪہري بہستہ زمان بہ چاو دہيگؤ:
 خؤ ماندوو مہ ڪن...

پياوہ ڪہ عارہ بانہ ڪي ليڪردہوہ، ڪر جوولہي لہ خؤي
 بڀي، ٽہورڀو نہي بيست روڙہ گياني سپاردوہ، رايانڪيشايہ
 روخ ري.

ڙنہ بہ لڇڪي فوٽہ ڪي باوہ شيني دہ ڪرد، باديه ناويڪي
 بہ دہموچاويدا ڪرد، چہندي خؤي بہ لاگيري ڪري
 راکشاو ڪرد، پياوہ چہندي پيگوت:

ڪرہ ڪہم، ڪہسہ ڪہم، پياوي چاڪبہ، لہو روڙہ رہشہ
 ٽہوہم لہ گہل مہ ڪہ، ھہستہوہ، مہمانڪہ خواردني گورگي
 دوو پي...

ڪر چہند جاري نيو ھہلٽاني چاوي ھہلٽنا، من ٽہوہم لہ
 چاوي خوٽندہوہ:

روڙم ھاتوہوہ، ٽيرہ جيٽمہ، بہ جيٽم بہيلن.

پیاوه کەش ھەر وای خوێندەو، بۆیە خۆی چوووە جیی
کەرەکە و ژنە کەش لە دواوە پالی پتووە دەنا.

دوا ھەناسەی کەرەکەم بیرناچیتەو، لە کونە کەپوویەو
بە شپۆھەیین ھەناسەی دەدەدا، شەروالی ماخۆکەی بە با
خستبوو.

لەو رێوبانە کەر و عارەبانە لە ترومبیل پترن، داخوا چەند
کەر پەکی کەوتوو؟

گرتەیین ھەبە، ئەگەر تووشی لەبیرچوونەوێ تەواویش
بم، لەبیرمناچیتەو:

پیریژنی کە ھەر ھێندە ی گلۆلە بەنیککی لیماو تەو،
ترسی ئەنفال نەبی، لە سەر جپۆ نەگاتە سەرئاویش، بە
چاوی من نا، بە ھی خۆت چاویدی، ھەوساری چیلنکی بە
دەستەو، چیلن باری بە سەربارەوێ بە پشتم، لە
جوولەپرا وێدەچی لە گەل بار رانەھاتی، چەند جاری
دیتم، پیریژن ئاوپی لێدەداتەو، بۆی دەگەپیتەو، دوورنیە
پیشلی:

رادیی، مارەباب، رادیی.

پیره میردینکی ره قه له ش که ده لئی سیرمه یه، قیت قیت له
 دوای چیله که ده پروات و ناوه ناو به دهم (وه حه...) یه که وه،
 قوته گۆپاله که ی ده گه یه نیتی، گویم لیبوو، پیریژن گوتی:

پیاوه که، نه رم لییده، نه بیثیشینی.

ترومیله که تیکیدا، ده نا من حه زنده کرد پی به پی، به
 ته نیشته ئه و ژن و چیل و پیاوه وه ری کۆچوبارم گرتبا.

له ته نیشتمان وه، ترومیلتیکی گچکه ی سهرکراوه کوزاوه،
 سهری له ژن و مندال زهرد و سۆر ده چۆوه، له دووره وه
 لیت روانییا، له وه ده چوو میرگنی گولی هه مه پره نگی
 بارکردبی، هه ندیکیان دابه زین و که وتینه پالپوه نانی،
 ترومییل هه له بوو نه بوو، ئی، له ترومییل گه پئی، ویتاچی
 جاریکیدی گره ی لیوه بی، له و سهربرده یه ئه و ژنه سهرباسه
 که به دیار ترومیله که وه له که لینی ورده فرمیسکانه وه
 تیجاوینکی له سهر منه و نایگوازیته وه، ژن، ده سته ژنی به ژن
 باریکی چاو گه شی رووخسار له شیوه ی زولفی ژاکاو، له بن
 فرمیسکه وه جوانیه کی به سهرچوو ده تریسکیتته وه، ئه و ژنه
 ویده چی بهر له چهند سالی له و جوانانه بووبی که به نیگاین
 پیاوی مه ست و سهرگردان کردبی، ئه ری بۆچی چاوی له

سەر من هه‌لناگرئ، ره‌نگه به که‌سیکم بچووێتی، منیش بو
 تاوێ چاوم له چاوی پر له رۆندکی بری، رووی وه‌رگیرا،
 ده‌لێی ده‌یناسم، ئا، من نه‌و ژنه‌م دیوه، له کوێ؟
 بیرمناکه‌وێته‌وه، ویستم شتیکی لی بیرسم، نه‌مپرسی،
 هه‌ستمکرد نه‌ویش قسه‌یه‌کی له دله، نه‌یکرد، عادل گو‌تی:

وا باشه برۆین، هیچمان له ده‌ست نایی.

وایه، شتیکی لی نازانین و به ئیمه وه‌گه‌رناخریته‌وه،
 جفاره‌یه‌کم پێچایه‌وه و رۆشتین، به‌لام ژنه‌که وێنه‌یه‌ک بوو
 به‌ر چاومی به‌رنه‌ده‌دا، له خه‌یالم لانه‌ده‌چوو، وێنای ده‌که‌م
 و بیرمناکه‌وێته‌وه کییه و له کویم دیوه، کوپته‌ره‌کان له
 خه‌یالی ژنه فرمیسکاویه که‌یان کردم.

-۲-

که مانی شکاو

ئاوازی بۆ کوچ ده خوتی

ئاوازی له تهل پچراو

له ناوړانه وهی کۆتر ده چی

له بهرزایى هه ورازى سهخت و رژد، ئهو هه ورازه
 ئه وړو خوى چهند قات هه وراز كرده وه و لهم به هارى
 كوچه، بايى چهندان هاوین ئاره قهه به كوچوبار رشت،
 له وئ، بهر له وهى به و ديو دا شو پینه وه، ريك له و بن
 گردهى پاشتر، پاشوهى پيشمه رگه جاش تيكه لبوونه وه!
 جاشيكى ناو بهد، كوشك و ته لارى لى بهرز كرده وه،
 جاشيك چهندان سال بوو، له بهر هى له شكرى نه نفال بوو.

له وئ، له ئاسمانى خاكه ليوهى ژاكاوى ئه وئ، سى
 چوار كوچتهر په يدابوون، نه وى، نه وىتر له دوورايى
 ئارپىچى، به لام به چى ده چى! له سايه ي بهر، ئهو بهر هيه
 كلكى ده گهلوزى نا و به پى تاژى هه لات، ئارپىچى هاوړ
 ما؟! نه گهر مايش، نابى، يه ك ته قه رهنگى به كوشتدانى
 سه د كهس بى.

ئهو خه لكه ورد و درشت هه ر كه سه و له جى خوى
 دانيشت، له سه ر زگ، له سه ر پشت، له سه ر ته نيشت
 راكشا، نه گره ي ترومبيل، نه گريه ي مندا ل نه نزا و
 پارانه وهى ژن، نه جوين و تفى پير، نه دهنگى بى دى، هيج
 هيج نه ما، زه وى نووزه ي لير.

چاودى، ميله تيك له دهشت و دهر و گرد و دۆل و

تەلان و بن گەوہەر و کەندەرپان کەر کەوتووہ، لە شیوہی مەر
 مۆل بووہ، ھەموو دەستمان لە سەر دلمانہ، کۆپتەر ئەگەر
 لەو ئاسمانوہ یی دیتن و سیرەگرتن، ھەر لە خۆوہ بڕشینی،
 خوین ھەلدەستی، ئەو جۆگە و چەمە بەھاریانہ دەبنە زیی
 خوین.

ئیمە ھەر سێ ھاوڕێکە و سێ چوارێکیدى پشتمان بە
 تەلانیکی داوہ و دەستەپاچانہ چاومان بڕیوہ تەگەر و
 سوورپانہوہی کۆپتەرەن، ئەری کۆپتەر بوون یان فرۆکە؟

عادل تەفەنگی سوار کرد، گوتم:

ھەلەى وا نەکەیت.

گوتی:

دەزانم، خۆ شیت نیم، بەلام سوارم نەکردبا، دلم دەتەقی.

قاسم مستیکی لە چەکەکی دا و روو لە کۆپتەرەکان:

دەستی ئەو خەلکەم شکاوہ، ئەگینا ئیوہ ئەوہن بەو شیوہ

نزم بفرن و گالتمان پێیکەن؟!

لە تەنیشتە من کورپێژگە یەکی پەرچ لە سەر شان،

پرچىكى جوان، كچ خۇزى پىدەخوازى، پىشتى بە تەلانى كە
داوہ و كەمانىكى ناو قەد كچانى توند لە ئامىز گرتووە،
تىچاوىكم كەوتە سەرى، لىنى دەجوولا، ھەستەمكرد نزا
دەخوئىنى، گوتەم:

مەترسى، ھىچ نايت.

راستى منىش زۆر دەترسام، بەلام بە سەر خۆم نەدەھىتا.

ئەز چاوەرپى وىرانىوونى دىنام، ئاخىر پىموابوو، ئەگەر
ئەو كۆپتەرەنە ئەو رىبوانە بۆردمان بكەن، ئەو كۆچە دەبىتە
كۆچى دوايى و ھەموو پىكەو، بە رووبارى خوئەو،
دەگەنە ئەو دىنا.

گويم لىيە كەسى دەلى:

مەترسن، ئەو كۆپتەرەنە بۆ كوشتەمان نەھاتوون،
دەيانەوئى بگەرپىنەو.

تۆ بلى و بى؟

قەسى خۇش ھەر خۇشە، ئاھىكم ھاتەوہەر، ئەھا،
كۆپتەر بىزىوون، چوونىان بى و ھاتەوہيان نەبى، ئەز

له‌وته‌ی به چیا که‌وتووم، بیرمناین کۆپته‌ر له سه‌رمان سوورایته‌وه و ئاگر و ئاسنی به‌رنه‌دایته‌وه، ره‌نگبێ پیاوه‌که شتیکی لێزانیبی.

له‌گه‌ل نه‌مانی ده‌نگ و گه‌ری ئاسمانی، زه‌وی که‌وته‌وه جووله، کاروانی نه‌ته‌وه به پێی پیر و مندال و که‌ری ماندوو که‌وته‌وه پێ.

به‌وه‌ی باشه، خاکه‌لیوه به ئاوه، کاروان له‌وه بێ خه‌مه، سه‌ر به هه‌ر شویتیکدا ده‌که‌ی، گۆمیلکه و هه‌رکه‌وی پیر ئاوه، که‌نده‌که‌ی دیوی دێی باخچه‌ خو‌په‌ی دێ، نانیش، هه‌ر خێزانی بگری، تووره‌گه‌یی، به‌رانپیلی نانی به ده‌ست و کۆله‌وه، ته‌نی ئیمه‌ بێ نانی، ده‌بوو به قسه‌ی دایکم کردبا، یه‌ک دوو نووردوو نانم هه‌لگرتبا، باشه بۆ پێلاویکی باشترم په‌یدانه‌کرد؟ ئای له بێ میشکی!

ئه‌ز به‌ری بیست و هه‌فت رۆژان، له ناوه‌پاستی ره‌شه‌می، له به‌فری ناوزه‌نگه‌وه دابه‌زیم، خاکه‌لیوه شه‌ویکی مابوو بۆ لیو کردنه‌وه له ناو گه‌ری بابه‌گورگور نیشتمه‌وه، هه‌ینیی چۆن بووم، هه‌وکه‌ش هه‌ر وا، له دووره‌وه ده‌ناسریمه‌وه، هه‌مان جلکوبه‌رگ و ساقو و جه‌مه‌دانی، پێلاو

و پشتين و فيشه كدان و كۆله پشت، تهنها تفهنگه كه م
گۆراوه، نه وهى كۆن له كار كهوت، نه مه م له خزمى
وه رگرت، ناو كۆله پشته كه شم ده ستى لینه دراوه، نه ينۆك و
تاخم تراش و كه رتكه سابوونيك و كراسيكي گه چراو،
كيسه يى تووتن و ناله ي جودايى هيمنيشى تيدا ماوه، ئاى!
راديۆ كه م نه هيتاوه.

برۆ له گهل كوچى نه ته وه دا، رى و رى، ده و رى و رى،
برۆ.

له نشيوه كه، نه وهى به سه ر ئاقارى باخچه شۆر ده يته وه،
كوپه پرچ دريژه كه مان له ده سه كه تا نه ولاتريش هه ر له
شانى ئيمه ده رويشت، له وى، له ته لانه زيخه لانه كه پى
خزى و به كه مانه وه چهنده قه له يه كى ليدا و خوى
پينه گيرايه وه، سى چوارى زوو گه يشتى و هيتايانه وه سه ر
رئ، كوپه نه رم نه رم ده گريا، هۆن هۆن فرميسكى
داده باراند، ويده چوو گريانه كه ي نيوه ي بۆ كه مانه كه ي بى،
شكابوو، نيوه شى بۆ داىك و باوكى بى، به جنيه نشتبوون،
به ر له وهى ليتمان دا برئ، ليتمرسى:

چۆنه به ته نى، نه دى....؟

گوته:

دایک و بابم چوونه ته ته مه نه وه، ترومیلنې نه بوو
هه لیانگری، له مالې مانه وه، منیشان به زور بهړنګرد.

که مانه شکاوه که ی به دهسته وه گرت و پارچه ناوازیکی
شکاوی ژهند.

له و ناوه لیکدی دابراین و نه مدیته وه و نه مزانی به خو و
که مانې شکاوه وه گه یشته کوئ.

له راست به رزاییه که ی دهستی راست، نهو جیبه ی له
به هاریکی وه ک نهو به هاره ی کوچ، بهر له حه فده سالی،
دهسته یی پشمه رگه دهوړ ده درین، دواى شهړی دهسته و
یه خه، ده که ونه بن زنجیری ده باب وه، که سوکار به جه مه دانی
و پیللو تهرمه کانیا ناسیه وه، نا، بو خویتدنه وه ی نهو
نه به ردیه، بو سه ره کولانیکې (کولان کولان گپړانه وه)
بگه پړوه.

له راستی نهو جیبه ی نه به ردی، ترومیلنیکې دارمال له
چه کدار، دهنگی (وا هاتن پشمه رگیت مه) یان دابووین، به
دید دیدی نه پساوه، ری هه لاتنیا ده کرده وه، تینه گه یشتم
پشمه رگه بوون یان جاش، پشتر با، پیش چند روژی، له
ده می راوانانی له شکری نه نفال، ئاسان ده ناسرانه وه،
پشمه رگه به جلکوبه رگی شر و پیللوی لاستیق و

ئەدىدایس و كۆلەپشەكەى و دژویتی و چلكنى
 دەناسرایهوه، بەلام لەو چەند رۆژەى ئازادى، هەندى
 پېشمەرگە لە جاش پاكتر و پۆشتەترن، بۆیه لەو هەلاتنە،
 لەو كۆچە كە لەشكرى ئەنفال مىللەتى راودەنى، ناسینهوه
 ئاسان نیه.

لەو ساتە، كچىك پێپانە گەیشتبوو خوشى بگۆرئ، بە
 توپى كراسىكى ئاودامانەوه، رپى كۆچى گرتووه، دەستىكى
 بە لاكەلەكەیهوه، بە دەنگى بەرز روو لە چەكدارانى ناو
 ترومبیل دەستى بە جوتدان كرد، هەرچى دەهاتە سەر
 زارى نەیدەگێراوه، من باوهمەندەهات كچىك لەو رپە ئەو
 هەموو جوتەى هەلگرتبى:

كوپى گەوادینه، قووندەرینه، قوندەرینه، گەمبۆرینه،
 پېشمەرگەى ناكەسبەچەینه، داك حیزینه... ئەو خەلكەى لۆ
 بە جێدەهێلن؟ هەر یەكە و دوو فیشەكان بتهقینن، حوكمەت
 دەگەرپیتەوه.

هاوپى كوردەكەم گۆتى:

نەلین شیتە، دوو دەستپێژ بەو جاشانەوه دەنیم.

گوتم:

به چي ده زاني جاشن؟

گوئي:

پيشمه رگه ش بن، بهو ديدديده بوونه جاش.

هاورئ عاره به كه م پرسي:

ئه وه چ ده لي؟

گوتم:

ده لي: با ئه و چه كدارانه بكوژين.

به نيوه بزه يه كه وه:

ديسان براكوژي!

ئي، له جوين و توورپه يي كچه وه، نه مده زاني تفهنگ و
فیشه كدانم له كوئ بشارمه وه، له وئ هه ستم كرد، پيشمه رگه
شهرمه زاريه، شهرمه زاريه ك ته نها به خو كوشتن لي
پاكديه وه، چهند هه زمه كرد هينده زاخه م تيدا با،
فیشه كيكم به خو مه وه نابا.

تا گه یستمه ئیرهش، گه یستمه بن بهرده که ی ئیمامی
 عه لیش، چاوه پئی بووم بهره، بهره ی هه لاتووی دۆراو،
 خرپیتته وه و له سهر ئه و گردانه سهنگهر لیدا و بهر سینگه
 له شکری ئه نفال بگری که تا ئیستاش ئه و له شکره له هیچ
 شویتیکه وه دیار نه، ته نهها له دووره وه لووره ی تۆپ دئی و
 له ئاسمانیش ناوه ناوه گر وهۆره.

به ره له هه لگه پان بۆ بهرده که ی ئیمامی عه لی دوو سئ
 گر ته م له بیر ماون:

شیتئ له شانی ده رۆزه که ری هه لئک هه لئک که وتۆته
 پئی، ویده چی ناسیار بن، دوو سئ جار دیتم، سه ریان خسته
 بن گوینی به کتر، شیتته کوپیکه له ته مه نی من، به ره له وه ی به
 چیا بکهوم، ئه و شیتته م له شار نه دیتبوو، ئه گه ره هی
 شویتیکتر نه بی، دوا ی به چیا که وتنی من ئه و به جاده
 که وتوو و شیت بووه، شیتته، ناوه ناوه سهر به رزده کاته وه و
 ئاسمان به ره تف ده دات، ئاو پرده داته وه و ده لی:

هات، هه ری هات، سه دۆ هات، عه لۆ هات.

لیره تا ئیری هئی غار ده دا، له جیئی خۆی راده وه ستن و
 ئاسمان به ره تف ده داته وه و ده چیتته وه ته ک ده رۆزه که ره که،

ئەو(ھەرى ھات) ە تەنھا لە زارى شىتە كەو ە نا، لە زۆر
زارانەو ە بە گۆيى كۆچوباردا ەلەدە درا، منداڵ ەبوو تازە
زمانى گرتبوو، بە كۆلى داىكەو ە دەيگۆ:

ھەرى ھات، مەھەيد ھات.

دەرۆزە كەرە كە ژنىكى سەر چەنە گە و لا لىو و سەر
روومەت كوتراو بوو، بە دەم رىو ە جوان جوان بنىشتى
دەجوو، وەك بلىى لە جادەى باتە بى و بچى، چەند جارى
ديتم، شانى كەسىكى دەگرت و دەستى پاندە كردهو ە،
ھەبوو خۆى لى توورە دە كرد، ھەبوو ئاورى لى نەدە داىو ە،
كىژۆلە يە كى پارچەلە نىودر ەم بوو يان در ەمىكى داىى.

ھەر لەو دۆل و دەو كەندە، لە سەر عارەبانەى
تراكتۆرىكەو ە پلكە زارىم دى، ئەويش منى ناسىو ە، ئەو
زارىيە دەلىم كە كۆچ و گۆچانە كەى مووساى جوان
دەگىراىو ە، باب و داكى زارى زوو، لە سەردەمى كۆچى
جوو، سالى پەنجا و يەك و دووى سەدەى رابردوو،
سەردەمى شاربەدر و ولاتبەدەرى جوانى كوردستان، لە
شار مانەو ە و بوونە موسلمان، بەلام ئۆل گۆرپىنە كە لەگىنە
تەنھا بە ناو بووبى، ئاخىر نە خۆيان و نە زارىى كچيان،

نیشانه‌ی موسلمانیتیان پتوه دیار نه‌بوو، هه‌بوو ده‌یگۆ:

پلکه زاری بنجوو نیه، هیشتا هه‌ر جووه.

خۆ منداڵه‌کانی پلکه زاریش که بایان پنه‌کی هه‌ر له
مزگه‌فتی بوو، هینده‌ی چووبوونه‌وه سه‌ر جوو، موسلمانیتیان
پتوه دیار نه‌بوو.

دایکم له باره‌ی پلکه زاریوه ده‌یگۆ:

بیشسووتینی شه‌مووان ئاگرناکاته‌وه.

له حه‌مه‌د مه‌ستانم بیستوو:

دینی جووان له دینان جووایه، وه‌ک زمان وایه، منداڵ
له دایکه‌وه بۆی ده‌میته‌وه.

پلکه زاری نازانم جوو یان بنجوو، ده‌ستی بۆ
راوه‌شاندم و هاواری له شوفیره‌که کرد راوه‌ستی، خۆ
هه‌مووش له سه‌ر کۆش و شانی یه‌کتر دانیشتون، جیی
مریشکی‌کیش نایته‌وه، به‌ ئامازه‌ی ده‌ست تیمگه‌یاند
رانه‌وه‌ستن و برۆن.

ئا، ئیمه‌ هه‌ر زوو هه‌ریمان به‌ خۆمان دابوو، به‌ پیی

کاروان برۆین و کۆچوبار به جینه هیلین، به لām وا برپوات
 عادل په کی ده که ویت و ده که ویت، نهو پېشمه رگه یه له
 روښتنی زور به کیش بوو، من بهر له چهند سالی له بهری
 بادینان، له چپای سهختی پېرس و کورس له ریوبانان
 له گهلی بوومه، ده زانم تینی سی روزه ری روښتنی بی
 راوهستانی تېدایه، به لām وا دیاره، پتی تهواو نیه، با بزاین...

له بن هه وراره که گوتمه عادل:

نه گهر ترومیتلیک هات، بواری خو پتوه کردن هه بوو، خو
 پتوه که.

گوتی:

ناتوانم به جیتان بهیلم، ئیوهش وا بکهن.

گوتم:

خه می ئیمهت نه بن.

گوتی:

بشمیننه وه، هیچتان له دهست نایم، وا چاکه پیکه وه...

قاسمیش هاته ناو قسان و گوتی:

هاوڀڙ، پڙيسته تو ٻڙيت، بڪهويت، ناتوانين هه لنگرين.
 له بهختي عادل لڙيهڪ هات، كه لڙيتيكي ديتوهه و
 خڙي پڙوهه هه لڙواسي، رڙيشت، تا بڙيش بوو، ئاوڀي
 ده دايهوه و به تيڪه له بهڪ له عاره بي و كوردى:
 ره فيق شوانه، ئيوش، ته عالو...

پڙياڇي وه ها زوو عادل بينمهوه، بڙي با پڙيڪهوه پاش
 ڪڙهه كه هه والي گرتني بيستين و ئيدى رهنگبي چيدى
 نه يه تهوه ناو گڙانهوه:

عادل بڙ ڪاري پارتايه تي به نهيتي ده گه پڙيتهوه به غدائين،
 لهوئ ده گيرئ، له ڪونه پڙه شهي ده پهستن و ڪوتڪوتني
 ده ڪهن، به لام بهرگه ده گري و نامري، چهند سالي له ته من
 له ڪونه پڙه شهي به عس ده باته سهري، پاشان به په پڙجووي كه
 ناوي لڙيوورده ديتي داري، ئهويش ريڪ به دهردى ته بوو
 سڙهن ده چي، ئهوه هاوڀڙ عاره بهي له ره شهي له راواناني
 له شڪري ته نفال له ناوزهنگيئه تا بابه گور گور به يه كهوه
 بووين.

ڙني به رڙيكي خڙي داده دڙي و پياوئ له سهري خڙي
 ده دات، ده بي چي قهومايي؟

تېرومبىل بەنزىنى نەماو، ئەو چەند رۆژە بەنزىن قاتە،
 چەكدار و دېنەبى بەنزىن دەستاكەوئ، دىتم دوو
 تېرومبىك رايانگرت، ھەر يەكەو چەند چۆپىكىان لە ھى
 خۇيان ھەلەينجا ورۇيانكردە تېرومبىلى كوزاوە، ژنە و پياوہ
 خەنى بوون، لەو رىيە دوو سى گرتەى وام دى، بە ھانای
 بى بەنزىنانەوہ دەچوون و بەجىنانەدەھىشتن.

دوا ویتە لەو شوینە لە چاوم مايتتەوہ، ئەوہ بوو:

لە نزىك ئىمە كورپىكى چوارشانەى بەخۆوہ ژنىكى
 وردىلەى بە كۆلەوہ بوو، ژنە دەيگوت:

كورپم، دامنى مردى، لە بن ئەو بەردە بەجىمبەيلە، تۆ
 خۆت دەربازكە، من ھىچم بەسەر نايى.

كورپە:

دايى، واز لەو قسانە بەيتنە، تا بنى دنيا بە كۆلەوہ بى،
 ماندوو نابم.

لەو رىيە ھەر ژن نا، پياویشم دى بە كۆلى پياوہوہ،
 مندالىش ھەر ليگەپى، دوو دوو، سى سى بە كۆل و
 ئامىزەوہ.

-۳-

ڏني

برڙانگي به پهله هه وره وه

مينا چوله ڪي ڪه سيره بوو هه لڏهه رزي

پتي له دواي نايه و

رني ڪوچ دانا گري

ده ترسي گوري منڊاله ڪي ٿاو بدزي

ئەو بەردە كەى ئىمامى عەلى، ئەو عەلىيە تا شىر وىستى
 و دل ھەلىگرت، خويىتى نا موسلمانى نەييارى خويانى رشت،
 پاشترىش خۆ و كورپى بە دەستى موسلمان ھاتتە كوشتى،
 ئەو بەردەى لە ئەفسانەيە كدا، ئىمامى عەلىي شىرى خودى
 شىرى لى ھەلكىشاو ھە كىردوويەتيە دوو كەرتى ھە ك
 يەك، ئەھا ورد لىپروانە، دەلتى بە شىر كەرتكراو، لە بن
 بەردە كە پشويكى باشمان دا، سەربەردەى بەردە كەم بە سى
 چوار رستەى كورت بۆ ھاورپكەم گىراپەو، گوتى:

چما مام عەلى گەيشتۆتە ئىرەش، تا بەردى بە ناوەو
 بكرى؟

گوتم:

رەنگىن لە خەونى، يان لە خەونى كەسىكى ئىرە.

عەلى لە خەونىش ئىرەى نەدى، بەلام سوپاكەيان ھى ئەو
 و عومەر و عوسمان و ئەوانە گەيشتبونە ئىرە، ئەو سوپايەى
 وا ئىستا راوى مىللەتى دەنى، راوى بالدارىش دەنى، بە زمان
 و ئۆل ھەچەى سوپاكەى ئەوانە، سوپاي ئەنقالە.

ماندووين، لە نزىك بەردە كە كز كز دەستەوئەزئۆ

دانیشتوین، ئیستاش چاوم پەر وینەى هەینیى ئەو رییەیه،
روونتەین وینە وینەى پۆلئ کۆترە شینکەیه، هاوڕێکەم
گوتی:

سەیرکە، بالداریش ریی کۆجی کوردیان گرتوو.

سەرمهه لېرى، پۆلئ کۆتر رێک بە سەر کۆچدا و بە
ریی کۆچدا ئاسمان دەبرن، نهویش زۆر نهوى، وه ک بلیی
ترسی فرۆکه یان لێنیشتی، نهوێرن هێندە بەرزینەوه، بە
سەرماندا تێپەڕین، هاوڕێکەم گوتی:

چ دەبوو خودا لە رۆژیکى وادا دوو بالی بۆ مرۆف
ناردبا؟

گوتم:

گەورەش قەینا، بەلام خۆزى منداڵ بالی فرینى هەبا.

پەلە خویتی سەر کراسی سپی ماتۆر سوارە کەش لە
بینایم نایتەوه، دیار بوو لە رییى سێ پەلە ساچمەى
ویکەوتبوو، برینەکان سووک بوون، ئەو کۆرە درەنگ لە
شار دەرچوو بوو، هەوالی رێوبانمان لێرسى، گوتی:

لەشکر ھەر چوار دەوری شاری گرتووە، رینگاکانی
داخستووە، ئەوەی نیازی ھەلاتی ھەبێ، دەبی بە دزی و بە
نیوان بازگە کاندای لە ئاقار بنی.

پرسیم:

لەشکر لەوێ دایکوتاوە یان بەرە و ئیرە دەکشی.

گوتی:

تا منیش دەرچووم، ھەر لەوێ چەقیوو، نەجوولابوو.

بەو ھەوالە پشیە کمان ھاتەووە بەر.

ئێستا رۆژ لە سەر ئاوابوونە، بەری رۆژ نەگیرابا، بە چاوی
دووربین سیپەری خۆمان لە بەری دەرەندە گۆمەسپانی بە
قەد چیاو دەبینی، چەند پەلە ھەورێکی خۆلەمیشی
پەیدا بوون، یان ھەر سپیەکان بوون رەنگی خۆیان گۆرپووە،
رەنگی دەمی بێ بە ئاسمانەووە بن، بەلام من ئێستا دەیانبینم،
نزایکەین نەباری، خۆ ئەگەر دایکاتە باران، دەبێتە رۆژی
پەسلان، لەو بەرزاییووە بە دەم پێچانەووە و کیشانی جفارەووە،
چاومان بە سەر دۆلەووە، بە رێی کۆچەووە، رێ تەواوی
تەنک بوو، ئەوەی زوو تێپەری، ئەوەی پرزە ی لێرا و تینی

رویشتنی تیدا نه ما و له ری لایدا و خوی دا په نا بهردی، بڼه
دارئ، کهنده لانی...

له و ناوه، له بن بهرده که ی عه لی هندی گوته و گرته ی
کورتم له بیر:

عاره بانه یه کی سنی تایه، له پیشه وه په ټیکی ټیخواوه و
ژنیک رایده کیشی، له دواوه پیاوې پالی ده دات، دیار نیه
ناوی چی تیدایه، به لام له سه ری دوو قوونکه گوڼه و
بوخچه یه ک و لیفه یه ک، دوو مندالی وردیش له ناو ته شتی
شیلیم ده لینی که له بابن هه لیشتون، پشیله یه کیش له نیوان
هه ردوو منداله که به دوو چاوی تیشکاوی له کوچ
ده روانی، له پر تایه کیان ده ته قی، پیاوه که خوی شیلوو
ناکات، پشتینه که ی که رت ده کات، له جینی تایه له شیوه ی
تایه توند له رینگه که ی ده نالینی و ده که ونه وه ری.

ژنیک که له خوار نیمه دانیشتبوو، لیتمان نزیکه بڼه:

کورم، نیوه ده لنی پیشمه رگی به راستین؟

قاسم وا باگویدا یه وه:

پووری، به خوا تا سنی چوار روژی له مه و پیشی

پیشمرگه بووین، به لام ئیستا تهره ماشیش نین.

ژنه هه ناسه به کی وای هه لکیشا به ردی عه لی له بن هینا:

دایکتان کویر بی...

گه پایه وه لای خیزانه که ی، زوری نه برد به سنی چوار نان
و مستی قه سپه وه هاته وه، زوری کرد تا وه رمان گرت، من
له به شی خۆم که میکم لئی خوارد و نه ویدیم خسته
کۆله پشته وه، بیرمه هاوړنکه م گوتی:

پیشمرگه هه ده بن له سه زگی خه لکی بژی.

پیاوئ له وه سه ره وه، روو له ئیمه پرسى:

نه ری مه لا بانگیداوه؟

به ده مژمیر نا، به پیتی زه ردایی روژ زانیم، گوتم:

ئا، بانگیداوه.

گوتی:

دنیای؟

گوتم:

به لئی، به روژووی؟

ديار بو، كۆچ رۆزوو كەي پېنەشكاندبوو، بۇ رووگەش
 لە ئيمەي پرسى، من نوپژ ناكەم، بەلام لە ھەر كوئى بىم،
 ئاسان رووگە دەيىنمەو، بۆم ديتەو و نوپژى دابەست،
 نەمدى بە چى فتارى كردهو، لە دلئى خۆ گوتم:

ئىرەيت پىدەبەم، لەشكرى ئەنفال راوتدەنئى و رۆزووش
 ناشكىتى.

لەو پياووە بابم بىركەوتەو، دلئىام ئەويش
 نەيشكاندو و داخوا ئىستا لە كوئى بن؟

خۆزگەم بە دوپتى ئەو دەمە، كئى ھەيە خۆزگە بە دوپتى
 نەخوازى؟ دوپتى شار لە مالى خۆى، لە سەر جئو بالىنگانى
 خۆى، ئەورپوش بە دەشت و دەر و گەرد و دۆل و
 كئىوانەو، نا، دوپتى نا، خۆزگە بە سئى چوار رۆژ
 لەو و پىش بخوازە، پىش كۆچى كوردان لە گەرميان و
 كەركووكەو، لە دەو زى و بەرى قەرەچووغەو، دارى
 برىا بەر نادا، لئىگەپئى.

ھەر لە نزىك بەردى كەرتبوو، سەرە ژئىكى سەراپا
 رەشپوش، لە كەمىن دوورەو لئىت ھوانىيا، دەتگوت عەباى
 لە خۆى پىچاوە، ھەناوى ئاگرى گرتبوو، قولئى گريانى

دهيسووتاندى، سى رېز سى رېز فرمىسكى به سەر كولمه
سووره كانى داده باراند، گويملييه دهلى:

چاوى دايكت كوپر بى، نه گەيشتمى جوان بيه ستمه وه،
تهر ده بى...

پينكه وتم دوو سى رۇزى له مه وپيش مندالينكى مردوو و
نه گەر باران بياريت، گورپه كهى ناو ده دزى و منداله كهى له
ناو گورپى تهر ده بى.

هر له بن بهرده كهى نيمامى عهلى، باليفى هه به، له
باليفه شه وه باليفه كهى نه نكم و هى خۆم بيركه وته وه،
ژنييكى به ته مه ندا چوو مستيكى توندى له سينگى خۆى دا،
له سه ره خۆ هر نه وه تا بيستم، گوتى:

ده ستي شكاوم، باليفه كه م له بير چوو.

كوپك:

داين، چەند جارم گۆ، پاره له ناو باليف دامه نى.

دايك:

گوو له ناو باليفه، پارهى چى! نه من به بى باليفى خۆم
خه وم ليتنا كه وئ.

کوږ:

نه گهر خهوت دئ و سهرما لیده گهړئ، سهر بخه یته سهر
به ردیش خهو ده تباته وه.

دایک:

به خوای کوږم وا نیه.

نه نکى منیش بالیفینکى هه بوو، زور جار له چوونه
سهر دانان له گهل خوی ده یگیرا، بئ بالیفى خوی خهوی
لینه ده کهوت، نه گهر سهرى له سهر رانی فریشتهش با، خهو
نه یده برده وه، ده یگو:

نه گهر مردم له ناو گۆړئ بالیفه کم له بن سهرم داتین.

کوږه کهى ده یگو:

له به هه شتى، بالیفى وات ده دهنئ به دلى خوت و له وهى
خوت چتر.

نه نکم:

به خودای زه حمه ته له به هه شتى بالیفى وه ک نه وهى من
هه بئ.

ئەو نەنكەم لەمىژ نەبوو كۆچى دوايى كردبوو، لە
سەر مەرگى بە داىكىم گوتبوو:

كچم، خەفەت مەخۆ، خەونم دىتووە كۆرەكەت دىتەوە.

دەمويست سەرى لە گۆرەكەى بدەم و بلىم:

نەنى، ھاتمەوە.

پێرەنە گەيشتم، ئەو كۆچەى بە سەرداھات.

منىش لە گەل باليفى خۆم راھاتبووم، ئەو كاتەى بە چيا
كەوتم، خەمى گەورەم باليف گۆرپىن و بى باليفى بوو،
خۆزگەم بە دویتى شەوى، لە سەر باليفى خۆم و لە مالى
خۆمان خەوتبووم، داىكم دواى ئەو ھەموو سالە،
باليفەكەمى وەك خۆى پاراستبوو، بەرگەكەشى نە گۆرپبوو.

بەر لە لىژبوونەو، قەمەرەين كە ھىندەى سى قەمەرەى لە
خۆى بار كردبوو، ناو باولەكەى پىنج شەش مندالى
سەر كەوبنكەى تىدا بوو، دەتگۆ بۆ سەيران دەچن، جلکى
نەورۆزىيان لە بەردابوو، سترانىيان دەچرى، لە پىر قەمەرە
كوژاىو، ستران بوو گریان، لە ناو سەرنشینان كچىكم
ناسىو، تۆ بلى ژن، ئاخىر ساواىەكى بە ئامىزەو بوو،

مه مکی له زاری نابوو، ده سال پتر بوو، بزم کردبوو، هینئ مندا لکار بوو، هاوړتی مندا لیم بوو، نهویش منی ناسیه وه، شهرم دهستی گرت، دنا دوور نه بوو نامیزم پیدا بکات، پرسپاری بایم لیکرد، به وه لام رانه گه‌یشت، ترومیتله که یان که و ته وه گه‌ړ و مالاوایی کرد و روښتن، نهو کچه، کچه دارلاستیکهاو ټره کی حه‌مه د مه‌ستان بوو، نهو پیاو هی سهرده‌مانی گه‌ړه کی مه بهو دنا سراهه وه و له (کولان کولان...) یش به پیکه وه له سهر سهد سهره کولان راهه ستاوه.

دنیا له گزه پیی بنیته تاریکی، کزه بایه کی سارد، کزه یه کی قه‌ندیلی نا، سه‌فینی هه‌لیکرد، ئیمه‌ش به پیی با لیژبووینه وه، نهو هی ماندو و ټیه هه‌ستمان پټنه ده کرد، ریگاش زور تنک بووه، نهو هی هه‌یه پیاده‌یه، ناوه ناوه ترومیتلیک تیژ تیده‌په‌ړئ، یان ماتوړئ که سئ چوار که‌سی له سهره، سئ چوار سوار پاسکلیشم دی، که‌ریکیش له بن تیژ که و پیره‌می‌ردئ، به پیی کیسه‌ل ده‌روات و به ناسته‌م (هه‌چه هه‌چه) ی زاری پیریژنیک و مندا لیک ده‌بیستم، ترومیتلیکیش له راست ئیمه‌ تاوئ راهه‌ستا، بوټیکی پیدا پزان‌دین، هه‌ستمکرد که و تینه بهر کیمیا، تومه‌ز ترومیتلی زبله، پریکردبوو له ژن و مندا ل.

ھەر لەو رییە جووتیکی زۆر مەزری پیاویکیشم وە ک
 خۆی لەبیرە، دیاربوو بە دەم رێوە گوێی بە رادیۆی سەرێوە
 نابوو، لە هیکەووە تا تینی تێدا بوو، رادیۆی تێهەلدا، لە گینە
 ھەر پارچە یەکی کەوتیبێتە بن بەرد و کەستەکی، لە گەل
 تێهەلدا ن جووتیکی وای بە بیژەرە کە دا، رووی گێرانیووەی
 نیە، جووتە کە ی چەند جارێ لە سەر یە ک ھەر جارە ی
 توندتر دە گۆتەووە، دوای لیبوونەووە لە جوین گوتی:

ئەو دەنگگرە لە درۆیان ناکەوێ.

داخوا ئەمجارە چ شینە درۆیەکی کردبێ، ئاخەر رادیۆی
 سەرێ نەخاسمە ئەو بیژەرە هیندە درۆی کردووە، ئە گەر
 بنووسریتەووە، کتیبێ پرە کاتەووە، ئەز زوو بەر لەووەی ھەوای
 سەرێ لە سەرم بەدات و بجمە ھاو پتی تەفەنگ و بجمە
 سەرێ، دەمزانێ ئەو بیژەرە ی رادیۆی سەرێ، فرچکی بە
 درۆی پارت گرتووە و لە چ درۆیان نا پڕینگیتەووە، دوور نیە
 ھەر ئیستا گوتیبتی:

ھەولێر لە بن دەستی پێشمەرگە یە، کەس ھەلنە یی.

بۆ یی ئەو پیاووە رادیۆکە ی خۆی تێهەلدا، درۆی
 قیڕە پێ کرد.

له هه لاتن و نه نفاله که ی هه شتاوه هه شتیش، رادیوی سه ری
له شینه درۆیان نه ده پرینگایه وه.

-۴-

لهو پندہ شتہ

ژنی ژانی گرت

لایدایہ لاری

زیرہین گہ بشتہ چیا

لهو شہوہ تووشہ

ساواین بڑ کوچ ہاتہ دنیا

ئىرە چوارپىيانە كەيە، ئەگەر پىشت لە رىي خۇمان، رىي
 ھاتن راوھستىن، دەستى چەپ دەمانباتەو بەستۆرە، جىي
 نەورۇز و ھەلپەركى، ئەو بەستۆرەى بەر لە بىيىست رۇز، لە
 بەرەبەيانى ئازادىي شار، لە خەيالىكى ناسك دار و بەردى
 بۇ من بوو بوونە دەفى پىشوازي، لە (لە ناو زەنگەو لۇ
 بابە گورگور) گويت لە دەنگى دەفە كە دەيى، ئىستاش...

ئەگەر راست و راست بېرۆين، دەچىنە ناو دەربەندى
 گۆمەسپانى، لەو پىشەو بەرەو سەفینە شىتە، ئەو دەربەندە و ھا
 ھەلکەوتو، ئەگەر سەد پىشمەرگە لە ھەردوو بەر بە قەد
 چاۋە سەنگەر بگرن، لەشكرى ئەنفال بە وەرزيكى شەپىش
 بۇ ناگيرى، بەلام كوا؟!

دەستى راستىشمان دىگەلەيە، لەو پىشەو كۆيى، زۆرى
 كۆچوبار رىي دەربەندىان گرتەبەر، ئىمە نازانم بۇ دامانەو
 رىي دىگەلە و كۆ، بەر لە گرتنى دەستى راست، لەو
 چوارپىيانە دىمەنى بۇ ھەينى تارىك بۇ ھەو كە رووناك
 ھەيە، روويكى پىشانە دەمەو:

ئىرە لەو چوارپىيانە، سويتىدى كەسم لە سەرنى، لەو
 تارىكايە بە دوو چاۋى خۇم رۇزى دوايىم دى، كەوتەمە

ناو رۆژی حەشر، ئەو حەشرەى ھەندى مەلا بە شىوھىن
 پىشانىيان دەدايەو، لەو دوورەو تە و لەرز دەىگرتى و
 چۆكت دەشكا و دەبوورايەو، مە لىرە لەو كۆچ و ھەلاتە،
 ئەو حەشرەم دى، تۆ وەرە لايتى لىدە، يان لە بەر لايتى
 ترومىلىن، ماتورپى لىپرامىنە، ئەو تىكھەلقزان و كەس بە
 كەس نىە بىينە، كەس نازانى چ رىپى بگرى، شارى خەلك
 لىرە تىكدەسوورپى و نازانى سەرى خۆى بۆ كۆى ھەلگرى،
 تۆ گۆى لە ھاتوھاوار و قىژەى ژن و زىرەى مندال بگرە،
 ھەينى دەزانى لە سەر دنياش لە سۆنگەى ئەنفالى عارەبەو،
 شەوى ھەيە، شەوى حەشرە، حەشرە، لە سەر دنيا حەشرە،
 تىكھەلقزان و سەرلىشىوان و تىكسووران و بزربوونىكە،
 كەس نەك ھەر كەس خۆشى نايىتتەو، شەوى وا نەبوو
 و نىە و نايىتتەو، پەسلانى ئىرە لە پەسلان پەسلانترە و چ
 خوداوەندى ئاگای لىنە، مە توند گۆنى خۆم نەگرتبا،
 بەرگەم نەدەگرت و ھەكوو شىتەكەى رى شىت دەبووم و
 بە گز ئاسماندا دەچووم، يان دەبوو ھەك ئەو ژنەى تەنىشم
 بكەم.

ژنىك وا تىبگەم مندالى گچكەى لى بە جىماو، بە
 ھەردوو دەستان سىنەى خۆى دەكوئى و دوو دەستىدى

قەرد دە کات بۇ پرچ رىنەو و بە سى دەنگان گازدە کات:

کوپرە جەلال، کوپرە مەسعوود، ئەنگۆ ئەو مىللەتە تان لۆ
بەو دەردە برد، دەک بەر گوللەى جامىتزار کەون، بەرە،
بەرەى دز و جەردە، ئەنگۆ لە کىن، لۆ دوو تەقەتان نە کرد،
لۆ؟ کلکەن لە گەلۆزتان نا و قووچاندتان و...

ژنە ھەرچى بە زارىدا ھات، تا دەنگى نووسا، بە
سەرکردە و بنکردهى دا، ھاوپىکەم گوتى:

ئىمە نەىنى باشە، ئەگىنا داخى مەلایى و جەلالىش بە
ئىمە دەپىژى، خۆ تۆش جەمەدانىە کەت سۆرە، رەنگىى وا
تېىگات...

جەمەدانىە کەم دواتر لە گوندىكى بن شىۆى کىشەىە کم
بۇ دەنیتەو، جارى لىى گەپى، رەنگە سەربردهى جەمەدانى
بکەوئە کتییىکىدى و لەوئوہ بىیستىن.

پىاوئىک لە چەقى رى، لە شىۆەى تارمايى ديارە، بە
دەنگىكى گەورە ھاتە گۆ، لىرە کورنەى گۆتە کانى
دەنوسمەوہ:

خەلکىنە، راوہستن، چىدى مەپۆن، لەو کىو و شاخە لە

سەرما رەقدەبنەو، لە برسا سەردەئینەو، بە قسەى من
دەكەن، ھەموو پێكەو دەگەرپینەو، باوەرناكەم حوكمەت
میللەتێك بە سەر یەكەو كۆشتوێر بكات، قەرچوێر بكات.

ئەو دەنگە رەنگە ھەر ئەو پیاو بووێت كاتێ
كۆپتەرەكان ئاسمانیان لێگرتن گوتی:

بۆ بۆردومان نا، بۆگەرانیەوێ ئێمە ھاتوون.

دەنگێك لە تەنیشتمەو:

ئەوقسە یە رێی تێدەچێ.

دەنگێكیدی:

دووورنێ ھابێ، بەلام دلی من وا نالێ.

ھەندێكیش جەریان بۆی كیشا، گوێم لێیە كەسێ دەلێ:

ئەو پیاو ھەبێ نەبێ بەعسیە، چینیە لێدانێكی گەرەكە.

لەو ساتە لە ناو ترومبیلێكەو:

ھەریز ھات، موخاھید ھات.

ئێمەش رێی ھەلاتنمان گرتە بەر، ئێو دەزانن

موجاهیده کان چه ته کانی مریهم و مه سعود ره جهوی بوون،
 ئەوانه له کنه خۆی دژی خومهینی چه کیان هه لگرتبوو،
 به لام بو سه دام شه پریان ده کرد، له و راوانانهی کوردیش
 بوونه به شه درنده که ی له شکری ئەنفال، دویتی پیری له ناو
 شار ناوی ئەوانه زۆر ده هات، له لای گهرمیان و
 کهرکوو کهوه، به ده بابهی ئەنفاله وه کهوتبوونه دواي کورد
 و ده ستیان له ژن و مندالیش نه پاراستبوو، بۆیه هه موو
 زراویان له و چه ته ئەنفالچانه چوو بوو.

ئیدی دهستی راستمان گرت و بالمان گرت، له و رێه
 رهنگه به هۆی تاریکیه وه بوو بیت، که سمان نه دی
 په کیکه و تییست و پتووستی به دستگرویی هه بی، ژن و
 مندالیش کهم بوون، پتر سه لته زه لام، چند ترومیلینکم
 دیت له راستی ژن و مندال رایانده گرت، هه ندی پیاو
 داده به زین و له جیی ئەوان ژن و مندال سوار ده بوون،
 پیاوه کان وه ک ئیمه ده بوونه پیاده، وای ئەو به هاناوه هاتنه م
 به دل بوو، پیشترئ هی له و شیوه م نه خوێتدبووه، نه له
 فیلمان دیتبووم، له خوشیا گریانم ده هات، کۆچم
 له بیرده چۆوه.

به ره له وهی شهوبای خه یال هه لمگرت و بمبات، وێته یی

ههيه، ههوكهش له گهل زېړه ی هه ساواین نهو وینه تاریکه
به روونی خوی نشانمده داتهوه:

شهو به ههله ی نه بردېم، له ئاقاری گوندی نه شکه وسه قا
سو، ترومیلن له دهو جاده رایگرتبوو، چهند که سنی
تیکده سووران، گویمان لیوو ژنیک به گریانوه ده یگوت:

خودایه، ههوکه که ینن کاتی نهو هیه.

ژنیک ده لی:

خودا چ بکات، که مانگ و روژی خوی هات...

ژنیک ده لی:

پیده چی کاتیشی نه بی، تنهها...

پیاویک:

بیپرنهوه، کاتی پرته وبۆله نیه.

ئیمه کاتی زانیمان کیشه ژنه و ژانی مندالبوونه و
هیچمان له دهست نایه رویشتین، هینه دوور
نه که وتبوینهوه، شهوبا گریه ی ساوایه کی به گویماندا دا،
لهو شهوه کوچه مندالن لهو گۆره، له ناو گیاوگۆل بو

کڙچ و هه لاتن هاته دنياين، ئیدی نه مزانی، داخوا ژیا، یان
سه رماوسوله کوشتی، یان...

بیرمه هاوړنکه م گوتی:

تووی کورد هه رگیز نابړته وه، له ناو زیندان و له کڙچ
و بهر نه نفالیش منډال ده ټیته وه.

له وړتیه کزه بایین هه لیکر دووه، بونی باران بونی
گیاو گول و گول و گه لا و په لکی داران ده پڑتیی، بایین
ماندوویتی و خه فته ده په پڑتیی و له بیرت ده باته وه تو له
کڙچ و هه لاتنی، من ناوه ناوه خوم ده دایه ده ست شهوبا و
به دهم ریوه له کڙچ داده بړام و خه یال دوور دوور ده بیردم،
هیند دوور به خه یالیش نه ده گه پامه وه ناو کڙچباری نه ته وه،
خوشم نازانم چوون نه وړتیه م بړی و گه یشینه سه
سپړپانه که ی بن دینگه له، له وړتیه پر خه یاله، ته نها دوو سی
و ټتیه له یادگه م پاراستوه:

له راست نه و چه موی له زنجیره ی چای چیشکیوه،
دیتیه وه سه ر ری و زستانان و به هاران نازانم له کویتوه له
بهستی شهرغه ده کاته وه، به و شهوه دؤل و چه م که م
ناسیه وه، له وی گرتنی خوم بیرکه و ته وه، نه ها نه وه ی له (له)

گولہ ستیرہ کان کوڑانہوہ) گپراومہ تہوہ، ئەوئ سالی له
روژی به چیا که و تنم، که و تمه دهستی دهستی جاشهوه، له
به خومهوه گوتم:

ئەو جاشانە ی میان گرت، ئەگەر تەمەنی درێژیان بو
سەرۆکه که یان به جینه هیشتی، ئیستا یان له شانی له شکری
ئەنفال و راومان دەنین، یان به گەل کۆچ که و توون و
ئەنفال راویان دەنی.

قاسم، وادیاره گوپی له و مشتومره بووه که خۆم ده گەل
خۆم ده کرد، گوئی:

جاش هەر جاشه، بیته خدری زندهش، جاشایه تی خوی
ده کات و جوی گه وادی ده خوات.

له بن لایتی کزی ترپومیلنکهوه، له ناو تیرکه ی سەر
پشتی به رزه به کهوه، یه ک دوو شت مله قوتیان ده کرد، زۆر
له پشیلە ده چوون، لیان نزیک بوومهوه، چوار منداڵ، دوو
له و تا، دوو له م تا، پیاویک جلهو به دهستهوه و ژتیک و
کوپرژگه یه ک به دوا ی به رزهوه.

دوو سه گه که شم له بیره، یه کیان هیند سپی بوو، شهویش

نه يتوانيوو سڀيٽيه ڪهي بشاريته وه، ٽهو دوو سه گه له ويٺو له
 چوار ريانه ڪه وه بهم ريٽيه ڪوچدا به پٽي ٽيٽه بي ڪه به له
 ترسي له شڪري ٽه نفال دهو ري و دهو ري، ريٽي به رهو
 په ننهانان گرتو ته به ري.

لرمهي توپ و بريسڪهي ٽاگريش له ٽاسماني به ري
 شاره وه گاڻ نا گاڻي له خه يالي فرينيان ده ڪردم،
 ده يانه ٽيٽا مه وه و سهر ري ڪوچوبار.

بهر له گه يشتنه سڀريانه ڪه گوتمه هاوڀيڪم:

نزا بڪه، له شڪر ريٽي نه گرتي، ناچار نه بين بهو چيايه
 سه خته دا هه لگه پڙين.

گوٽي:

هاوڀي، له شڪر به ڪوڍدا ده گاته ٽيره؟ مه گهر ڪوڀتر
 دا به زاندي.

وا دياربوو، شاره زاي ٽهو ٽاقار و ريٺوانه نه بوو.

-0-

له رڼی کوچا
دره ختیکی که سکه سکه مه بوو
له لکه مه که، له پهلکه مه دینه
نه نفال گه یشت و کردیه ره ژوو

ئۆخەيش، لەشكر دوورپياني پيشماني نه گرتووه، كوچ
 رى و رى، راسته پى رى گرتووه، من ترسم له رى راست
 بوو، ئەو رى رى سەربازى، دواى ئاشبەتالەكەى شازدە
 سالى لەمە وپيش، لەشكرى ئەنفال كردىهوه، ئەو ئاشبەتالەى
 لە چاو ئەو شاربەتالەى ئىستا چوونە سەيران بوو، ئەو رى
 لىرەوه شۆردەبىتەوه، بەستى شەرغە دەبىر و هەوراز
 دەبىتەوه، لە شىوێ مار پىچاوپىچ دەكشى و لە قوشتەپە لە
 جادەى هەولير كەركووك دەكاتەوه، ئەو قوشتەپەى
 شەوى چووى نا ئەويدى لە بن دەستى خۆمان بوو، لەوى
 سەنگەرمان گرت و پيمان چەقاند و بۆ تاوى بەرسىنگى
 سوپاى ئەنفالمان گرت، بەو نيازەى نەهتلىن پى بخاتە شار،
 شارى قەلات و منارە، بەلام سەرانى بەرە پشيان تىكردىن،
 پشيانيان بۆ نەناردىن، ئەو بوو لەشكر گەيشت و
 كۆچوبارى گەيانده ئىرە.

وا چاكە هينده لەگەل چووان نەچم، نەبادا خەم و كول
 لە پىم بدات و لە روشتن بكەوم و لە كوچ بەجىمىنم و
 بىمە بەلا بۆ هاوپىكەم.

لە بەرزايە كە لىزبووینەوه، سەگە سپىش لەگەل
 هاوپىكەى وا لە پيشمانەوه، لە چەمەكە مەتارەمان
 پەر كردەوه.

دەمژمىرە كەم دەم ناخوئىتتەو، نازانم چ كاتى شەو،
 پىدەچى دەمەوبەيان بى، كۆچوبارى نەتەو پانە و پان روو
 و رۆزەلەت ھەلدەكشى، كۆچوبارى نە بەرايى ديارە نە
 بنى.

+ تىرە كويە؟

- دىگەلە.

+ زۆرى ماو ە بۇ كويى؟

- ەگىنە ە نيوى رى بين.

ەگەل ھاورپىكەم ە بەرزاىيەكەى ئەو بەرى پردەكە ە
 دەو رى كۆچوبار بە ديار دىگەلەى تاريكەو ە بىتتىكمان دا،
 ئەو دىگەلەيەى سى چوار سالى پاش ئەو شەوى كۆچە،
 دوو پارتە زلەكەى بەرە، دوو پارتى بە ەزر ھۆزگەرى و بە
 رەوتار چەتەگەرى، جەلال و مەلايى كىرديانە تخووبى نىوان
 دوو مىرنشىن، تخووبى تەلبەندتر و موكمتر ە دىوارى
 بەرلىن.

لەوى دانىشتىن و ئەو كەرتە نانەمان خوارد كە بۇ
 برسيتتەكى وا ەلمانگرتبوو، ناننى ژنەكەى كن بەردە
 كەرتبوو ەكە.

شەو چوو، رۆژ ھەلاتووە، کۆچ تەنک بوو، بەلام
 ناپستەو، رى و رى کۆچ بە جەبى زنجىرى باواجى رى
 گرتووە، تا ئىترە ھەردوو سەگە کەمان لە گەل بوو، وا تىبگەم
 ماندوو بوون، لە گەل من و ھاوڕێکەم دەرنەچوون، ئەو رى
 دوور و درىژ دەتپستى و نابىتەو، ھەزار وردە
 سەربور دەى ئەو رى، ھى ئەو کۆچەم لە سەر، بەلام بۆم
 گردنا کرىتەو، خۆ بە دەستەو نادەن و نایەنە ناو گىرپانەو،
 ھەرچۆنى بى، بە زۆر لە خۆ کردنىش بى، بە نىوہ چلى و
 سى چوار دىرىش بى، سى چوارىکیان دە گىرپەو:

بەو سپىدەيە لە بەرى بنارەو دەنگى شمشال ھات،
 دلشستەر و رۆند کاووتر لە شمشالە کەى قالە مەرە، دەتگوت
 مینکەى شمشالژەنە زىندوو بوئەو و بى پسانەو زانى ئەو
 کۆچە نەپساوہ دەژەنى، بۆ ناسىنى ئەو مینکەيەش ناچارىن
 بگەرپىنەو (کۆلان کۆلان...)، جارى لىنگەپى، کاتمان نى
 بۆ گەرپانەو.

شمشال لەو بنارەو بە سەر کۆچدا دەگرى، ھەستە کەم
 لە کونە کانىوہ رۆندک تنۆک تنۆک دادە کات، مینشى
 گریاندا، من گرینۆکم، لە ھەر بارىک بى، گویم لە گریانى
 ژن و شمشالى رۆند کاوى بى، رۆندک سى رىز سى رىز

دیتە خواری و راناوەستی، گریام، بە دەم ریتوە دوور لە
چاوان تیر و پەر گریام.

لەو شمشالەو شمشالەکە ی خۆم بیرکەوتەو، شمشالەکە ی
من شمشالی مندالی بوو، بەری چەند سالان کاتێ بە چیا
کەوتم، دەمویست لەگەل خۆمی بیەم، بیرناکەوێتەو بۆچی
نەمبەرد، زۆرم خۆشدەویست، بەو شمشالە بە قەد شوانی
شمشالم ژەنیو و زۆریشی بۆ ئەو کچە بوو کە سەر بە هەر
سەرە کۆلانیکی کۆلان کۆلاندایا دابگری دەبیینەو، ئەو
کچە ی لایەکی دلمی برد و نەیدامەو.

ئەوێ رۆژی کاتێ دایکم بالیفیکی هینا و زارکی
بەرگەکە ی کردەو، شمشال هاتە دەری، پیتی شاگەشکە
بووم، تۆ بیرلییکەو، دایکم ئەو هەموو سالە شمشال و
بالیفەکە می پاراستبوو، بەلام ئەو جارە کێ بیاریزی، دە ی،
قیروسیا لە شمشال هەر ئەوان هیچیان بە سەر نە ی، شمشال
چ نە.

بە ریی کۆچدا ریدەکە ی، نە ریی دەبەریتەو، نە گریانی
شمشالیش دەبەریتەو.

لە دۆلایەکە ی ئەو دیو لە دەو ریی ترومیلتی راوەستاو،

جبه خانه یی کلاشینکوفی لی بارکراوه، هموو لووله رووه و
 ئاسمان، دوو کهس له ناو تفهنگان دانیشتون و جغاره به با
 ده کهن، شوڤیره کهم ناسیه وه، ئه و جاشه بوو که دواى
 نازادیی شار خوی کردبووه پیشمه رگه، دویتیش له جاده ی
 سیتاقان له ده می کۆچی شار بازگهی داناوو، ده یگۆ:

هر کهسی شار به جیهیلی، ده بی چه که کی لی ره دانی،
 ئیمه بهرگری ده که ی.

ئه وه بوو له وی چاومان لیسور کرده وه و بازگه به تالی
 کرد، ئیستاش ئه وه تا پیش هه مووان گه یشتۆته ئیره،
 نه گه یشبوینه ته نیستی، گهری له ترومیله وه نا، به ری
 کۆچدا بالی گرت.

گۆتمه هاوړیکه م:

ده زانی ئه و پیکابه تفهنگه کی بوو؟

گوتی:

نازانم، به لام دلنیم جاشه.

گوتم:

راسته، نهو که سه بوو که له شار بازگه که مان پینه لگرت.

به گالتہ وہ گوتی:

دہ لینگہ پڑی دوو فیٹہ کی بہ قوونہ وہ نیم.

گوتم:

واز بینه، باله و روژه به دهستی جاشه پیشمرگه
تیانه چین.

به پیکابی چه که وه قووچاندیان و ئیمهش پی به پی
کۆچ، به پیاده ریمان بری.

له راست نهو باریکه ریښه ی له دهستی راست له جاده
ده‌بیته‌وه، نه‌گه‌ر بیگری چنډ ریچکه‌یه کی لیده‌بیته‌وه، یه‌ک
له‌وانه ده‌تباته‌وه کانی ده‌ربه‌نډ، نهو دیښه ی به‌ر له ته‌مه‌نی
سؤفیه کی پشت کؤمی له ده‌ربه‌نډه‌کی خؤی ناشت و
دره‌ختیکی به‌ژن شه‌نگ له خوار گؤږه‌که‌ی رواء، تا ئاوی
ویست به‌ کانیه‌که ئاوی دا، دره‌خته‌که تا سنی چوار سالی
له‌مه‌و‌پیش هر به‌ پتوه‌ بوو، ده‌مه‌و عه‌سران سیه‌ری هه‌ندی
لقی ده‌گه‌یشته‌وه سه‌ر کتلی سؤفیه‌که، نه‌وه‌ بوو نه‌نفال
گه‌یشت و کانی چک‌کرد، دره‌ختی سووتانډ، کتلی شکانډ،

سەربرده که ناسکه، سۆفیه که زوو دهست له دنیا ههڵده گری،
 به کهریکی له بهفر سپترهوه سهری خۆی ههڵده گری، ئاقار
 ئاقار، دئی دئی ده گهپئی، ههر خۆی ده زانی به دواى چ
 راستیه کی بزربوودا سهرگردان و سهوداسهره، دواى ته مه نئی
 گهپان ئیره ده یسته دوا مالی و له گهپان به دواى بزربوودا
 ده گهپئی، نهو سۆفیه ناوی که ریم بوو، بابی باپیری من بوو،
 باپیره منی به ناوی بابیهوه ناودێر کردوه، تا بجمهوه سهر
 نهو و ریی وی بگرم، سهرم بچئی نوێژم نه چئی و ...

نه ریی، سهر باسی من چی بوو، نهو سۆفیه له کوئی پهیدا
 بوو، منی به لاپی گێرانهوه دا برد؟

ئا، له راستی نهو باریکه رینه پیاوینک جلکی مه لایانی
 له بهر نه بوو، به لام به چه فیهی سپی و ردین و سمیل و
 گۆتهی به مه لا ده چوو، له دهو جاده ههشت نۆده کهس
 لئی خرپوونهوه، له گژ بوون نوێژ دابهستن، من لهو کاته له
 نزیک نهوان راوه ستابووم و رووم له ئاقاری کانی ده ربهند
 بوو، رهنگبئی بیرم له کانی و درهخت و کیلی سۆفیه که
 کردیتتهوه، مه لا له خه یالی کردم و گوتی:

ئیوهش وهرن، با پیکهوه له خودا بپارێنهوه، به لکوو نهو

زۆردارەى بەغدا پەژىوان بکاتەوہ و لەشکرمان لە دوا
بکاتەوہ.

بە رەقیەوہ گوتم:

من نوێژ ناکەم.

مەلا بە بزەيە کى ناسک و زمانیکى شیرینەوہ:

خوا کارت راست یتى.

لەو شـیـوازە نەرمەى مەلاوہ لە شـیـوازی خـۆم
پەژىوانبوومەوہ، بەلام پىملینەنا و بە سەر خۆم نەهینا، ئەوہشم
لە بیرە باپیرم بىرکەوتەوہ و گوتم:

باپیرە، چ فەرەمەسۆنیکت بە ناوی سۆفى کەرىمى
باوکتەوہ کردووە!

دواى لە نوێژبوونەوہ قوناخیک لە گەل مەلا و دەستەکەى
لە گەلى بوو، شان بە شانی ئێک بە رێى کۆچدا ريمان کرد.

لە راست ئەو گەلى و رییەى لیرەوہ دەچیتەوہ ئەها ئەو
کەلەى دەلێى ناو گەلى بەرزەيە کە لە ساتى گەوزین، ئەو
کەل و گەلێەى بەر لە ئەنفالى ئەوئ سالى، رێى پەرىنەوہ،

رئی ئاودیو بوونی پیشمه رگه بوو، من شهویک لیه وه ئاودیو
 بووم، له (گوله ستیره کان...) له بن نه ستیره ی کز نهو گهلی و
 که له م پیشانداوه ته وه.

ئی، له راست نهو گهلیه پیاویک به سه ر پشتی
 که ریکه وه، که ریکی سپی سپی، به دووری مهینه له تیره ی
 که ره که ی سۆفی که ریم بی، له جاده ده په ریته وه، له بهری
 هه له ت و زوورگ و باسکه کانی به سستی شه رغه وه دئ،
 ریک و ریک رووه و چیا رئ ده برئ، له قسه کانیرا دیاره،
 له و چند رۆژه ی ئازادی سه ردانی گونده کی خۆی
 کردۆته وه، نهو گونده ی خشتیکی به پتوه نه ماوه، نهویش له
 گه ل گوندان بهر له چوار سال له شکری نه نفال ته ختی کرد
 و له گه ل زهوی کردیه به ک، پیاوی سه ر پشتی که رئ
 گۆچانه که ی له ئاسمان راده شه قینئ، با ویکرا گوێده یئ،
 داخوا چ یئ:

هیی، له گه ل تۆمه تو، له ئاسمانی چ کاره ی، تو خدا
 خودایه تی نهو هایه؟ حوکه مت له مه بهردایه، شه رم
 داتنا گری نهو میله ته ت به و چیا وچۆله خستوه،
 پێرانه گه یستم سه ردانی گۆری که سوکاریشم بکه م، عاره بت
 به سه ر وه رکردینه وه، نه تو چ دلکت هیه، چ کیشه ت

له گهل مه ههيه، تولهی کيمان لنده که یته وه؟ خودا ده یزانی
له جیی تو بام، ده هاتمه خواری و له بهر چاوی من و
که ره کهم، پا که تی فیشه کم له سهر دلی خوم به تال ده کرد
و...

هه ندی له و که سانهی گوئیان لیبوو، که وتنه قسه و
په ته و بوله:

به خودای نه وهش تیکچوو، به کئو که وت.

- کئی بی شیت نه بی، نه وه نیه هه موومان به دهشت و کئو
که وتووین.

- خوا لئی گۆپیوه، خودایه، لیمان نه گۆپی.

- خودایه، تۆبه هه زار تۆبه به خراپه ی نه و شیتته مان له گهل
مه که، ههر خۆت ده زانی چ ده کهیت، ئیمه ی به نده ی قوون
به گوو، چ له گه وره یی و کرده ی تو تیده گهین.

- نه و پیاوه تیکنه چوو، قسه ی دلی من ده کات، خودا
نه گهر له روژیککی وا به هاناوه نه یهت...

- ههر که سئ گوئی له و پیاوه راگری، ده بیته هاو به شی
گوناحه کانی.

کابرا به گازانده کردن له خودا و گۆچان راشه قاندن له
ئاسمان، ریتی خۆی گرت و به دۆله کهدا سه ره و چیا
هه لکشا.

به ر له گه یشتن به به رده دواتر نه خشاوه کان، تپومیلین
که هینده پر نه بوو، له ئاست ئیمه رایگرت، گوتی:
وه رن سواربن.

قاسم گوتی:

له ئیمه گه پئی، تا ژنی، مندالی پیاده بن، ئیمه به پی
ده پۆین و سوار نابین.

کابرا سه ری بادا و پئی لینا.

هاو پیکه م بیرمنیه له کئی و چۆن دوو سی نایتیکی
ده سته کوت، له ئاقاری پیره ره، کوپیه، لاماندایه ناو
به رده کانی دهستی راستی جاده و به گیاو گۆلی به هاریه وه
بز ناسا لوولماندا، له بن به ردی له و به ردانه له سه ر تیری
له گه ل هه ر مژیککی جگه ره، وینه ی دوو که له که ی بو
چایه ک به ئاسماندا ده چووم.

ئەو بەردانە پاش پىنج شەش سالى، ویتە كىشى
 نەخشاندنى، كەرنە كۆتۈرى سې، كەرنە تابلۇ بۇ بە
 ھۆشداھاتنەو و ئاشتېوونەو دۇو ھىزى شەپ، دۇو بەرەي
 شەپ، بەرەي بارزانى و تالەبانى، ئەو دۇو بەرەيەي دەتگوت
 زادەي سەدامن، تا توانيان خويىيان رشت، ھەرچى خىر و
 بىرى ئەو ولاتە ھەبوو لرفيان كەرد، سەر زەوى و بن زەويان
 دزى، بەردە نەخشاوہەكان لە رەنگ چوونەو، ھىزەكان
 ھۆشيان نەھاتەوہەبەر، لە چەتەيى نەكەوتن.

بەينىكى باش لە ناو تاشەبەردان ماینەو، خەلكىكى زۆر
 لايانداوہە ئىرە، ھەبوو پەرخەي خەوى دەھات، رەنگبى
 ئىمەش سەرخەويكىشمان شكاندېن.

ھەستاینەو و بەگەل كاروان كەوتینەو.

وا تىبگەم لەو رىيەوہە هاتن كە لە دەستى راستەوہ لە
 جادەي دەكردەوہ، هاتن بەگەل كۆچوبار كەوتن، ئەو
 رىيەي ئەگەر بىگريت و دوايى بە دەستى چەپدا بادەيتەوہ
 راست و راست دەتباتەوہ مەكە و مەدينە، پىرى رىك لە
 كەمەي قوتە گۆچانكەي دەستى دەچوو، كەرىك و دۇو
 سى بىزنى بە پىش خۆي دابوو، كەرەكە بار و ژنىكى بە

سەر پشتهوه، پیاوهی پشت له که مهی گۆچان چوو، ئەو
ریوبانەی پرکردبوو له (ههچه ههچه و ییخه ییخه)، دیار بوو
بزنه کان رێیان دانه ده گرت، که سی پینگوت:

خاره، واز له بزنه کان بێنه، خۆتان ده رباز کهن.

ئەو مه که و مه دینه ئەوه نیه که ئەنفالی لێدابه زی، مه که
و مه دینهی ئەو ئاقاره ی ولاتی کۆیی، ناوی بنه دارێ بوو،
که وتبووه سەر بستیایی، دارێ بوو له قسان پیرۆزیی له وهی
عاره بستانی وەر گرتبوو، دایکم ده یگۆ:

حه فته ده ردت هه بی، لنگت له دوو نی، عیزرائیل ده ور
و سورپ بدات و له سهرت بگه پێ، بگه یته سیبه ری داری
مه که و مه دینه، به لات لێده پێ.

بیرم دی له دایکم پرسی:

یان مه که یان مه دینه، له بهرچی هه ردوو ک پێکه وه؟

گوتی:

نه نکت ده لێ لقه کانی هی مه که بوون، په لکیشی هی
مه دینه.

به گۆته ی گۆتیاری ته مه نی ئەو داره بیست و شتی پشت
پتر بوو.

مه كه و مه دینه ی ئیمه به دهردی ولات چوو، له شكری
ئه نفال گه یشتی و ئاگری دا، نازانم شینبۆوه یاخود نا.

ئی، پیره راوه ستا و روو له کابرا، هه موو هیزی دا خۆی
تا تۆزی پشتی قیت بکاته وه، به لام تنها سه ری به رزبۆوه،
له و ساته چهند له كه له بابی ده چوو كه له باری بانگدان بی،
به توو پره ییه وه:

بزنه كانم له خۆم خۆشتر دهوین، لۆ له شكریان
به جیته اهیلم.

ژنهش له سه ر باره كه وه ئاوپی دایه وه، شتیکی گۆ
تینه گه یشتم.

كه وتینه وه ری، لیره ش گوئیستی (هه ری هات، مو جاهیید
هات) ده بین، به لام ئیمه له سه رخۆ ده پۆین و خۆ
تیکنادهین، خۆ ئه گه ره له شکر بشگات، چیا نزیکه و په نای
بۆ ده بین، فرۆكه ش هه ستی، چ زۆره به رد و بنه دار و په نا
زۆره، په نامان ده دهن، من هۆپراو نه بووم و هیشتا چاوه پیم
پیشمه رگه بگهن و سه نگه ر بگرین، به ره نگارینه وه و
له شكری ئه نفال له شویتیک رابگرین، بۆی په له مان
نده کرد و ناوه ناوه داده نیشتین و به دم جگاره کیشانه وه

چاوه پیمان ده کرد، هاوړیکه م جغاره کیش نه بوو، زوو زوو
ده یگو:

هینده بکیشی، ده که وی.

ده مگو:

که نگي جغاره م لیبړی، هه ینی ده که وم.

له دهو پړی به بهری زنجیره ی باوا جیه وه، له پهنای دوو
سني گابه رده وه بونی ناوسیږی هات، وای لهو بونه دلکیشه،
چهند خوښه ئیستا چوار پینج ناوسیږی به چایه و ماستی
بزنه وه لوول بده ی، له چایه و ماسته که ش گه پړی، ناوسیږی
و بهس، وه ک بلایی هه ستیان به برسیتی و حز و نهوسی
ئیمه کردبی، لهو دیو به رده کانه وه، سه ری به رفته وه
دهر که وت:

کوړم، وهرن که رته ناوسیږیه ک بخون.

گوتم:

سو پاس برسیمان نیه.

گو تی:

بۇ رېئى ھەلگرن.

ژنە سەر و دوو ناوسىرى داينى.

ھاوپىكەم گوتى:

ھەر ناوساجىك بە ھەجىك ھەيە.

پىاۋەكە ھاتە ناو قسانەۋە:

دە راۋەستىن، با منىش چوار ھەج بىكەم.

بەجىمان ھىشتىن و نەمانزانى دۋاى ئىمە چەند جاريدى
چوونە ھەجى!

شەۋ داھات و رۆژ ھەلاتەۋە ئىمە ھەر لە رىين.

كۆيىن ھىندەي نەماۋە، ئىرە ۋا تىيگەم ئاقارى تۈپزاۋەيە،
ھەۋراز و نشىۋە، گەيشتىنە ناو ھەندى بىنەدار و كەڧر و
تىشەبەرد، چەند دەستەيى چەكدار بە ديار تىرۋىمىلەۋە
راۋەستابوون، بە پىشمەرگە دەچوون، دىلم خۇش بوو، لە
دىلى خۇم گوتىم، ديارە لىرە بەرەي شەپ دەكەنەۋە و ھەلاتىن
نامىتى، دەمانوىست قسەيان لەگەل بىكەين، بە پىرتاۋ سوار
بوون و...

ئېرە ئەو جىيەيە كە پاش چوار سالى ئەو كۆچە كۆپە
 ئازا كە ئاي شە گول بە خۆ و يازدە دوازده ھاو پۆ، بە
 دەستى دەستەيى لە بەرەي شەپ ھىند نامەردانە شەھىد
 دە كرىن، مە گەر تەنھا لە شەكرى ئەنفال نامەردىي وای
 لىبە شىتەو، نامەردىە كى وا پىشتاشانىكىدىان تۆمار كرد، ئەو
 پىشتاشانەي شاعىرىك بە كوشتارگەي سەبرا و شاتىلاي لای
 فەلەستىنى دە چویتی.

كۆچ ناپىستەو و بە پۆەيە، ئېرە بەرايى ئەو درەختانەيە
 دە لىي بۆ پىشوازي رىپواران لە ھەردوو بەري جادە قىت
 راوەستاون، درەختەكانى نازانم كى بەھار، ئېرە كۆيى.

- ٦ -

بۇ رەقىب دەمىتىنەۋە

لە ھەلاتىتىش

ئەي رەقىب دەلىتىنەۋە

بەر له وهی درهخته کانی پیشوازی ده ربکه ون، گوتمه
هاورپنکه م:

خزم زورن له کوینی، خه می جیورپیمان نیه.
گوئی:

نه گهر کویشه بارگه و بنه تیکنه نی و به گهل کوچ
نه که وئی.

گوتم:

ههر نه وه مابوو، ئیره سهخته ئاسان ناگیرئ.

گه یشتینه نه و شویتنه رییه کی لیده بیته وه و ده چته وه
ئاقاری گورقه ره جی، زیدی حاجی، نه و حاجیه ی به ژنی
بلندتره له باواجی، له وئی له دوور له بهری زیی گچکه وه
لرمه لرمی توپان ده هات، ترسم لئ نیشت، لئ به سه رخوم
نه هیتا.

به دیتنی درهخته کانی پیشوازی، شنه بای یاده وه ری
هه لیکرد و شارئ گرته و ویتنه مندالیم بیرکه وته وه، به یینی
بوو کویتیم نه دیوو، له راوانانی له شکری به عسیش ریم بیره

نه كهوتهوه، لهو دیوی ههیهسولتان گهپامهوه و دامهوه
دیوی شهقلاوئ.

له بن دار و باری یادهوهری من له کوچ دابرابووم و
گهیشتبوومهوه مندالی، له راستی گۆرپستانهکهی فهقی
ئهحمده ئهوهی دواتر بووه دوا مالی پلکه شیرنه کهم و
زۆریدی:

+نهري تو له کويي؟ دهلي ليره ني.

—من....

+ ئيرهش پندهچيت له سه ر بارکردن بيت.

له لای گۆرپستانهکهوه ههستمکرد کۆيش جوولهی
تيکهوتووه و بارگه و بنه تیکدهني و له گژه باربکات، تهنها
گۆرپهکان بي خه م راکشاون و خويان له گووره نابهن، ئه و
گۆرپستانه ده ليم که دلداري ئه ی ره قيب، دواي چهن د سالي
له و کوچه، دواي نيو سه ده خه وتن له ههولير، هاته ئيره و
خه وتهوه، به لام ئه ی ره قيبه که ی له دۆران و هه لانتيش
ناخه وئ، زار له زاری وه رده گري و به رووی ئه نفالدا
ده گوتريتهوه، ئه و ئه ی ره قيبه ی زۆر پارت و مه لا، به ئايه تي

ئەنفاللوى دژى وەستانەو، بەلام سەريان دای لە بەرد و
 ئەى رەقىب لە سەرکەوتن و بىکەوتندا دەنگەداتەو، ئەو
 ئەى رەقىبەى پاشتر شاعىرىكى ناودارىش کە خۆى
 رسکاوى ناو دێرەکانى ئەى رەقىب بوو، ئەى رەقىبى
 ھەلگرتبوو، بۆ مەبەستى پتر ناودەرکردن، سروودیكى
 نووسى و ئاوازیكى خوشيشيان بۆى دانا، ويستان جىبى ئەى
 رەقىب بگرتەو، بەلام تاه و واھا ئايەت نەیتوانى جىبى
 ئەى رەقىب بگرتەو، شىعر؟!

لە لای يانەکەو بۆمان روونبۆو کۆيە نەک لە سەر
 بارکردنە، ھەندئ گەرەکی رەنگە لە ھەيەسولتائيش ئاودىو
 بووبن، لە ھەندئ ترومبيلشەو (ئەى رەقىب و وا ھاتن
 پيشمەرگيت مە) لە يەکتريان وەرەگرتەو.

لەو خولگەيەى ئەگەر دەستى راست بگىرى دەتباتەو
 لای ئاشەکەى مام خدر، ئەو مام خدرە دەلیم کە بستى
 مندال بوو، بۆتە ھاوڕپى جفارە و بادە و لتيان نەبۆتەو، بە
 دەم پىک و دووکەلەو سەدەيەکی ئەو شارەت بۆ
 دەگيرتەو، بە قسەى خوشى بى، يەکەم کەس بوو، بە
 مەستى و بە دەنگى بلند، ئەى رەقىبى گوتووەتەو، لەو
 خولگەيەى ئەو، ترومبيلنى چوار پىنج چەکدارى

مندالکاری له سەر بوو، له راست ئیمه راوهستا:

+ نه گەر دین بو شهڕ، سوار بن.

- شهڕ له کی لایه؟

+ حوكمهت هێرشی هیناوه بو ههولیر.

- واته نه گه یشتوته ههولیر؟

+ نا

- کئى واى گۆ؟

+ رادیۆ

هاورپنکه م گوتی:

رادیۆ خواردی! کورپی بابم، ههولیریش وه ک
که رکوک به بن گونی بهردها چوو، ههولیر چوو، کۆیی
پارێژن.

زانیان به راستمانه، له شویتی خویان سوورانهوه و پێیان
پێوه نا.

لهوئ ئهوه م بیرهاتهوه، لهشکر قوشتپه ی بریوو،

گه یشتبوهه بن ههولیر، ههندی چه کدار دهیانگو:

دهچین کهرکووک نازادده کهینهوه.

هئی له خۆم خه یال پلاوئ، من دامناوو له گه په کی
به فری قهندی لاده مه مالی پلکه شیرنم، نهو ژنه ی له قهند
شیرنتر بوو، تا گه ده هه لده گرئ شفته ی دهستی وی بخۆم،
وای له میژه شفته ی دهستی ویم نه خواردوووه، له ده می
راوانانی له شکری نه فالیش، له چنارۆ که وه بیرم له شفته ی
وی ده کرده وه، مخابن، تامم نه کرده وه.

گوتمه هاو پیکم:

با سه ری له مالی پلکم بدهین، به لکوو هیشتا
دهر نه چوو بن.

هئی! کۆلانه کانی به فری قهندی بۆنی خویتیان لیدی،
چۆل چۆل، تاق و لۆق له سه ره کۆلانا که سی ده رده که وی
و تیژ تیده په پڕئ، هاتینه وه سه ر جاده، قل قله دووکان ماوه،
هیشتا ده راب و ده رگه یان دانه خستوووه، هه ندی کیک و
لوقم و شتمان کړی، مزگه فتی گه وره ش ده رگای له سه ر
پشت بوو، له وی پشوویکی باشمان دا، له و ناوه بیرمنایه ته وه

چەند ماينەو و ئەو ماوہ يەمان چۆن تێپەراند، ئاخىر شىنگ و
 تىنمان تىدا نەما بوو، ھىر و ھور بوو بوو، رەنگە لە بن
 دىوارى پالکەوتىين و خەوئىكى باشمان کردى، بۆيى ئەو
 دانە رۆژە، ئەو شەو، ناکەونە ناو گىرپانەو وە.

لە بەرى زىو، لە بەرى تەقتەقەو دەنگى تۆپ
 نرىکبۆتەو.

ئىستا لە بن پەيکەرە کەى حاجى قادر، لە چاوہ پى نازانم
 چى دانىشتووين، بىرمە گۆتمە حاجى قادر:

دەمى بوو تاسەى دىدارتم دەکرد، بەلام خۆزى لەو
 دۆخە نەمدە دىتى.

لە سىيەرى سەر و جەمەدانى حاجى دانىشتووم، ئەوئىش
 تاو نا تاوى دەکەوتتە بن سىيەرى پەلە ھەورئ، لەو کۆچە،
 ھەر پەلە ھەورئ بەرى ئاسمانى دەگرت، وەک ئەو ھەور
 ھىزئ لە لەشکرى ئەنفال سەر چىاى لىگرتى، دەورى داى،
 ھەر دلوپە بارانى گوللەين بوو لە ئاسمانەو بۆ سىنگى
 کۆچوبار، لەو تەى کورد ھەيە، ھىندەى ئەو چەند رۆژەى
 کۆچ رقى لە ھەور و باران نەبۆتەو، بەرانبەر ئەنفال و
 ئاسمان چەند دەستە پاچەين، لە نزا و پارانەو، لە جوين و
 تف پتر چىمان لە دەستدئ.

پەلە ھەورئ ھەندئ پرووشاندی، باش بوو زوو
 ھەلپەرینگاند و کۆتەلی حاجی کەوتەو ھە بەر تاو، سیەری
 وی لە سەر مەن دەرکەوتەو، خۆر دەرە کەوئ و
 بزر دەبیتەو، کەوەرۆژە ئەوڕۆ.

ئایمە لەوئ دانیش تووین و چاودە گیرین و
 گوێھەلدەخەین، بزانی داخوا چی دەبئ، بەرە لێرەش
 ھەلدئ، یان پئ دەچەقینئ و بەرگری دەکات؟ دەترسم
 ئێرەش بە دەردی ھەولێر بیات.

جادە ھەندئ چە کداری تێدا یە، چەند تەرمیلتیکی
 چە کدار جەت و فرتیانە، ئەو رەقیب و سروودیان خستۆتە
 سەرئ، دوو سئ ھاوڕێی خۆمانم دیتەو، ئەو کورپانە
 پاشترئ لە گەل کورپە کەئ ئایشە گول تیاچوون، گوتیان:

چ پێناچئ بەرە بەرگری بکات.

لە بلندگۆی مەزگەفتەو ھاتوھاوارە، بە سئ دەنگا
 گازدە کات:

کورپانی کۆیئ، کورپانی حاجی، بەرگری بەرگری، تا
 دوا دلوپە خوین بەرگری...

زۆرى نەبرد ھەندى لەوانەى لە بلىنگۆۋە بەرگىيان
 دەکرد و دەبابەيان تىككەشكاند، سواری تپرومىيل بوون و
 بەر لە ھەمووان لە ھەيىھ سولتان ئاودىو بوون، بەر لەۋەى بە
 ھەيىھ سولتاندا ھەلبگەپىين، لە شىۋەى تارمايى خەون،
 ھەندى وىنە سەرەدىقانى دەكەن، وا باشە لە بن تىشكى
 گىترانەۋە روونتريان پىشانىدەمەۋە:

لە خولگەى حاجى بە بەرى بايزاغاوە تپرومىيلى
 راۋەستابوو، سەر و ناۋى لە ژن و منداڵ زەرد و سۆر
 دەچۆۋە، دەتگۆ دەچنە سەر بووكتى، تپرومىيلەكەى رىم
 بىركەوتەۋە، ئەۋەى لەۋ دىۋەى ھەۋرازە نەفتە كوزابۆۋە و
 ژنە رەقەلەكە چاۋى لە سەرم ھەلنەدەگرت، دلم گوتى:

ھەبى نەبى تپرومىيلى گۆرىنە.

لىيان نىزىكبوومەۋە، خۆى بوو، ژنە لە پىشەۋە دانىشتبوو،
 تىچاۋىكم دايسى، ھەستمكرد ئەۋىش لە بن چاۋانەۋە لىم
 دەپروانى، خوايە، ئەۋ ژنە كىيە؟

نەناس نىيە و ئاشنايە، بۆ بىرمناكەۋىتەۋە، وا چاكە
 چاكوچۇنى لەگەل بكەم، بزانم من يان ئەۋ يان
 ھەردووكمان بە ھەلەدا چوۋىن، ياخود يەكتر دەناسىن؟
 بچم، نەچم...

له گهل خۆم لهو مشتومرە بووم، ترومیئل گرەى هات و
 رۆیى، له بیرمه دلم بهوه خۆش بوو كه ترومیئلە كه له
 هه رازه كهى وێرئ به جینه مابوو، ئەو تا گەشتۆته ئێره و
 ئێره وهش بۆ ههیه سولتان، چەندى میشكى خۆم گوشى
 بیرمه كهوتهوه ئەو ژنه كێیه و له كویم دیوه، دەى، وازی
 لێهێتە.

دوا گرتەى ناو باژێرى كۆیئ:

پیاوئ له جلك و بهرگ و سه رو قژ و جوولهى دهستى
 به شیت دهچوو، به لام له قسه نا، پر به زارى:
 شه رمه ناچنه شه پئ، جاشى گه و ره ییته وه، یه ك یه ك
 سوارتان ده بی.

ئا، دوو چه كداره كه شم بیر كهوته وه:

له جاده كهى بن گردى جووان، دوو چه كدار پیس
 لێكدی دار سابوون، تفهنگیان لێكدی راكیشابوو، خوین بهر
 چاوى گرتبوون، سئ چوارئ زوو كهوتینه ناو بژی، دهنه
 خوین ده پڑا، كاتئ پێكه وتم شه پ له سه ر چیه، هیندهى نه ما
 له ناو بژیکردنئ په ژيوان بیمه وه، ئەو شه پ له سه ر هاتنه وه و
 نه هاتنه وه بوو، یه كیان ده یگۆ:

حوكمهت دیته وه شار.

نه ویدی:

چاوی به شار ناکه ویته وه.

زوری نه برد له پیچه کانی هه یه سولتان هاوړیکه م گوتی:

نه ها بییه نه و دوو تفه نگیچه ی به شه رها تبوون.

ده بینم له پستی پیکابی له تهنیشت یه ک دانیشتوون،

نه ها ئیمه له دۆران و هه لاتنی چهند دۆستین!

-۷-

به دهم بای کوجهوه
له پوشکاخهزی داو پساو دهچم
داخوا له کوئی ده کهومهوه،
له چ پنچکئی گیردهبم و
به چ بهزمنی دهچم

لرمه و زرم و ھۆرى تۆپان زۆر نزيك بۆتەو، ئەو ھەتا
 گەشت، ھەيىھ سولتان چەند تۆپىكى گىرتەو، ھەك
 زەويلەرزە لىدەين لەرزى، تۆز و دوو كەل تىكەل بوون، ئىمە
 بە پىي پىشمەرگە رى و رى ھەلدە گەپىن، ھەيە قەدەر چىا
 دەپرى، بەو ھى باشە ھەيىھ سولتان ژن و مندالىكى وای پىو
 نى، پىدەچى پىش ئىمە ئاودىو بووبن، پىادە كەمە و ناو
 ناو ترومىلى تىدەپەرى، لەوئى، لە سەر پىشتى پىكايىكەو،
 ئەو خزمەم دىتەو كە خاوەن تەنگە كەى شانمە، ئەو ىش
 مى دى، بە ئاماژەى دەست تىمگە ياند:

ئىو ېرۆن، خەمى مىتان نەين.

لە سەر سەرى دەنگى تەقە دى، وا ديارە پىشمەرگە
 دامەزراون، ئىدى لىرەو بە لەشكرى ئەنقال دەلەين:
 بو ەستە.

ھەر دەينى وابى، ئەگەر لە ھەيىھ سولتان بەرگرىنە كرى،
 نابى تا بنارى قەندىل ئاوپىدەينەو، مەتارەمان پىرە و
 كۆلەپىشتىش خواردنى تىدايە، فىشە كدانىش پىر فىشەكە،
 شەپىش ھەر ھىندەى دەوئى، ئىمە لە دلى خۆمان سەرى
 ھەيىھ سولتانمان بە دوا پىنتى ھەلاتن دانابوو، ئىدى لىرە

دەچەقەن و سەنگەر دەگرین و راوانەكە بەرەواژ
دەكەینەو.

هیشتا بەم دیوێ هەبەسولتانهو بووین، دەبابەئەنقال
گەیشتە بەری هەرمۆتە، لەشکر گەیشتە شار.

هیندەئەنبرد، چیا چەكداری پتوێ نەما، ئیدی بە دیوێ
چارۆكدە شۆرپوونەو، لە دلی خۆ گۆتم:

قەندیل، ناوژەنگ، دینەو.

من لە شۆرپوونەو دا ئومیدبەر بووم، ورم دابەزی و هیزی
پووشكەبەكم نەما، لە دەست خۆم نەماوم، دەمێ
پووشكاخەزێكی داو پساوم، كێ دەزانێ لە كوێ
دەكەومەو و لە چ پێچكێ گیردەبم، دەمێ تاویرێكی
غلۆربووم، داخوا لە چ كەند و كەندێ دەگیرسیمەو، دنیا
لە بەر چاوم وا تاریك داهاو، بە بلیسەئێ چ راپەرین و
شۆرشێ رووناك نایتەو.

ئەو شەو خۆزیم خواست بەر لە بیست و هیندە شەو
لە گەل ئەو هاوڕێبەئێ ناوی شۆرش بوو، شۆرشێكی دەهینا و
گیانی لە پێناو كوێن دانا، منیش بە گوللەبەكی جاشی

گه‌وره سارد ده‌بوومه‌وه، ئەو جاشەى هەينى بە خۆى و دەستەبەوه بە پەند چوون، هەو‌کەش دوورنیه دەستە‌کەى له خولگەى حاجى قادر له‌گژ وێتە‌گرتنى سەر‌کەوتنى ئەنفال بن.

خۆزیم بە ملازم شێرزاد خواست، چاوى بە‌رایى نەدا و رێى دانە‌گرت، کەر‌کووکى بۆ لە‌شکرى ئەنفال جێنە‌هێشت، پێى چە‌قاند و خۆى بۆى بە‌کوشت دا، خۆزیم بە‌خە‌جە باوه و مامۆستا بارام خواست لە‌سپێدەى ئازادى خۆیان کردە‌جانگۆرى قەلات و منارە، هێشتا هە‌والى جەر‌گبەرى راویژ و برا‌کانیم نە‌یستبوو، خۆزیم بە‌وانە خواست زوو گە‌شمردە بوون و ئەو رۆژه رە‌شە‌یان نە‌دى.

هاو‌پێ‌کەم دیار‌بوو هە‌ستى بە‌دا‌پرووخانى دە‌روونى من کرد‌بوو، قسەى خۆش و ناسکى بۆ دە‌گێ‌رامە‌وه، بە‌لام من وە‌ها نە‌پروو‌خابووم بە‌و قسانە هە‌ستمە‌وه.

بیر‌نامه‌تە‌وه چۆن‌چۆنى لە‌هە‌یه‌سول‌تانه‌وه لێ‌ژ بووینە‌وه و گە‌یشتینە‌ دوو‌پ‌پانه‌کە، لە‌وێى لە‌دە‌ستى راستە‌وه لە‌بە‌رى دوو‌کانه‌وه خە‌لک دە‌هات، وا دیارە‌ ترس گە‌یشتۆ ئە‌وێش، دە‌ستى چە‌پمان گرت و ب‌پ‌رۆ.

ئىرە ۋا تىبگەم پردى ھىزۋە، لە پىشمانەۋە لە بەرى
 ھەببەسولتانەۋە، گر ۋ ھۆر ۋ دەنگى تۋە، بەلام پىشمان ۋا
 ديارە ئارامە، كۆچ رىنى خۆى گرتوۋە، لىرەش گويم لە
 دەنگى (ھەلى ھات)ە، ۋا پروات لە كىتوۋەش ئاۋدوۋدەبىن.

نەرم نەرم، دەۋ جادە ۋ جادە ھەلدە كىشىن، بە دەم رىۋە
 خەۋەنۋوتكە دەبىردمەۋە، خەيال دەبىردمەۋە، رەنگە
 وپتەشم كىردىن، ۋەك بلىنى بە سەر دىئاۋە نەبم، وپتەچى
 لەۋ رىيە زۆر شت روۋىداين، زۆر گرتە ۋ وپتەى جيا جيام
 لە دەستچوۋىن.

نەرى چ كاتە، دەمە دەمى ئىۋارەيە، ئانزى بەرە بەرى
 رۆژھەلاتە؟ ۋا پردى ھىزۋەمان برى ۋ بەرى رانىەدا كەۋتىنە
 رى؟ ۋا تىبگەم گەشتبۋىنە بن كانى مارانى ويران، ئا، ئەۋ
 ناۋە بوۋ.

ھىندەم ۋەبىردىتەۋە بە شىۋەين سەرلىشتۋا ۋ گىژ بوۋبوۋم،
 ۋەك بلىنى لە دەرى كات رىبگەم، شۋىتىشم نەدەناسىۋە،
 ئاگام لە كۆچىش نەما، تا ئەۋ شۋىتەى توۋشى سوۋزى
 بوۋىن، نازانم چۈن ھاتوۋىن.

سوۋزى، بەغدايە كى كرىستانى بوۋ، دوو سى ۋەرزى

بەر له وهرزى راپه‌پىن، بهر له راوانانى له‌شكرى نه‌نفال به
خۆ و مي‌رد و شووبراوه، هاتبوون و وه‌ك ئيمه به چيا
كه‌وتبوون و له ناوزه‌نگى گىرسابوونه‌وه، بۆ ناسينه‌وه‌ى نه‌و
ژنه، له ناو (گوله‌ستىره‌كان...) بگه‌پئ و ناسكه رىواسى
بيينه‌وه.

-۸-

ههوال دئ

زهن زفن، تال تال دئ

له ناڅاری بن دهستی له شکری نه نڅال دئ

باين هه ليكرد، له هې پيش باران ده چي، سهرم هه لېري
هه وړيكي تيري هينا و بني تاريكه، ياري ناو گورانيه كه م
لادا و ميلله تم له جي وي دانا و بوخومم گوته وه:

هه وړيكي هينا، بارانه ي پتوه

ياخودا دانه كا، ميلله ت به پتوه

به لام به ده ردی ژنه كه گوته نې:

خودا گوږي له پارانه وه ي كورد نيه.

نه و ژنه له دواوه ي ترومبليكي سهر كراوه دانشتبوو،
ترومبيله كه له كار كه وتبوو، سهره تا به زماتيكي نهرم له
خودا ده پارايه وه، دوايې كرده گلله يي، زوري نه برد كه وته
جوړتدان، ئيمه به جيمانه يشت، نازانم گه يانديه چي و به
كوئ گه يشت.

له و ريوبانه پياده كه م و سوار زوره، ناوه ناوه ترومبلي و
تيژ تيده په پړئ، ئيمه ماندوو مردوو، بارانېش نهرم
ده پروو شتي.

له شوي تي كه مې گه وه بوو له سهر ترومبليكه وه

دەنگىكى ناسكى ژنانە بە عارەبى گازىكرىدىن،
سەرھەلدەبىرىن سووزى خۇمانە، كچە كرىستانىيە بەغدايەكە،
ئىدى لەوئى لەو شۆيتەي ھىندەي نەمابو بۇ چوار قورنە،
ئەو ھەرىيەي بە خۇمان دابو بە پىي كۆچى نەتەو بەرپۆين،
شكاندەمان ھەرىكەمان شكاند، بەلام بە قسەي ھاوپىكەم بى،
ھەرى شكان نەبوو، گوتى:

بىنە، لەو ناوہ ژنى، مندالى نايىنى پىادە بى.

وا بوو، لەو دەمەي ئىمە سواربووين، لەو جادەيە پىادە
نەدەبىنرا، ئىدى ئىمە لە ناو ھەولتەرەو تا ئىرە بە پىيان و بە
پىي كۆچى نەتەو ھاتىن، بىرمدىتەو سووزى بە دىتنى ئىمە
وہ ك گول گەشاہەو، دەستى پىشادبوونەوہى گوشىن.

لە ناو ئەو ترومبىلە ھەندى ھەوالى ھىند جەرگىرم بىست،
خۆزى نە سوار دەبووم و نەدەمبىست، بە قەد شارى خەمم
خوارد، بۆوہى ئىوہش نەكەمە ھاوبەشى خەمەكە، تەنھا دوو
ھەوالىيان پىشاندەدەمەوہ:

راوئىژ ئەو كوپەي لە شار ھاوگەرەك بووين و لە
شاخىش ھاومەتەرپىژ، دواجارىش لە سىپىدەي ھەلاتىنى لە
سەر پردەكەي سەيداوہ دىتم و نازانم چۆن بوو لىكدابراين،

ئەو كۆپە بە خۇو سى برا و ئامۇزايە كەو، لە بن شار لە
 بەرەنگار بوونەو، بە دەستى لەشكرى ئەنفال، خوتيان
 تىكەل يە كتر دەيت، پىشترىش برايە كيان لەو دەشتەى
 خوارى ھەر لە رىزى كۆمىستان دەيتە بە لاگىرى شار و
 نىشتمان، بەو ە ژنىكى گەرەكى بەلاشاو دەيتە دايكى پىنج
 پىشمەرگەى شەيد.

ھەر لە بن شار تۆپىكى ئەنفال دى و بە ترومىلى
 دەكەوى و لە خىزانى يان دوو، نۆ كەس دەسووتىنى،
 گيانان دەيتە پەپوولە و لەشيان دەيتە رەژوو.

دواتر، زۆر دواتر، كەسوكارى نۆ سووتاو، مەزگەفتى
 قىت دەكەنەو، لە سەر دەرگا كەى دەنوسن:

مەزگەفتى نۆ شەيد.

بىرمەيتەو، پىرىكى زۆر لە خوداترساو، گوتبوى:

تا نۆ شەيد ھەبى، مەن لە ھىچ مالىكتى خودا نوپ
 دانابەستم.

تۆ بلى ھەر كى رى بە بەر دەرگەى نۆ شەيد بكو،
 نۆ شەيدە كەى بىرەيتەو؟

به لām دایک و پینج کورپه شه هیده که ی، له سهر
لادیواریکیش ناویان نه نووسرا، ناویان له ناو ناوان نه ما، زوو
بزر بوون و بیرناکه ونه وه.

هه والی لهو شیوه م زور بیست، من نا، ده بی
دیروکتووسی بیاننووسیتته وه.

ئی، به بن باراندا گه یشتینه چوارقورپه، لهوئی
به بیرمنایه ته وه له سۆنگه ی چیه وه بوو له سووزی و نه وان
دابراین، نهو شه وه له مالی کۆنه پيشمه رگه یه ک ماینه وه،
دوای نهو چهند شهو و رۆژه لهوئی تیرمان به زگی خۆمان
خوارد و هه ساینه وه و خهوتین، وای چایه م خوارده وه،
نه گهر نهو چاکانه بزمیرم که هه رگیز ناتوانم بیانده مه وه،
یه ک لهو چاکانه، چاکانی نهو مالهن، له گهل نهو
پيشمه رگه یه دوو سال بهر لهو شه وه له سهر لووتکه ی
چه کوچی قه ندیلئ به یه که وه بووین، ناوی وی شالاو بوو،
ناوی نهو کورپه به هیستردۆست چۆته ناو
(گوله ستیره کان...).

نهو شه وه به سه ربرده کانی دایکی شالاوی هیستردۆست
خه ومان لیکه وت، سه ربرده کانی ویش هه موو دوو سی

سەربردهی زۆر کورت بوون، بەلام هەر یەكەیانى سەد جار
وەك خۆی بێ پاش و پێشکردنى یەك رسته و وشە
دەگۆتەوه، كۆرە زوو گوتى:

دایكم چەند رۆژنكە بايى كەوچكە شەكرى پەيوەندى
بە ئىستاوه نەماوه، هەر بە جەستە لێرەيە، گەراوەتەوه مندالى،
لە خەيالى دەژى، من خۆزگەى پێدەخوام:

يەك لە سەربردەكانى ئەو ژنە خانەخويە گێرانهوێ
ديرووكى ئاوايەكەيان بوو:

چوارقورپە تەنھا چوار مال بوو، هەر مالهى لە
گۆشەيەك ژوورێكيان قيت كردبۆوه، كەپريكيان هەلدابوو،
هەر يەكە و دوو كەر و شەش حەفت سەر بزنيان هەبوو.

لە كاتى مالاوايى، ئەو دايكە بە رستهيى لە رابردوووه
هاتەوه ئىستا:

چوارقورپە پێش رانيە هەستا و لەشكرى راونا.

كۆرەش سەرى ئەريى بۆ بادا و گوتى:

دایكم راست دەلى، راپەرين لێرەوه سەريکرد.

ئەو چوار قورنەيەي سەردەمانى چوار مال بوو، ئىستا
 دنيا رووي تىكردوو، خۆشى وا لە گژە بارگە تىكدەنى،
 ئەو چوارقورنەيەي بە قسەي ئەو داىك و كۆپە بى، بەر لە
 ھەموو جى لەشكرى ئەنفالى راونا، وا لە سەر بارکردنە، وا
 بىروات ئەويش بەگەل كۆچ دەكەوئ.

لێرەش (ھەلى ھات و موحاھىد ھات)، وا ديارە لەشكرى
 ئەنفال تا لە ناوژەنگمان نەكاتەو، لە دوامان نايىتەو،
 گۆتەكەي عادل عارەب وە راست دەگەپئ و لە ناوژەنگى
 دەكەينەو.

-۹-

له كولان و رڼويانې
چاوم سهرشاره له وټه ي كوچار
لن مينا خه يال پهرتن و
ناهيته بهر خوډيكي' پيشانداني

بەر لەوێ بەرەو رانیە بیسنەو، هەندێ وێنە و گرتە و
گۆتەم بیرکەوتنەو، تا لە بیرنەچوونەتەو و باشە لێرە
پیشانیان بدەمەو:

رۆژی پیش ئەوێ دەبابە بگاتە قەلات و بە بەر چاومەو
لەشکری ئەنفال دەوری شار بگرێ، بەرایێ کۆچی کوردان
لە کەرکووکەو پێشتر گەشتبوو، بە سەر مالاندا داوەش
بووبوون، ژنە کەرکووکە کە کەوتبوو کۆلانی ئێمە،
گۆتە دایکم:

دلم دەلی هەولێریش بە دەردی کەرکووک دەچی،
چەندی زوو برۆین باشە.

دایکم گۆتبوو:

منیش لە چاوی کۆرە کەم ئەو دەخوینمەو، بەلام کەس
ئەو قسە یەمان لێ وەرناگرێ، روو لە کوێ بکەین؟

لە سپێدە هەلاتنێ کۆرپێزگە کە کۆلانی مە، ئەوێ
گەرە ک ناوی شیتی بە سەردا بریبوو، ئەو کۆرە تەنها
جگەرە لە خەلک وەردەگرت، کۆلان لە رینی ئەو
دلیابوون کە کارەساتیکێ گەورە بەرپۆیە، کۆلان دەیگۆ:

بەر لەوێ رووداوێکی گەوره چ خوش چ ناخوش
 رووبدات، رۆژێ پێشتر ئەو کۆرە هەستێدە کات و لە رێی
 هەندێ هەلسوکهوت و جووله لە خەلک دەگەیهێت کە
 شتی روو دەدات، ئەو کۆرە ئاییندەزانە، بە دوو دەژمێری
 بەر لە رووداوێ کە لەو سەری کۆلان بۆ ئەو سەری کۆلان
 بێ راوێستان دێ و دەچێ، پەنجە و لیویشی بە شێوەی
 دەجوولێتی، وەک بلی شتی ژمێری، ناو ناوێش سەر بۆ
 ئاسمان هەلدەبێ، دەنگێکی لیوێ دێ، لێ کەس تێناگات چ
 دەلێ، دەلێن رۆژێک بەر لە راوێستانی جەنگی عێراق و
 ئێران، رۆژێک بەر لە داگیرکردنی کۆیت، رۆژێک بەر لە
 هێرشە کە ی بۆش بۆ سەر سەدام، رۆژێک بەر لە ئازادی
 شار، هەمان ئەو جوولانەوێ کردوو، بۆی کۆلان گومانێ
 بوو کە هەلاتە.

مالە جاشە کە ی سەرە کۆلانی ئەوسەری، کە لەو چەند
 رۆژە ئازادی بووبوو پێشمەرگە، پێشتریش وەک لە
 کۆلانم بیست، دوو سە ی درێ راگرتبوو، هەر بۆ گەمە و
 خوشی لە خەلکی بەردەدان، ئەو مالە روو خوش و دەم بە
 بزە دیاربوون، پێدەچوو خۆیان بۆ پێشوازی لە لەشکری
 ئەنفال ئامادە کردبێ.

مالى له ماله عاره به كانى كولانى پشتمان، نه وهى نزيك
پردى گاميشه وانان، بارگه و بنه يان تيكناو و له سهر
هه لاتن، ژنه كه يان دياربوو منى ده ناسى، پرسى:

له باره گاي ئيوه چ باسه، هه لاتنه يان نا؟

گوتم:

كهس نه ماوه، هه موو روشتوون.

ويستم بليتم: ئيوه بو هه لدين؟ خو....

نه مپرسى و رويشتم.

له سپيدهى هه لاتنى له بهرى سيتاقانى كوړى رايگرتم،
دياربوو نه و له و چهند روژهى ئازادى چهند جاري منى
ديتبوو، من نه مده ناسى، دواتر بووينه برادهرى زور نزيك،
ناوى هاشم بوو، ييك له خويتهره هه ره دياره كانى شاره،
گوتمى:

له هه ر چه كدارى ده پرسم:

چيه؟

وه لامى روون نيه، هه ر كهسه و شتى ده لى، هه يه ده لى

له شکر به خه ونیش ناگاته وه شار، تو ته گهر ده زانی به
راستی به من بلئی هه لاتنه یان نا؟

راستوپه وان گوتم:

هه لاتنه، خوله کئی زووتر ده رچن باستره.

ههر ئه و روژه، بیستمه وه، هه ندی پيشمه رگه رییان له
هه لاتنی خه لک گرتووه.

ئه وه پیشه ی هه ندی به رپرس و پیشمه رگه ی ناو هه ندی
لایه نی به ره یه، له ئه نفالی هه شتاوه هشتیش وایان کرد، رییان
له چه ندان ئاواپی گرت و نه یانه شت ده رچن و بگه نه
سنوور، ده رخواردی ئه نفالیان دان، له قسان له هه له بجهش
ههر وایان کرد!

ههر ئه و روژه به ره له وه ی له شار ده ربچم و ریی
که سه زان و دلۆپه بگرم، زور کوپم دی به تفهنگی شه وه،
بی مه تاره و فیشه کدان، له سه ره کۆلانیان راوه ستابوون، له
چاویان به رگری له شار ده خوێندراپه وه، زوو پیکه وتم ئه و
کوپانه نه پیشمه رگه بوون، نه پشتریش جاش، ئه و کوپانه
پاریزه ری شار بوون و هیچیدی، پاشتریش بیستمه وه، هه ندی

لهوانه لهو رۆژه به تفهنگهوه كهوتبونه بن زنجیری دهبابه ی
ئهنفال.

له سهر جاده ی شهسته تری، له خولگه ی كۆشكى
باكوور، ئه و كۆشكه ی ئه و چهند رۆژه ی ئازادی زۆر
تامه زروبووم تاوئ لئی دانیشم و به سئ چوار بیره له كۆلی
تفهنگ بيمه وه و له خه یالئىكى ناسك بال بگرم، مخابن، به
جیمه یشته وه و رىك نه كهوت، لهوئ لهو خولگه یه، ئه و
جیه ی دواتر په یكه رى ئه و رۆژنامه نووسه بیانیه ی لئ دانرا
كه له نئوان ئازادی و كۆچدا به دهستی لهشكری ئهنفال
شهید كرا، لهوئ، چوار پینچ چه كدارى مندالكار له سهر
ترومبیلئ به دهه گۆتته وه ی ئه ی ره قیبه وه، هاواریان له
خه لك ده كرد:

هه لمین، شار به جیمه هیلن، ئیمه شه ر ده كهین، دهبابه
پانمانبكاته وه، شار چولناكهین.

ئه و كورپانه چهند گهرم بوون، به لام به چى ده چى!

ههر له جاده ی خه رى شهسته تری له سهر بانى چهند
مالئكه وه رووه و ئاسمان ئارپینچى ده هاوئیرا، دهنگى
هاوه نیشم بیست، هه بئى نه بئى، ئهوانه جاش و پیاوی

حوکمه تن، بۆ ترسان و سه رليشيواني خه لک ته فه ده کهن،
 له لوي، له بهري گه په کی ميرپیداوان، دوو فيشه کمان به
 شوي تي ئارپيچيه او يژنيکه وه نا، دهنگي بره، نهو شويته دواتر
 بهرپرسي خهسته خانه يه کی لي قيتکرده وه، خه لکی هه زار و
 نه دار داهاتي مانگيکی به شي مانه وه ي شه ويکی نه وي
 نه ده کرد، نهو بهرپرسي له راواني له شکري نه نفال رۆلي
 هه بوو، له سپنده ي نازادي پاش من گه يشته وه ناو شار، لهو
 هه لاتنه ش که وا له شکر راومان دهنی، نازانم گه يشته
 کوي.

هه ر له وي، له سه ر پردی سیتاقانی له سه ربانيکه وه
 فيشه کی هات، به بهر چاومه وه شوفيري به شان گرتيه وه،
 رايگرت، ويده چي برينه که سووک يیت، يان گه رماو گه رم
 يیت و هه ست به نازار نه کات، هاته خواري و جيی خوی
 له گه ل که سه که ي ته نيشتي گو په وه، تيز ده رچوون.

له پيش ده رکه ي گه وره ي خهسته خانه ي سه دام، نه وه ي
 دواتر ناوي گو په بۆ رزگاري، قه ميره ي پيشه که ي
 هه لدرابۆوه، نه فه ندي به دياريه وه له چۆکی خوی ده دا و
 په کوو په کووي بوو، هاته پيشمان:

ئەرى كاكە، ئىو شتى لە ترومبىل نازانن؟

من گوتىم:

بە داخەوۋە ھىچى لىنازاننم.

ھاۋرىكانىشم ھەر ھىندەى منى لىدازانن، يە كيان گوتى:

ئەگەر دەلىلى تا پالىبدەين.

گوتى:

ئا، بە پالدىن ھەلئابى.

مىدالەكانى دەتگوت لە سەر پۇلوۋى ئاگرن،
ھەلدەپەرىن، دوو سىيەك پىكەوۋە:

بابە، زوو دەى زوو پىكە، دەبابە گەشت.

ژنەكەى لە سىنگى خۇى دەدا:

قورپى كوى بە سەر خۇدا بىكەين، دەگىرىين.

ئەفەندىيەكەم ناسىيەوۋە، مامۇستا بوو، زوو چەند مانگى
وانەى پىمگوتبوو، بە دلى پر خەمەوۋە بەجىمانھىشتن، تۇ بلىنى
دەرچووبن؟

نەختى سەرتر لە بەرى چەپى جادە لەو شویتەى چەند
 سأل پاشتر كابرایە كى نازانم كیندەرى، تەلارینكى چەند
 نەۆمى بەرز كردهوه، پینشى پرده كەى گرت و بە نیرە كەرى
 نەیهیشت سوورپانهوه كى پتویستى پرده كە بهویدا
 بسوورپتەوه، لەوئ ژنیک بە دارشەقەوه هاواری بە سەر
 كورپژەگەیه ك و كچىكى پارچەلەدا دە كرد:

بەرۆن، كچم، كورم، ئیوه خو دەرباز كەن، خەمى متان
 نەبى.

دیاربوو كچه و كورە نەیاندهوێست دایكیان بە جییهیلن،
 بە گریانەوه:

دایە، ئەدى ئەتوو؟

دایك:

كەس هیچ لە من ناكات، زوو هەلین، تا...

بە جیمان هێشتن و نەمانزانی دایكیان بە جییهیشت یان
 مانەوه.

لە رێى كەسنەزانی، زۆرى نەمابوو بگەینە راستى ئەو

که له که بهردهی تا ههینیش خویتی که ریم و ستی
 ده گپراهوه، کچی له نزیکه مه وینهی نیمه له گهل لوورهی
 تۆپ ئه و تۆپانهی له بهری بهسراوهوه دههاتن، خۆی به
 عهد دادا و له سهر چاو کهوت، چهندی گازیان کرد:

ستی، کچی ستی، ههستهوه...

کاتن ههستاوه، رپی شاری گرتهوه، پیدهچوو که سیکي
 نزیکی له بیر کردین، رهنگه ناوی ئه و کچه که نه مزانی چی
 به سهر هات، به هۆی ستیه کهی که ریمهوه له یاد گهم ماییت
 و نه سراپیتتهوه.

له راستی که ندره که ئه و که ندره ی حوکهت ده می بوو
 به ههر چوار دهووری شاردا لیدا بوو، له ترسی دزه کردنی
 پيشمه رگه شاری خستبووه ناو بازنه ی که ندره یکی قوولهوه،
 ئا، له راستی ئه و که ندره سین چوار تۆپن به دوا ی یه کدا له
 نزیک جاده کهوتنهوه، کاروانی کۆچی پساندهوه، نیمه
 پشتاو پشت به رهو شار گه پاینهوه، بو تاوی ئیوان
 هه لاتوووه کان و گه پراوه کان بۆشایی تیکهوت، ئه ها
 ده بابا به کان زۆر نزیک بوونه تهوه، ئه گهر وا یینه پیشی و
 شتیکیان نه یه ته پیشی، دوو خوله ک نابا، ده گه نه سهر جاده

و ری ده گیرئ، ئیمه پیمان پتوه نا و به که لئنی توپاندا
 گه یشتینه وه کۆچ، ئاورمان دایه وه، هه ندیکیتیش به دواماندا
 هاتن، وا دیاره هیشتا له شکر نه گه یشتۆ ته سهر جاده، تا بن
 که سنه زان به ک پشی هاتین و ئاورمان نه دایه وه.

له راست ئه و جیهی پاشتر که سئ ته لاریکی وای له
 سهر هه لئا، سه دام خه ونی پتوه ده دی، ئه و که سه خۆی نا،
 بابیشی باشووریان نه دیوو، له به که م گولله ی نه یلووله وه
 په راکه نده ی رۆژه لات بوو بوون و له وئ نازانم چ ژبانن
 ده ژیان، له و راسته له توپیکه وه له و توپانه ی له به ری
 به سه راوه وه له شکر به کۆچیه وه ده نا، ساچمه ی هات و
 هه لبه زیه وه و به ژنی کهوت و کهوت، ترومیلتی رایگرت،
 ژنه ی بریندار و ئه و پیاو و منداله ی له گه لی بوون هه لیگرتن
 و فرین.

له ناو ترومیلتان ته نها ئه و ترومیلتهم دی، جیی به تالی
 هه بچ، ههر ترومیلتی تیده په ری، دوو هینه ده، سئ هینه ده ی
 خۆی هه لگرتبوو، قه مه ره هه بوو له سهر ساپته کشی چهنه
 که سی بار کردبوو.

له و ناوه له ده و ری پیاوی له سهر پشت راکشا بوو،

جۈۈلەي لىپرا بوو، لاماندا سەرى، كەسەن دانەۋىيەۋە و
دەستى خستە سەر سىنگى، گۈيى بە دليەۋە نا، دۋاي تۈزى:
گيانى تىدا نەماۋە.

پياۋى گەيشتە سەرى، سەرى بەرزكردەۋە:

مالى كاۋلم، خۇ ئەۋە ... ە

ناۋىكى گۆت، رۆزى راۋەستان بە ديار تەرمەۋە نيە،
لەشكر بە دوامانەۋە، ريمان گرت و پيمان ھەلينا.

لە سەرگۇماۋە كە تۈ بلى بەنداۋە كە، ئەۋەي كەسنەزان،
ئەۋەي زوو زۆر زوو ھاۋىنان لە شارەۋە دەھاتىن و خۇمان
پىيدا دەدا، يەك دوو مندالىشى تىدا خنكا، تۈپىن لەو بەر
كەۋتەۋە و گەردەلۈۋىكى لىكەۋتەۋە، ھىشتا تۈپە كە
نەتەقىۋە كوپرگەيى لە ترسا سەراۋ سەر خۇي پىدادا،
دياربوو مەلەۋانىشى نەدەزانى، دوو كەس زوو گەيشتنى،
ۋەرنا ئاۋەۋئاۋ دەچوو.

لە كۈيى لە كەسنەزان دەردەچى، لەۋى بە بەرى
رووبارە كە ژن و پياۋىكى بە تەمەن، زۆر بە تەمەن، دەست
بە گۇچان نەرم نەرم بە پىيى مراۋىيى بالشكاۋ رىي كۇچيان

گرتبوه بهرئ، ژنه که له پېشه‌وه ده‌پړی، ژنه ده‌لئ:

پیاوه که، نه‌ختی پی ه‌لینه.

پیاوه که:

له سهر به‌ردی دانېشه، بېنم ته‌نگ بووه، با بېنی بده‌ین.

ژنه که:

کاتی دانېستن نه، له‌شکر نزیکه.

پیاوه که:

کچنی له‌شکر چی به سهر نیمه‌وه‌یه؟ پسام، دانېشه.

ژنه که:

بیرتجوو، نه‌وئ سالی چندی له ته‌مەنی من و تویان
راپېچا و که‌س نه‌یدیتنه‌وه؟

دیاربوو مه‌به‌ستی نه‌نفالی سی سال له‌مه‌وپېش بوو.

له ته‌نېشت یه‌کتر دانېستن، گریانم بویان هات،
به‌جیمه‌پېستن، پېده‌چوو نه‌و دوو پیره هی ئاواپی که‌س‌نه‌زان
بووین، هی نه‌وه نه‌بوون له شاره‌وه که‌یشتنه‌ ئیره.

له سەر ئەو رێیە دەچیتەووە شەرەبۆت، مەبەستم ئەو
 زوورگ و گوندەبە کە کانیەکی هەبوو لە چەلی ھاوینی
 ئاویکی دەدایە ئاوازی، سارد سارد، روون روون، دەتگوت
 ئاوی ناو جەرپە، ئەو جەرپە مل باریکەکی شاری لە شەوانی
 ھاوین لە گەل خۆیان دەبردە سەربانی، لە سەر ئەو رێیە
 پیاویکی رەقەلە ی بەژن مام ناوەنجی، بڕنۆیەکی درێژی
 ژەنگاویی بە شانەووە، رەنگی لە ئاشبەتالە کەووە خستیتە بن
 خۆلەووە و لە رۆژی ئازادی شار هێنایتەووە دەری، بە بڕنۆوە
 قیت لەوئ راوەستاوە و دەستیکە بۆ لای شەرەبۆت
 درێژکردوووە و پڕ بە گەرووی ھاوار دەکات:

خەلکینە، لە گەلەنگۆمە گوێدەنن، بێرەدا بێرەدا، ئەو رێیە
 دوورە لۆ دەبێن؟ دەچنە کوئ، وەرە ئەو دۆلە، وەرە
 شەرەبۆت، سەر و مالتان پارێزراوە...

بە سەری پەنجە گەورە و تەنیشتی پەنجە
 دۆشاومزە لایەکی سەیلە درێژە کە خۆی دەگریت و
 دەنگی بەرزتر دەکاتەووە:

ئەو موووە لە پیاوان نەهاتبی، ئەگەر هەمووتان نەپارێزم،
 مەترسن، ئەو بڕنۆیەم دەبابە و کوپتەریش تێکدەشکێتی، بە

قسم بکهن، لادهنه مالی ئیمه، لادهنه شهره بۆت، خۆتان
مهدهنه دهستی سهorma و برستی.

پیاوی خۆی لئ توورپه کرد:

شیت و شوور، ئهوه توو چ ده لئی، برپو خوو ده ربازکه،
ده باببه وا گه یشته بن قوونت.

کابرای برنوی ژهنگاوی له شان، کابرای ده رگاوانی
شیوی شهره بۆت له سه ره خوو:

من شیت نیم توو شیتی، به ره شیتته که فیشه کیکی نه ته قاند
و کلکی له گه لوزی ناو تیتته قاند.

عادل عاره ب کاتی تیگه یشت ده رگاوانی شهره بۆت چ
ده لئ و چ له و خه لکه ده خوازی، گوته یه کی نزیك له وهی
گوت:

وا دیاره کوردیش دۆنکیشۆتی هه یه.

له و قسه به وه منیش وینه ی ئه و پیاوهم بیرکه وته وه که له
سه ر کیتی دۆنکیشۆتی سیرفانتس کیشرابوو، هه ستمکرد
ده رگاوانه که ی شیوی شهره بۆت زور له وینه ی سه ر
کتیبه که ده چیت.

له کانيه که ی دلۆپه له گز پر کردنی مه تاره کهم بووم، له
 نزیکه وئ، ژن و پیاوئ له گز خوشکردنی شویته هه لدانی
 چادریکی گچکو که بوون، چوار پینج مندالی سه رکه وبنکه،
 وه ک بلنی هاتنه سه يرانی، گه مه یان ده کرد، هاوړییه کهم
 لیپرسی:

تو خه ریکی چی؟

پیاوه که به بیزاریه وه:

گوړی خو مان هه لده که نین.

-گوړ!

ئیمه لیږه پتر یه ک بست هیوه تر ناچین، نه گهر سوړ
 بزنام لیږه عیزارئیلما ن دیته سه ری.

گوتم:

نه گهر ده میتنه وه، بـه پـه رنه وه نه و بهر، له جـاـده
 دوور که ونه وه، برۆنه دۆلی شه ره بۆت باشته.

قسه که ی منیان به گویدا نه چوو، ئاوړیشیان لیم نه دایه وه.
 ری هه لاتنمان گرت و نه وانیشمان به جیهیشت، نه مانزانی

ئيزرائيل ئەو خيزانەى دىتەو، يان نا.

لە بەردە باز لای بەردە كە رۆژ ھىشتا بالىكى مابوو، ژنىك
بەرۆكى پىاوئىكى گرتبوو رايدەو ھەشاند، دياربوو تازە
زانىبووى داىكى بە جىماو:

+دەبى بگەپىمەو، بى داىكم يەك بستىدى ناپۆم.

-گەپانەو ھى چى، تۆ شىتى؟

+ئا، شىتم، ئىو ھېۆن من دەگەپىمەو.

ئاگام لىيان بىرا، نازانم چۆن كەوتەو، گەپانەو يان
دەگەل كۆچدا مانەو.

لە ئاقارى پىرەرى، لە نزيك بەردە دواتر نەخشاو ھەكان،
تووشى مىگەلى بوو، سەرچىخ نەچووبم ھى براى
ھاوپىكم بوو، مىگەلىش لە ترسى ئەنفال بە گەل كۆچى
نەتەو كەوتبوو، لەوئى بىزنىكم گرت و بنە مەتارە يەك شىرم
لىي دۆشى، ھەرگىز لە چاكەى ئەو بىزە دەرنەچم.

لە شۆپىوونەو لە دەو چەمە كە لە بەرى ھەرمۆتەو تۆپى
ھات و لە نزيك پرەدە كەوتەو، ھەزار ساچمەى لىيۆو،
زوو خۆمان لە گەل زەوى نەكردبايە يەك، بە دەردى ئەو

کورپ ده چووين که نه مزانی چهند ساچمهی گرتوه، هیندهم
 دیت به لادا هات و خوین به به ژنیدا هاته خواری، باش
 هات، ترومیللی بوی راگرت، به چوار دهستان خستیانه
 سهری و به هه بیه سولتانا هه لگه را.

لهو دیوی هه بیه سولتان، سهرچیخ نه چووبم لهو جیه بوو
 که له گهرمه ی راوانانی له شکری نه نفال له خوشیی
 نازاد بوونی شاری سلیمانی، یه کهم و دوا فیشه کی خوشیم
 ته قاند، بو ییستی نهو ته قیه، ده بی (له ناوزه نگه وه لو
 بابه گوپ گوپ) بخویتی نهو، نهو ناوزه نگه ی رهنگه به شی لهو
 کز چوباره به ویدا تیه پری، نا له وی بوو، هه والی گرتنه وه ی
 سلیمانی، پیوه ربوونه وه ی له شکری نه نفال گه یشته، بهو
 هه واله، به ته واوی چۆ کمان شکا.

با بگهینه وه رانیه، بزانی باسوخواسی نه وی چیه، هیشته
 نه گه یشته بوینه کلکه ی کۆلین، نهو کلکه یه ی هه وری
 باراناوی له کوپوه بی، بهر له ههر جی به سهر نه ویدا
 شۆرابه ده دا، له وی هه ور زگی گه یانده زه وی، ریژنه یه کی
 لیداین، ده تگۆت ریژنه ی گولله یه، باش بوو زوو لیکرده وه
 ده نا کۆچ بن ناو ده کهوت.

-۱۰-

پیری به زمانی به رۆزوو
له بهر باران نوێژی دابه‌ستبوو
نزاکانی دلۆپ دلۆپ
ده‌که‌وتنه سه‌ر زه‌ویی تینوو

هئى رانيه، كوو لهو خاكه ليوه يه بووينه سوډره ي دنياين،
سه د خوږيم به ره شه من، به هه يقي له وهو پيشي، هه يني
گهرم گهرم وینه ي پشکوي راپه رين گهرم، به ناو سه رماو
سوله دا چزه مان ليوه ده هات و له راوانني له شکري نه نفال،
تا گه يشتينه شاري گر ساردنه بووينه وه.

رانيه هه يني ده روازه يني بوو بو راپه رين، به لام هه وکه
ده روازه ي ناو ديو بوونه، ناو ديو بوون بو ديو ناديار، کوئ
نهو کوچه ده گريته وه، نهو کوچه له کوئ ده گيرسيته وه؟

باراتيکه به قسه ي به ته مه نيک بي، په نجا به هار ده بي
ناسمان هينده بارانه ي نه باراندووه، وه ره بيينه جاده و بان و
کووچه و کولانان بيينه، خه لک له ناو ترومييل و له په نا
ديواران له بن نايلون و پارچه هه سيران هه لکوپ ماون،
له شکري نه نفاليش نه گات، برسي تي و سه رما ده ستي خويان
ده وه شين و کهس هتري هه لکه ندني گوږيشي ناميتي، من
که رانيه م وا دي، هئى له خه يالي مردن چ خه يالتيکيديم بو
نده هات.

دنيا رووي ليړه کردووه، تو بروانه، هه ر به چاوي من نا
به چ چاوي ده رواني، بروانه، رانيه به ده ستي به ريني

بیتوتنه وه، هینده تهنگبوتنه وه هه ناسه برکیت پینده کهوئ،
هه سته کهم کتیه کان کتیه کوسرت و ئاسوس و
کتیه پش ویکهاتوونه ته وه و کوجوبار گۆره وشار ددهن، له
سیمای هه ر کتیه دهروانی، ده لئ کتیه پش به سهردا
رووخواه.

له پیش باره گایه ک خومان دیته وه، کهوتبووه پهرگه به
لای کتیه پشدا سهر رتیه دهره بند، باره گا له سهری
دهرژئ، له سهر دهرگاش جئ پینه کت نایته وه، هه ندئ له و
پشمرگانه ی چهند رۆژ بوو بزرمر کردبوون، له وئ
بینمنه وه، له وئ پیکه وتم زۆر له هاوپیان رتیه پیرمام و
شه قلاوه یان گرتووه، چاوم له یه ک دوو بهرپرس گتیا،
نهمدیتنه وه، له وانه ی له هه ولیرئ پیش هه مووان هه لاتبوون و
ئیمه مانانیشیان ئاگادارنه کردبووه، گه پام بیانینمه وه و
سیاسه تیان بکه م، باش بوو نهمدیتنه وه، دهنه پیس
تیکده گیراین و شتی دهقه وما.

قاسمی هاوپیتم زوو دایک و باوکه پیره که ی دۆزیه وه،
منیش که وتمه گه پان، به لکوو که سوکار بینمنه وه، به لام
مالئ مه هه رئ وابوو به رتیه پیرمادا هه لئ، باوه پناکه م
رتیان بیره کهوتیتنه وه.

دوای گه پانیککی زور به بن باراندا، له نریک باره گاکه
 له دهو جاده له گوراپیه ک مالی هردوو خوشک و
 براکه مم دیته وه، له تهنیشت ریمن نایلون و مشه مایان هه لدا
 بوو، بایشم له مالی دابرابوو، به گهل وان که وتبوو، له و
 گوراپیه ی نهوئ گه په کئی که سوکار و ناسیارم له بن باران
 دیته وه، خال و کورپه خال و نهوانه، هه موو له په له وهری
 ناوه رووت و بالنده ی که سیره بوو ده چوون، له راست نهوانه
 خۆم به شهرمه زار و چاو به ره ژیر ده زانی، وام هه سته کرد
 له سایه ی سهری منه وه گه یشتوونه ته نهو رۆژه ره شه، ناخر
 منیش پنتیک بووم له به ره، نهو به ره یه ی ته نها له راو و
 رووت و هه لاتن نازابه.

بابم کز دیاربوو، دیاربوو نازاریکی هه بوو، به لام به سهر
 خوی نه ده هینا، نهو پیاوه زور قایم بوو، مه گهر له پی
 که وتبا، ده نا له شی پر برینیش با، خوی نه خوش نیشانه ده دا،
 رۆزووه که شی نه شکاندبوو، زور هه ولیان له گه لی دا، به لاش
 بوو، له مردنیش نهو وینه م له چاو ره شنابیتته وه:

لهو بهر بارانه، نهها پارچه نایلونیککی به سهر خوی دادا،
 پارچه هه سیریککی راخست، نوژی دابه ست.

کورپژگه یی نه مناسیه وه هی کامیان بوو، سهری خسته بن
 گویم:

ئاخر بلى، خودا مىلله تىكى لەبىر كىردووه، ئاگاي لە نوپى
تۆيه؟!

گازاندهى خاله شه فېقىشم بىرناچىته وه:

تو دەبوو بە ئىمەش بلىنى كە ھەلاتىمان لە پىشە، وات
گوتبا، وام لە خۆم نەدە كرد، زوو خۆمان دەگە يانده قەندىل.
گوتىم:

مىنىش تا بە يانپە كەى ھەلاتىن دلىا نەبووم...
گوتى:

با، بىستەوھ وات گوتبوو، خۆزگە بە مىت دەگوت.

ئەو پياوھ زوو، لە سەردەمى پادشاھ تىھوھ دژى حوكمەت
و ستەم چەكى ھەلگرتبوو، دوو سى براشى لە سەر شوپش
دانا، درەنگ لە بەزمى مەلایى و جەلالى تىگەيشت و لە
مالى خۆى دانىشت، بەلام دەتگۆ لە تىرەى ھەلۆيە چاوينكى
ھەر لە چيا و دوندى بلند بوو.

ھاوپىكەم نازانم چۆن رىنكىخست، داىك و بابى و
بابمى خستە ناو ترومىللىكەوھ و بەرە و ناوژنگى بەپىكردن،
گۆتمە بابم:

تو له وئ له باره گای ناوزهنگی چاوه پیکه، تا ئیمهش
ده گه یئ.

کوچ لیره وهش سه ریکرد، که سوکاریش به پیکه و تن،
من گه رامه وه باره گای کۆمۆنیستان.

لیرهش (هه لئ هات)ه، رانیه بارده کات و له سه ر
چۆلبوونه، له قسان له شکری نه نفال زۆر نزیکبووه ته وه، ریی
ده ربه ند بهر ناکه وئ.

ئیمه هیشتا له باره گاین، چاوه پئ ده که یئ داخوا له شکر
دئ یان نا، نه گه ر هات، بهرگری ده کړئ یان نا؟ هه ر
که سه و شتی ده لئ، کهس به کهس نیه.

هاوپیکه م له من به میشکتر بوو، هاته بن گویم:

به قسه ی من ده که ی، ده پۆین، با وه ک هه ولیرمان به
سه ر نه یه ت، رۆژه که ی ره شه، کهس به کهس نیه، ترومبیلن
ریککه وت خو تیده کوتین، ده لئیی چی؟

به ر له وه ی وه لامی بده مه وه، هه ندئ وردیله سه ربرده
هه ن، با له بیرنه چنه وه:

له سه ره کۆلانیکی قوله بوو یان سه را، ژنئ رووی له
دیوار پشتی له من بوو، زۆر به و ده چوو، هه وه، هه و نیه،

رەنگە ھەوبىي، نزيكبوومەو، ھىشتا ئاوپى نەداو تەو،
 روويم نەديو، بەلام دلىام ھەو، ئەو ژنەى لەو كاروانى
 كۆچە لە دوو جى دىتم و نەمناسىو، دلم دەلى، ئەو ژنە
 دەمناسى و ناسىتىكى باشىش، سەيرە من بۆ نايئاسمەو؟ ھەر
 دەبى، قسەى دەگەل بىكەم و خوى پىمبناسىتتەو، وا
 چاوەپى دەكەم رووى لە دىوار وەرگىرئ و بمىنى، تا
 چاكوچۇنى لەگەل بىكەم، ئەھا، ئاوپىدايەو، حەيف، ھەو
 نەبو، ئەو ژنە نەبوو كە دەبوو خوى بە من بناسىتتەو،
 ئەو ھەش بوو سەربارى خەمان.

لەو شویتەى ئەوئ روژئ ئەو روژەى ئىرە، رانىەى
 دەروازەى راپەپنى، بە ناوى خۆیەو کرد و لە شیوەى
 خەناو كەپى لە مىلى خوى کرد، لەو شویتەى كە دەستەپى
 ئەمىيان بە سەرى رمەو کرد و تۆلەى سالانى سووكايەتى و
 خوین و سەردەرئ و بەردەرئان لى کردنەو، لەوئ پیاوئ
 لە چۆكى خوى دەدا و بە دەنگى گەورە:

كوپنە، روژى جوامىرانە، روژى دەستو كەرى و چوونە
 مەيدانە، ھەلمەيەن، حوكمەت بگاتەو شار، ئەلیرە ورد و
 درشتان بە سەرى نىزەو دەكات.

هاواری ده کرد و کهس گوئی لینه ده گرت، هموو
خویان بو هه لاتن خرده کرده وه، رۆژ رۆژی هه لاتنه، نهو
کهسه ئازایه، بهر له همووان ده گاته نهو دیوی ئاقاری
له شکری نه نفال.

له مزگهفتی گه وره وه هاتوهاواره، درووشم و سروود و
وره وه بهردانه، بهلام ههست ده کهم ترسیان پتوه دیاره، له
ناو ئه ی ره قییشه وه ترسم خویتده وه، تینی گوپراگرتنم نه ما،
چوار پینج پا که تم بو کاتی پتویست کپی، نهو کاتانه ی
باران ری له پینچانه وه ی جفاره ده گری، به ره و باره گا
گه پامه وه، نهو باره گایه ی وه ک هموو باره گیان له سهر
چۆلکردن و بارکردن بوو.

ئیتستا کیشه ی گه وره به نزینه، ههر تپومبیلی ده گری،
به نزینی له سهر تهواو بوونه، به نزین قاته مه گه به گولله ده نا
چۆرئ ده ستنا که وئ، نهو پۆ نهو رۆژه به به نزین ده قاتی
خوین گرانه، واز له شه پی به نزین به پینه.

مام بایز، نهو پيشمه رگه به ی ده تگوت تاشه به ردیکه به
قه ندیله وه و ره شه با ی چ نسکۆین له جیی خوی
نه یجوولاند، نهو پیاوه ی به (گوله ستیره کان...) نه وه ستا، به

هەندى خۆ بە خەيالکردنەوه چوووە ناو(خەوى پساوێ
 قەندیل) و ناوی بوو پساو داغستانیە کە، لە بن
 گوێسووانەیی چەک لە شان و لە شانی ژنە کە
 راوەستابوو، جغاریە کە وە ک قامکی خۆی ئەستووری بو
 پێچامەو، ژنە کە پێمناساند و گوێ:

هێند لە مێژبوو نەمدیتبوو، بە شێو نا، بە دەنگ ناسیمەو،
 ئیدی لێی دانابڕیم، لە گەل خۆم دەبەمە قەندیلی.

مام بايز له منى پرسى:

هاوڕێ بە من بێ، تۆ چۆن لەو هەلاتن و خۆ نەگرتنە
 تێدەگەیت؟

گوتم:

مڕیشک چەندی تێدەگات، منیش هەر هێندە.

گوێ:

باوەرناکەم بەو شێوێ بە.

گوتم:

مێشکەم راوەستاو و ئەوێ دەبێم هی دلیمە.

گوئی:

وہ ک من تییکہم، دہستی سہرائی بہرہی تیدایہ.

گوتم:

توبلنی وا بی؟ توانای دہستکردنہوہ و بہرانگارہوونہوہیان
ہدیہ و نایکہن؟

گوئی:

من وای بو دہچم.

گوتم:

باشہ، لہ پای چی وا دہکہن؟

گوئی:

دہیانہوئی نانی پتوہ بخون.

گوتم:

چ نانی؟

گوئی:

ئو میللہ تہ نیوہی لہو دہشت و دہرہ لہ سہرما و برسا
تیادہچہن، دوايوہ سوڤیہت یان ئہمریکا یان ولاتیکیدی

له سهرمان هه لده داتى، هه ينى بهره بهره كهى ده خوات.

هاورپيه ك هه ليدايى:

شتى وا نيه، بهره شتى وا ناكات.

مام بايز:

ئه من چ له سياسهت و دنيا تيناگه م، به لام نه وه م لا
روونه، سهرانى بهره هه رچى خراپه له ده ستيان دى.

له بيرمينه له دلئى خۆم بوو يان به دهنگ گوتم:

خوا بكه م دنيا له سهرمان بيته دهنگ، قيرسيا كيى
ده بخوات.

هاورپيه ك نامه يه كى گه وره ي كراوه ي دامى، له
ده ستخه تى سهر بهرگه كهى زانيم له هه ندرينه وه يه، له
سوينه وه، ده من بوو ناردبووى، ئيستا، له وه لاتنه ده گاته
من، نامه: لاپه ريه كى كچكه ي فرميسكاوى، له گه ل سى
چوار په پى گه وره، وتارى بوو، خويندنه وه يه كى ناسك
بوو بۆ سى چوار شيعرى من، خيرا چاويكم پيدا گنرا، له
نايلونتيكم لولدا و خسته مه كو له پشته كه مه وه.

پیاوینکی خرکه له قوته برنویه کی له شانه، پیناچن زور به
ته مهن بی، به لام برؤشی داوی ره شی تیدانه ماوه، ددانشی
ره نگبی بووبنه به لاگیر دیشله مه، په رداخه چایه کی به
دهسته وه، روو له نیمه ده لی:

ده فستی هه مووتان به م، پیاو کیوه ره ش له پستی بی، به
دهربه ندیدا هه لدی!

له دلی خو گوتم:

له فسیم دهبی به، من ده ده مه وه دهربه ند.

-۱۱-

به سهر کز چارا
باران له په له ناسن ده چی
تیز تیز
له له ش و گیان راده چی

سەر له ئیوارەیه، بووه واتە وات و هەلێن هات و هەرایێن
 کەس نەبوو هێ له هەلاتن بیر له شتیکیدی بکاتەوه، گوایه
 لەشکر وا بەرهو رانیە دێ، له قسان له شارەزوورەوه تا ئێره،
 له گەرمیانەوه تا ئێره، له قەراجەوه تا ئێره، له بەری
 بەرانیەتیەوه تا ئێره، تەنها ئێره ماوه بکەوێتەوه ناو چەنگ و
 زاری لەشکری ئەنفال.

لەو ئیواره هەلاتنە، ئەو ئیوارەیهی مەگەر سپێدەکە
 هەولێر وا بە سام و پەر هاتوهار بووین، من هێندەم بیر
 ماوه، لەو گونیه میوژە یان کشمیشە ی له بن بێراییه کە
 دانرابوو، دوو سێ مستم کردە کۆلەپشتە کەمەوه، خۆم له ناو
 ترومیڵێ دیتەوه، رێی دەربەند، رێی هەلاتنمان گرتە بەر،
 گویم له کەسێکیش بوو دە یگۆ:

هیچ له گۆپێ نیه، بۆ کوێ؟ حوکمەت چاوی بێره
 ناکەوێتەوه.

کەسێکیدی دە یگۆ:

تێناگەم، هەر هەلاتن و هەلاتن، بۆچی کەس بیر له
 بەرەنگاربوونەوه ناکاتەوه؟ ئەو ماستە موویکی تێدا یه.

من به قسمی هاوړېکه مېم کړد و گوښمنه دایه نه و قسانه و
 هه لاتم، نه مزانی چهند کهس له باره گا مانه وه، چهند کهس
 پشټیان دایه کڼوه پړهش، چهندیش وه ک من ریڼی دهر بهندی
 هه لاتنیان گرته پېش.

نه گه یشتبوینه دهر بهند، له راست نه و ریڼه سهخته ی
 پېچاو پېچ کڼوی به ردینی کڼوه پړهش دهر پړی و ده تباته وه
 دیوی سهنگه سرې، تاوړی له چیا هاته خواری، له پېشه مه
 به ته نکیشی ترومیڼلی کهوت و سووړاندی، باش بوو
 وهر نه گهړا، کهس لووتی به خوین دانه هات، به لام ترومیڼل
 په کی کهوت، ژنیک له داخا په خه ی خو ی دادې و روو
 له ناسمان:

خودایه، تیر نه بووی! سه دامت پیمان وه نا، ناسمانت
 پیمان وه نا، ساخت پیمان وه نا، به سه، خودایه به سه، توژی
 به زه یی.

پیاوړیک لڼی هه لده داتی:

ژنی، به گز خوادا مه چو، زارت خوار ده کات.

ژنه پتر تووړه ده بی:

با خواری کات، زارم ناویت.

سهرنشینان دابه‌زین و به بن باراندا قه‌دبر دایانه‌وه
کیوه‌په‌ش، نه‌مزانی تا کوئیان بری.

تاریکه و بابارانه، له سهر ترپومبیله‌وه ئاومان لی
ده‌چۆپته‌وه، له کیوه‌په‌شه‌وه تا بن مامه‌نده، دیوی قه‌ندیل،
تا نه‌و شوپته‌ی ترپومبیل ری کرد، هیچ وینه‌یه‌ک، هیچ
گرته‌یه‌ک هیچ گۆته‌یه‌کم بیرناکه‌وینه‌وه، ته‌نها هینه‌نه‌بی،
به‌و دیوه‌ی گردی حوسنی تپه‌پین، نه‌و حوسنی ده‌لیم که
سهرده‌می به‌ری له ده‌قهری پزده‌ری می‌ری مه‌یدان بوو تا
ئاوی له دووی ییلی هات ده‌ستی نه‌دا، تا مرد شه‌ری ئاغا و
زۆرداری کرد، سهر نه‌و گرده‌شی بو گۆپی خۆی
دیاریکرد، بووه‌ی ئاغا هه‌رچۆنی سهره‌لپن بیسن، له‌و
دیوی نه‌و گرده‌وه هه‌ستمکرد قه‌لادزی ویرانی خشتی به
پتوه‌نه‌ماوی هه‌ناسه‌پراو، جووله‌یه‌کی تیکه‌وتوو، ویده‌چی
هه‌ندی خه‌لک بو‌ی گه‌پانه‌وه و له‌گژ بن هه‌ناسه‌ی
پیده‌نه‌وه، هینه‌نه‌و ته‌واو.

دابه‌زین و شوفیره‌که به‌ ری خۆیدا گه‌پایه‌وه.

نه‌وشۆ ئاسمان کونی تیوو، باران وه‌ک کونده‌ی
سهربه‌ره‌ژیر دپته‌ خوار، تیشه‌ به‌ردی، به‌نای، په‌نای نه‌

پەنامان بدات، باران بواری روڭشتن نادا، رڭ و رڭ تەواوڭ
روڭشتن، پەنايى نەبىننەو، لە پڭ دەكەوڭ.

ئىرە رەنگبى ئاقارى قەبرى عوسمان بى، يان كەمى
هيوەتر، باران و تاريكى رڭى ديتيان تەواو داخستو،
چاوى لايتىشى بەستو، بۆيە شوڭن ناناسرېتەو، ئەها،
سەرەتا وا تىگەيشتەم لەتە شاخى، ئەشكەفتىكى مامەندەيە و
دارماو و رڭى گرتو، لۆريەكى گەورە دەرچو، خۆزى
سەرداپۇشراو دەبو، لۆريان لەو رڭيە بەجھېشتبو، هاتە
سەرمان جامەكەي بشكىنن دەرگاي بکەينەو، وامان
نەکرد، وا تىگەم هاوکار بوو گوتى:

با بچىنە بنى.

ئىمە ئىستا چوار كەسڭ، يەكيان ناناسم و نايەتەو بىرم
كڭ بوو، هاوكارىش ئەو كورپە بالابەرزەيە كە لە
ناو(گولەستىرەكان) ناوى پىتچنە و پەنجەي هەر بە سەر
تفەنگەو، نا، بە سەر زۆر وشەو ديارە.

بن لۆرى زۆر بلندە، لە سەر چۆك كەوتىنە جى
خۆشكردن، بەوہى باشە جڭيە كە بەرزايە و هڭندە ئاو
نايەتەو بنى، هڭ لە هەندىش چەقتە، كەمى قور و بەردمان

هه لداوه و له له لای بهر زیوه ری ئاومان گرت، قاسم دیاربوو سهرکه وتیوو سهر لوریه که به دوو پارچه هسیره وه هاته وه، راما نخست و له سهری پالکه وتین و کۆله پشتمان کرده سهرین چاومان له بزن کرد و بۆ ئه وه شه وه باراناویه مالیکیان بۆ خۆمان چیکرد.

ئێستا جێمان خوشه، نه ئاومان دیته وه بن، نه باران لیمان ده دات، جلکمان ته په، با ته پ بێ، کیشه نیه، بهره بهره کزر ده بیته وه، ویده چی جیی ئیمه له چاو هی ئه وه خه لکه میوانخانه بێ، ئه وشۆ داخوا چهند منداڵ و پیر له سهرما و برسا ره قهه لاتبن.

باران لیتا کاته وه، ئه وشۆ دهنگی باران ناخۆشتره له قرمزی گولله ی سهر باز و جاشی ئه نفال، ناخۆشتره له لووره ی تۆپی ئه نفال، ئه وشۆ ئه نفال بۆ ته هه ور و له ئاسمانیوه به سهر کۆچوباری کوردان داده بارئ، چ شه ویکه ئه وشۆ، کهس نا، ته نها پادشا و سهر له شکر و تفه نگچی ئه نفال بیین.

رادیۆکه ی هاوکار له قسه ناکه وئ، به لام من له بن لوریه که نه ماوم و خوشم نازانم له کویم، بۆیه تیناگه م چ

دەلن، ئەو شەۋە تەنھا دوو سى رستەى رادىيۇم لەبىرە، نازانم
مۇنتىكارلۇ بوو، يان جىيە كىتر، گوتى:

سوپاى عىراق دەستى بە سەر ھەموو شارەكانى باكوورى
عىراقدا داگرتوۋە و زۆرى كوردىش بە دەشت و كىو
كەوتوون و بەرەو سنوورەكان رەويان كردوۋە.

پاكەتم بۇ ئەوشۆ: بەكەلك ھات، جفارە بە جفارە
پىدەكەم، ھاوپىكانم دەلن:

ھايدارە، لۆرىە كە ئاگر نە گرى.

لۆرى لە دەريا ھەلكىشراۋە، برووسكەى ئەنفالىشى
پىيكەوى گرىناگرى.

لە كەلنىنى مژى جفارەۋە دنكە مېۋى، تۆ بلى كشمىشى
دەخەمە زارمەۋە، ھەرچەندە ھاوپىيەك زوو گوتى:

ھەستەكەم پىسە و تامى تىكچوۋە، بۆگەنى بوۋە،
مەيخۆ.

لە زارى من خۆش بوو، دنكم لىپرى و ھەستم بە تام و
بۇنى ناخۆش نە كرد.

ئەو شەو لەو مائە، مالى بن لورى، شەويكى دريژ شەو نا
 ساليك بوو، ساليكى باراناويى بى پسانەو، ساليكى كۆچ
 بوو، كۆچى نەتەو، يەك بۆ ناديار، ئەو شەو، بى لورى
 چەند جار مردن و زىندوو، بوونەو، بوو، ديتى ھەر
 ویتەيەكى گرياناوى كە دەھاتەو، بەر چاو مردن بوو، ئەو
 ویتانەش كە لە پيشمان بوون ھىشتا نەماندیتبون، مردن
 بوون، بۆ چەند جار مردن خۆم لەو شەو، دا، دەبى مژەكانى
 جفارەكانى خۆم بزمىرم، ناژمىردى، مردنەكانى خۆم بۆ
 ناژمىردى، لىنگەپى.

ئەو شەو ئاسمان چ ھىرەيەكى بە ئىمە كرد، داخوا چ
 ھىرەيەكى بە كۆچوبارى كورد كردى! ئىمە لە بن لورىو،
 تەنھا خۆمان دىت، ئەو شەو ھىندەي لە پشیلەي دەرکراو،
 لە سەگى راوناو دەچووين نىو ھىندە لە مروف نا، لە سەر
 تەنشت خۆمان گرمۆلە كەردبوو، پشتى تەرمان بە يەكتر
 دابوو، من خۆم بە جفارە گەرمە كەردەو، شوفىرە كە ئەگەر
 ئىمەي لەو بارە دىتبا(خت خت و چەغە چەغە)ى
 لىدە كەردىن.

مالى ئەو شەو، مان مالى بن لورى پەرپ وینەي تاريكە و
 چەندى دەكەم ناكەونە بەر رووناكى گىرپانەو و
 پيشاندانەو، ھاوپىيەك ناو، ناو، دەيگۆ:

دهيٽ وريا بين، هموو پيڪهوه خهومان لينه كهوئ،
شوفير بيتهوه و هه ليكات، پانمان ده كاتهوه.

من لهو قسه يهوه ترسي گه وره يي لؤريم ليند نيشته،
ره چاوي نهوهم ده كرد، نه كهومه راستي تايه كاني.

دهيٽ بؤر ژابم، سه رخه ويككم شكانديټ، ئاخو بايي
سالي خهوني ناخوشم ديت، خهوني لهو خهوانه تا ئيستاش
كه نهو شهوه دنووسمهوه، وه ك ناو خهونه كه مم له بيرماوه،
خهونه كه به خوشكي گه وره مهوه بوو، لهو خهونه، هينده ي
نهماوو بكه ويته بن كهويه به فرئ، دهستي به لووله ي
تفهنگه كه مهوه گرت و دهر بازي بوو.

-۱۲-

روژه لانی دایک

روژه لانی په نا و ده رگا هه میسه له سهر پشت

باشووری بڼ پشت و په نای

له شپوهی ساوای خوی له نامیز گرت

دنيا روناكى تېكه وتووه، هه وره كهى هه لېرېنگاندووه،
چياوچول ده لئى له ده ریا هه لكيشراوه، زهوى ره باس بووه،
ئيره بنارى مامهنده يه، لهو به ره ووه قهنديلى سه ركesh له
داخى نهو كۆچوباره كز دياره، له چاوى منه وه كز ديار
بوو، ئيره چهن دان ترومبىلى لى راوه ستاوه، ئاخى ليره وه رى
پيان ده ستېده كات، نه گهر ترومبىلى زور به كيش يىت و
بنيشى بلند يىت، تفهنگهاوژيكيدي ده روات، به لام له وسهر
هه رده بى به رى خويدا بگه رپته وه، چوونكى نيوان باشوور
و رۆژه لات گيراوه، رى تايه نامىنى، رى هه وراز و لىژ و
ته لان و چۆم و رووباره، نه وهى هه يه رى پيشمه رگه و
قاچاخچى و كهر و باره.

زور كهس ترومبىليان به جيه شتېبوو، به پيان مى ريان
گرتبوو، زور كهس له ناو ترومبىل، له پشتى ترومبىل، له بن
پارچه هسیر، مشه ما، نايلون، ته شكه به رپه هه لكور مابوون،
ههندي ترومبىليش له سهر گه رانه وه بوون، بگه رپنه وه و
بده نه وه نهو ريهى ده چپته وه ده ستى چه پى قهنديلى، رى
حاجى ئۆمه رانى، تا له ويوه ئاودىوى رۆژه لات بن،
رۆژه لاتى بن ده ستى عه جه مان، هى ناو ورگى ئيرانى.

ئيره نهو شوپته يه چوارپى به هاى چوار تايه ده شكىنى،

هېستري سەد لۆرى، نېرە كەر سەد تراكتۆر و ماكەر سەد
قەمەرە دەهېتىن، ئەو نەبوو پياوئىك لە گەل قاچاخچىەك
لە گز سەوداى سۆپەر بە بەرزە بوون!

لېرەو رۆز رۆزى قاچاخچى و كۆلكىشانە، هېستر دى و
مندال و پەككەوتە و بزگور بار دەكات و بازۆ، مندال لە ناو
تېر كەو تەنھا سەريان ديارە، دەللى كەرويشكى زارەتريكى
تاساون، كۆلكىش ھەيە، بارى هېستريكى لە خۆى
بار كەدوو، ئەو رۆزە لەو رېويانە ناوى هېستر گۆرا بۆ
تاكسى كىو و بەندەنان، بە كرىيە كى كەم خەلكيان لە
ھەورازان سەردەخست، خەلكيان دەگەيان دە ناوزەنگ و
نوكانى، بەلام تياندا ھەبوو زۆر پركىش و چاوجنۆك بوو،
زۆرى دەويست و بە كرىيە كەم كەسى ھەلنەدەگرت،
ھەشبوو كرىيە وەرنەدەگرت، بۆ كوردى ھاوخوئىن و
خوداى خۆى دەكرد، كورپى ناوئىكى وەك مەولوودى
ھەبوو، پېشتري دەمناسى، كۆلبەريكى ھەزار و نەدار بوو،
پارەى هېستريكى نەبوو كاروانى پېيكات، ئەو كورپە دوو
دوو، سى سى مندالى لە كۆل دەكرد و دەيخستە بن
ھەنگلەو و لە جۆگەى دەپەپاندەو و لە ھەورازانى
سەردەخستن، جانتا و كۆلى لە ژنان وەردەگرت و نەخۆشى

له پشټنې ده كړد، بارى هېستړنكى له خوى بار ده كړد و
 بوى ده گه ياندنه جى، جفاره يه كيشى له كه س
 وهرنه ده گرت، چهند شيرن ده يگوت:

من نو كهرى هه مووتانم، هه موو كورد به كول
 ده په پرتمه وه.

هه شبوو كوشته ي نهو بېست و پېنچ دينار يه سووره بوو
 كه له دووره وه وېته يه كى كه شخه ي سه دام بريسه كى ده دا،
 گوتم ليوو خودان هېستړئ به كه سيكي ده گوت:

سه داميكى سوورم بدئ، ده تگه يه نمه قاسمه پره شئ.

ئى، له سه وداى قاچاخچيان گه پئ، به من ناگېر دريټه وه.

تو وهره ليره لهو ريو بانه له بنارى مامه نده به ديوى
 قه نديل، نهو قه نديله ي مه گه ر ته نها نهو بهرى له شكرى
 نه نفال بگرئ و نه هيلئ پتر يته پيشئ، وهره، بېينه ميلله تنى
 سه رى خوى هه لگرتووه، به چيا كه وتووه، كوچوبارى
 كورد بېينه، كوچبارى سه رما برده له، برسى، پيخواسى تا
 چوك له قور هه لكيشراو، كوچوبارئ خوى نازانئ رووه
 كوئ قه تاره ي به ستووه.

قەندىل ئاسمانى قەتارەى قازوقورنگانى دىتوۋە، زەۋىيى
 قەتارەى بىيادەمى دىتوۋە، بە سەرىدا، بە لاپال و بىارىدا
 كۆچىان كىردوۋە، بەلام لەوتەى ھەيە، لە سەردەمى
 ئەسكەندەرەۋە تا دەگاتەۋە پەلامار و ھىرشى لەشكرى
 عارەب و عەجەم و رۆم، قەتارە و كۆچوبارى لەو شىۋەى
 رۆلەكانى خۆى بە خۆيەۋە نەدىۋە، كۆچىكە لە كۆچى چ
 كۆچىكى ناو دىرۆك و ئەفسانە و ئايىنان ناچى.

ئەمەن زوۋو زوۋو دەكەۋتمە خەيالەۋە و لە كۆچوبار
 دادەبىرام و ھىند دوۋر دەپۇيشتەم ھىند قوۋل رۆدەچوۋم، بە
 دىمەنىكى جەرگىر، ھاۋارىكى بىرىندار نەبايە نەدەھاتمەۋە ناو
 كۆچ، ھاۋار و ۋىتەى ئەۋ پىاۋەم ھەرگىز بىرناچىتەۋە، ئەھا
 بىيىنە:

بە ھەردوۋ دەستان لە سەرى خۆى دەدات و بە دەنگىك
 كە ئەشكەفتەكانى مامەندە دەنگىدايەۋە:

تايەكانم، تايەكانم، ئەى ھاۋار تايەكانم...

تا ژن و مندالى گەياندبوۋە دىۋى رۆژھەلات، ھەر چۈار
 تايەى ترومىنلەكەيان دىۋىۋو، لە جىيى تايە چۈار بەردى
 قىتيان دانابوۋ.

وا دياره هيزى پاتار گه يشته تايه ش.

گرته کانی ئەو رېبە، گرته کانی ئەو رېبەى کۆچ بە
ههزار کاميراش پيشانادريتهوه، له دهستی کى دى؟ چ
کۆچنوسى، چ رۆماننوس و فيلمسازى ئاه و ناله و
فرميسكى ئەو کۆچە بنوسيتهوه، بۆ ديتنى دلۆپە
فرميسکه کانی ئەو رۆژەى کۆچ، دەبى له وهزى توانهوهى
بەفر بېن بە ديار قەنديلهوه له ديوى ههتاوهوه دانيشين و
وردينهوه.

من لهو رېوبانه لهو کۆچە هەر له بن قەلاتهوه تا ئيره تا
بن مامهنده، زۆر گرته گرياندوومى، بەلام فرميسکه کانم يان
خۆم يان باران دهمانشاردهوه، کهس نهيدى، لى له ئاست
ئەو گرتهيه فرميسکه کانم ئاشکرايون، رهنگه دهنگيان
له گهل بووين، بۆيه تۆ به چاوى خۆت، به هى من نا،
چاودى، ئاخىر هى من ليله و باش نايينى:

پياويک سى مندالى هه لگرتووه، مندالى به کۆلهوه دوو
به باوه شهوه، رووى کرده ئاسمان:

خودايه، تۆ له کوئى؟ گويت ليمه؟ له دهست ئەو
سه دامه فيرعه ونه مان پاريزه، ئەو کورده موسلمانەى خۆت

له ریزی جوو بزمیره، تیداچوون، موسایه کمان لو بنیره.

هاوکاری پیتجن له کاتی وهرگرنتی مندالی لهو پیاوهی
به خودای گوت موسا بۆ کورد بنیرئ، فرمیسکی منی
دیت، گوتی:

هاورپئ، پتهو به، نهووش تیدهپهپئ.

ژنیک کولنکی گچکهی به کولهوه و دهسته کانیشی له
دهستی دوو مندا، سهری بۆ ئاسمان ههلبهری و وهک
نهوهی له ناو چالینکی قوولهوه دهنگ ههلبهرئ:

له عهردهوه لهشکر، له عاسمانهوه له شکر، خودایه بهسه،
نهو غهزه به بهسه.

پیاویک پیدهچی گوتی له بهسه بهسهی ژنه که بوویت،
وا باگژیدا بهوه:

پشت له خودا مه که، خودا پشت تیناکات، خودا کهسی
ینکهسانه، کلاوی بۆ بهرووش درووستکردووه.

قاسم له بهر خۆوه دهلی:

بهلام بۆ کورد هیچی چینه کرد.

تەماشای ئاسمان دەکەم، لە سەری مامەندەووە بەری
 رۆژاواوە سێ چوار پەلە ھەور دەستی یە کگرتن بۆ یە کتر
 درێژ دەکەن، لەو رۆژە چ ویتەیی ھەبە ویتەیی یە کگرتنی
 پەلە ھەوران کریت و خویتتال، مەگەر تەنھا لە شگری
 ئەنفال.

دوورنێە لە بەر خۆمەووە نزام خویتدیی، رەنگە روو لە
 ئاسمان گوتیتم:

مەبارئ، باران مەبارئ، کاروانی کوردان وا لە رئ، بە
 دەشت و شاخ و داخەووە، ھێندەیی دلۆپی درەشتی تۆ،
 فرمیسک بە چاوی ژنانی ساوا بە ئامیزەووە، مەکوژە، ئاسمان
 مەکوژە، ئەوێن ساوا مەکوژە، ئەوێ بەردەستی ئەنفال
 نەکەوت، تۆ مەیکوژە.

ھەر لەو ھەورازە، دایکێک لە چاوی منەووە خۆی
 منداڵ بوو، ھی ئەووە نەبوو لەو تەمەنە بیته دایک، لانکی بە
 ساواوە بە کۆلەووە بوو، دیاربوو ئەوانەیی لە گەلی بوون
 دەیانویست لانکە بە جیھێلێ، گویم لێە دایکی منداڵە کە
 دەلێ:

کۆرپە کەم لە ناو لانک نەبی خەوی لێناکەوئ، دەمرئ.

له هه وراره که سهرکه وتین به دهستی چهپ گۆپایی بوو،
 هه ندی ترومبیل راوه ستابوون، له ریمیکه وه که سێ به ناوی
 خۆم هی پېشمه رگایه تی نا، گازیکردم، نه مناسیه وه، چووم،
 که سوکار ده رچوون، خوشکی ناوه نجیم (ره حیمه) نه وه ی
 دایکم به مندالی به کابانه ژیکه له گازیده کرد، نه خوش
 که وتبوو، گوتی:

وا هه ناوم ده سووتی، بۆ پته سماقی، کووزه لیمۆیی.

ئێ خوشکی، به من بلێ له کویت بۆ پهیدا بکه م؟ لهو
 ناوه گه پام، زۆر گه پام بۆ پنجه ترشۆکه یی، نه بوو، گوتم:
 گوندمان له سهر رییه، بگه یی، پهیدا ده بی.

به جیمه یشتن، هه ری وابوو ئه وان بگه پنه وه و به ری
 سه نگه سه ردا ری به ره و سنوور بگه رنه وه، به لام
 وایانه کردبوو، که مێ دوا ی من، به پێ مندا ری کوچیان
 گرتبوو.

له بن به داریکی دهو ری، خیزانی به پال یه که وه
 دانیشبوون، پیاویک له بن داره که وه:

هه ر باش بوو لیڤه م دیتنه وه...

من نه مناسی، هاوړېکانیشم نه یانناسی، سلاومان کرد و به
گهرمی وه ریگریته وه و گوتی:

ئیوه پېشمه رگن، وا نیه؟

چاوه پړی وه لامی نه کرد، گوتی:

به سهری ئیوه نا، به سهری خوم، له ودیوی
قه رچووخه وه هه لاتم تاگه یستمه ئیره، ئیره قه ندیله کوئییه؟
چاوم به یه ک پېشمه رگه نه کهوت، ئهری ئیوه به بن زه ویدا
هه لاتن، یان به ئاسماندا؟

که سمان به که رتکه وشه یه کیش زمانمان نه گهړا، ژنه که
روو له پیاوه که به تووړه ییه وه:

چیشته به و قور به سارانه یه، لو گنجه لیان پیده که یت؟

کابرا هه ستا و هاته لامان، چاکوچونی کرد و سهر و
کولیچه یه کی داینی و گوتی:

من له ناو پېشمه رگایه تی کولوم، له لېقه وماندا سهر کرده
و بهر پرس زوو ده قووچین، لیم تووړه مه بن.

سوپاسی قسه و کولیچه که مان کرد، ویستی سهر و

کولیچه دیدشمان بداتی، لیمان وهرنه گرت، بهر له مالاوایی
گوتی:

+ من نهو ناوه هه موو شاره زام، له ناوزه نگه وه تا
پشتناشان و نهو دیویش، به من بلین، سوپای عیراق نه گهر
بگه پیته وه ئیره، تا کوئ تخویی ویه؟ بۆوه ی بگه مه نهوئ.

- بگه ئاقاری شینئ، پشت نهو بهرزاییه، پشتی لیکه وه.

شینئ، له داوی نه نفالی هه شتاو هه شت تا نهو کوچه،
تاقه گوندی دیوی باشوور بوو که به پیوه مابوو، له بن
دهستی پینمه رگه بوو.

لیره وه ترسی له شکر نامینئ، به لام کوچوبار راناوه ستی و
رئ و بزنه پئ ده پئ، ئاختر ترسی سه رما و برسیتی هیچی
له ترسی نه نفال که متر نیه، خه لک نهو چهند نووردوو
نانه ی له گه ل خوئان هینابوو یان له تهواو بوونه، ئاسمانیش
ده گرمینئ و ده برووسکینئ، بۆین چ جار نیه ده بی بگاته
قاسمه پره ش و له ویوه له ده رگای رۆژه لات بدات، داوی
په نادان و حه وانه وه ی لیکات، نه گهر پاسدار ده ست به
روویه وه نه ئی.

هه ورازی ژیان و نشیوی ته مه ن له بیرینه بردمه وه، له

هه ورازه که ی نه و دیوهی شینی بوو، دیمه نی ژنیک کزه ی
 له جهرگمه وه هیتا، کولنی به کولیه وه دهستی مندالیک ی پینج
 شهش ساله ی به دهسته وه، تاکه پیلایو یکیش به دهستی
 منداله که وه، ژنه به تاکنی پیلایو وه به پنی کیسه ل له پیش
 من به و هه ورازه دا هه لده که پئی، خو م گه یانده ته نیشتی:

- کوله که تم بدئی، تا...

+ نه وه توی؟

- تۆ...

کئی بی باشه؟

نۆبه ره ی دایه و بابه، خوشکی گه وره م (عه یشۆک)
 نه وه ی بابم زۆری خو شده ویست، گریان قورگمی گرت،
 کوله که م لیوه رگرت و نه مه یشت فرمیسه که کانم بینئی،
 هه ورازه که مان بری، له وئی له هاوړیکانم جیا بوومه وه و
 له گه ل خوشکم مامه وه، پیلایو که ی له لایه که وه
 هه لئلیشابوو، به پنه ی گیر نه ده بوو، ده بوو به شتی به ستری،
 سه رم هیتا و برد و چاوم گیرا، له دۆخینه که ی خو م باشتر
 دهسته که وت، له به ختی من، دۆخین زۆر درێژه، دوو بست

بترم لیسری و پیللوم توند پیچا و توانی پیی بروات، لهوئ
یتیکمان دا و منداله کانتریشی گه یشتن، خوشکی گه وره
گوتی:

تو برۆ ئیمه هتواش هتواش دین، تو بگه بابم، بیینه وه.
گوتم:

خه می نهوت نه بی، دلنیا م نهو ئیستا له باره گای ناوزه نگه
و جینی گهرمه.
گوتی:

خه ونم پیوه دیوه، زوو بیگه یی.

به شیوه یی قسه ی ده کرد، ترساندمی، هه پیه م لیکرد.

له سه ر نهو جو گه یه ی له به فر و کانیای مامهنده ی سه ر
به ته مه وه دی و شیتی دلنشین له شیوه ی سیوی به رواریان
ده کاته دوو که رتی جوان، شازاده ی شیتیم دی، بو
ناسینه وه ی نهو ژنه، له ناو (گوله ستیره کان...) هوه له (پایزی
شینی) وردبنه وه، لهوئ له سه ر جو گه به به رانیلی نانه وه
راوه ستاوه، نان بو ریوارانی برسی راده گرئ، هاته سه رم

نانیکی لیوه رگرم، په ژيوانبوومه وه، خوږم لټی لادا، وا تیبگم
ناسیمیه وه.

له ری ههستمکرد پیچ به زگمدا دی، شهقاو دواى
شهقاو ژانی پتر ده بی، میوژی بن لوریه کهم بیرکه وته وه،
که دهم ژه هراوى نه بووین! گویم نه دایه زگم تا ناو باره گای
ناوزه نگی سهری ئاورم نه دایه وه، نه و باره گایه ی مانگیک
له مهبهر مالی چند پیشمه رگه یی بوو، ئیستا پره له زن و
مندال، له و ساته هه ورپکی رهش له شیوه ی عبا له بناری
مامهنده وه دابه زیوو، به و روژه شوی به سهر ناوزه نگدا
هیتابوو، به لام بارانی ده گهل نه بوو.

له وئ به پرسیار پیکه وتم بابم له سهری سهره وه له
هژده یه که، هیتا چند ههنگاو یکم مابوو بگه مبه سهر
دهرگا، دوو کهل هه ناسه می گرت، ترسام، نایلونی سهر
دهرگام لادا، چره دوو که لیکه نه بیته وه، گازمکرد:

بابه، بابه

به کوخه وه لامی دامه وه، روو له سوبه پستی به دیوار
دابوو، هیتامه ده ری، که وته قسه:

باش بوو هاتی، تازه که من بۆرژام خهونم به ئیوهوه دی.
 سۆبه داره که، دانه گیرسابوو، خنکابوو، دەرگا که شی
 کرابۆوه، چەندی ههولم له گه لیدا رۆژووه که ی بشکینتی،
 نه یشکاند، گوتم:

بابه، رۆژی به جغاره دهشکی؟
 گوتی:

ئهوجا ئهوه قسهیه، کوو ناشکی!
 گوتم:

جغاره دوو که ل نه؟
 گوتی:

با

گوتم:

تۆ بایی سه د جغاره دوو که ل هه لمژیوه.
 گوتی:

هی من چه زی تیدانه بووه، نه شکاوه و نایشکینم، وازم
 لێیتنه.

ملی نه دا و نه یشکاند.

بابم زور له خه می دایکم و مندا له کانتری بوو، به
هه ناسه هه لکیشانه وه پرسی:

هه والیکي دایک و وانت نه زانی؟

به درویه ک هیته دلیم خوشکرد، بزه یه کی شیرن که وته
سهر زاری، گوتم:

له بیرمچوو زوو پیت بلیم، نه وانیان له ریی نه ولاره له
سهر سنوور دیوه.

گوته:

توخدا به راسته؟

گوتم:

بابه، خو دروت له گهل ناکهم.

له دلی خو گوتم:

چ ده بیی نهو درویه درو نه بیت و نه وان نیستا ئاودیوی
روژ هه لات بووین.

هیی دای، نهو چیژه نه شمان ویکرا نه کرد، بیرمکه وته وه،
دهستی له ملم کردبوو، ده یگو:

ئاي كۆپرەكەم، تۆ بۆت دەژمىردى ئوۋە بوۋە چەند
 جەژن تۆ لە ناۋمان نى؟ بىرنىچ و قەيسىمان بى تۆ خواردوۋە؟
 ئوۋ جەژنەي دى تۆلەي ھەموۋى دەكەينەۋە، خودايە،
 خوداي لە سەر سەران، ئوۋ كوردە تا سەر سەربىخە و
 چىدى لىكمان دامەبېتتە، چىدى كۆپرەكانمان بە دەشت و
 كىتو مەيەخە.

ھىي دايى، ئوۋ جارى ھەر كۆپرەكان نا، مىللەتى ورد و
 دېشت بە كىتوان كەوت، پەراكەندە بوو.

لەو ساتە زۆر يىرى برا گىچكەكەم كرد، پاشەبەرەكە
 ئوۋەي ئوۋى سالى لە ساتى بە چياكەوتىم ھۆر ھۆر لە دوام
 گىريا، ئوۋ رۆژەش كە لە رۆژى ئازادى گەپامەۋە شار و
 مالى نەمناسيەۋە، ئوۋ برايەي كەسەرە بە جەرگمەۋە،
 كەسەرى ناھىتە ھەگىران و گۆتتى.

كۆچوبار دى و ناپىستەۋە، كەسوكار گەيشتن و بابم
 بەگەلىان كەوتەۋە و بەرەۋ قاسمەپەش بەپىكەوتىن، بازگەي
 پاسداران كەپەسيىسەيە و تا نۆرەت دى، زۆرى دەۋى،
 بارانىش لىناكاتەۋە، لەۋى لە سەر رى، لەو گۆرە لە دەۋ
 رووبارەكە، خەلك خۇيان داۋەتە بن مشەما و پارچە ھەسىر
 و گونىيە و ئوۋ شتەنە، بابم لە بن پارچە نايلىۋىن، لەبىرمىنە بە
 چى فتارى كەردەۋە.

نۆرهی په‌پینه‌وه به‌ره‌و رۆژه‌لات هات، که‌سوکار
په‌پینه‌وه، منیش گه‌پامه‌وه باره‌گا، به‌ر له‌په‌پینه‌وه کوپه
پلک (حوسین) نه‌وهی دواتر، دوو کوپی بوونه گۆری و
به‌لاگتیری ولات، ده‌مانچه‌یه‌کی دامی و گوتی:

کاتی خۆی خۆم راده‌ستکرده‌وه، به‌لام نه‌و ده‌مانچه‌یه‌م
نا، با لات بی، ئیدی کارم پینه‌ما، نه‌گه‌ر فرۆشرا، بیفرۆشه.

نه‌و ده‌مانچه‌یه‌ی پازده شازده سال بوو، له‌ ناو گۆڤر بوو،
به‌ زیندوویتیش ما‌پۆه‌وه، دوا‌ی وه‌ی له‌ ناشبه‌تاله‌که
گه‌پا‌پۆه‌وه، له‌ حه‌وشه‌ی مالی قۆرتیکی لیدابوو، به‌ هه‌ندی
فیشه‌که‌وه جوان ته‌قه‌تی کردبوو، له‌ یه‌که‌م رۆژی ئازادی
شار، له‌ گۆڤری ده‌رده‌هینی، ته‌قه‌ی پیده‌کات.

خاوه‌ن تهنه‌نگه‌که‌ی شانیشم گوتی:

نه‌گه‌ر پنیوست پنی نه‌ما و پاره‌ی کرد، بیفرۆشه.

خوشکی گه‌وره‌شم بزه‌یه‌کی شیرنی بۆم کرد و گوتی:

دوو بسته‌ دۆخینت قه‌ردارم.

-۱۳-

لهو کز چاره

ژنی هه بوو ویتام ده کرد

درهنگ ناسیمه وه

چوو، مه گه ر له خه ونی بیسینه وه

ئىستا لىرەم، لە بارە گاي ناوژەنگى خوارى، ئەوھى
 كەوتۆتە سەر رى، رىنى كۆچى نەتەو، من لە پەناى
 بەردىكەوھ كە كەوتۆتە بەرى رۆژەلاتى جۆگە كەوھ،
 ھىندە دوور نا لە رى، لە كۆچوبار دەروانم، رووى خۆى
 پىشاندانم نى، لەو رۆژە لە پىشمەرگە چاوبەرژىرتەر دەبى كى
 بى؟ ھى، باجى (نا بۆ بىندەستى) چەند قورسە، نەتەو چ
 باجىكى دا، باجىك لە دىرۆكى نەتەوان بى وىتە، كۆچى
 مووسا و جوو، شىتىكى لى شىنبوو، لى كۆچى كورد
 داخوئا...

ئەو جۆگە يە لەمامەندەوھ دى و دەرژىتە ئەو رووبارەوھ
 كە لەو يەوھ دەبىتە تىخووبى رۆژەلات و باشوور، ئەو
 تىخووبەى بەغدا و تاران كىشايان، جۆگە كەش تىخووبە،
 ھەركى لەو كاروانە نەپساوھە دى و لە جۆگە دەپەرپتەوھ
 كاتى دەبىستى پى ناوھتە ئاقارى رۆژەلات، لە سەر
 برسىتى و ماندووتى ھەناسە يەكى ئۆخەى ھەلدە كىشى،
 ھەناسەى دەرچوون لە چىنگى لەشكرى بەغدا.

ھەندى وىتەى ئەو رىيە بەبىر خۆم دەھىنمەوھ:

چاوم لىيە، بەتەمەنى لە سەر بەردەبازى پى خىزى و

كهوته ناو جوگه، كلاو و جهمه دانى ئاو بردى،
هه لىانسانده وه، گويم لینه بوو، پاش كه منى بیستمه وه،
گوتبووى:

مه مگر نه وه، با تهرمه كه م بگه پیتته وه، من ده زانم عه جهم
له عاره ب باشر نین.

پیاویك له جوگه په پیه وه، له سهر به ردی دانیشت،
دهستی به ردیتی داهینا و به ئامازهی دهست سوپاسی
خودی کرد و گوتی:

باش نه بوو نه كهوتینه دهستی سهرباز و جاش، مردیشم
مه مبه نه وه بن دستی وان.

من لیڤم له دهو ئهو جوگه یه ی تخووبم، پیشتیش لیڤه
بووم، به رۆژ و شهو بزمیڤره، ریک بهر له یه ك مانگ
لیڤه وه به پیکه وتم بهره و کیتوه پەش، بهره و راوانانی له شكري
رهشی ئه نفال كه هیند به غار بوون، به پیی باش
نه یانده گه یشتینی، له ره شه منی پر به فری ئیره وه هه پیه مان
لیكرد و له ناو گری بابیه گورگور له یه كه م شهوی
خاكه لیڤه ی ئه وی گیرساینه وه، تو بهری خو بدی، رۆژگار
چون ده سووپی، چهند زوو به پیی خویدا ده سووپیته وه،

لەشکر راویناين و ھاتینەو ھەتی خۆمان، مەن لێرەو ھە بە
 شەش رۆژ گەشتە سەر قەلات و بن مەنارە، لە رینگاش
 ویتە پەنگری داربەر و دەگەشامەو، لەویشەو ھە بە ھەفت
 رۆژ ھاتەو ھە تیرە، ناوزەنگی کۆنە ھەوار، لە رینگاش ھەر
 خۆم دەزانم چۆن دەکوژامەو و دەبوومە خۆلە کەو، ئیستا
 لێرە بە کوژاوەی بە دیار کۆچی نەتەو ھە کەو داماوم،
 کەلکی ھێچ ناگرم، بە چیلکە ھە کیش نابم، ھێندەم لە
 دەستدێ، ئەو کۆچە ویتە ویتە لە چێو ھە دیدەم بگرم و بۆ
 رۆمانیک لە خەیاڵم دایانکەم، ئیستا تەنێ سێ چوار ویتە
 سەر ئەو جۆگە ھە سەنور پێشان دەدەمەو:

ژنیک لە شێو نەختی لەو ژنە دەچوو کە دڵنیا بووم
 دەناسی بەلام بەو دوو سێ جار دیتەش نەناسیەو، ژنە لە
 سەر جۆگە ھێشتا نەپەرپێو، چاویکی بە لای ئیمەدا گیرا،
 تێگەیی بارەگای پێشمەرگە ھە، بە دەنگیک ئەو ھە خۆی
 کە نە کرد بیستی:

دەک بە سەرتاندا پر ووخێ، بۆ خۆیان جێیان گەرموگەر،
 ئەو خەلکەشەیان بە دەشت و کێو خست، لە برسان و لە
 سەرمان مردن.

لە دلی خۆ گۆتم:

له جئى تو بم، له وه پتر ده لئم.

ژنيكيدى به دهنگيكي نووساوه وه:

نهنگو به من بلين، مه سعوود له كوييه؟ جهلال له كوييه؟

ژنيكيش كه له دواوه ده ستي خستبوه بهر پشيتي
بياويك، ناوړې له باره گا دايه وه، به هه ناسه هه لكيشانه وه:

دايكتان كوړ بى، نهو هه موو ساله چوڼ ليره ژياون!
گورگى لى نازى.

كوچى كوردان له باشووره وه بو روژه لات بنى نايه و
ناپسته وه، به هه وراز و نشودا، به رپى كه روبردا دين و له
جوگه ي ناوزه نگ ده په پنه وه، ليره وه له نوكانه وه رى ده بيته
راسته پى، ترومبيليشى پيدا دى، ليره وه نه ترسى له شكرى
به غدا ده مينى، نه له برسا مردن.

له روژه لات وه، روژه لاتى بابا تايه رى هه مه دانى و
خاناي قوبادى و مه ستوره و وه فايى و هيمن و هه زار و
حه سن زيره ك و پيشه وا و سمكوزه، نان دى، ناوه ناوه
ترومبيلى به نانه وه دى، له وى نهو تليانه نانانهم بير كه و ته وه
كه بهر له نه وروژ، ژنانى هه و لير ده يانخسته ناو ترومبيله وه بو

ئازادىي كەر كوكيان بەرپىدە كىرد، ئەو بو ئازاد بو، بەلام
 ھەر ھەفتە يەك تەمەنى بو، ئىستا لە رۆژ ھەلاتەو بە
 كۆچوبار دى، كۆچوبارى بەر شالاوى بەغداى ھەمىشە
 نەيار.

ئىرە دوا وىنەى كۆچى سەر جۆگەى سنوور
 پىشانىدەمەو، دوايوە مىنىش دەپەپمەو:

ژىنىك جانتايەكى گەورەى بە شانەو، نەگەيشتە سەر
 چالەكە، رووى روو و بارەگا وەرگىر، لەو دوورەو دوو
 چاوى گەش بەو رۆژ بەو ھەور و ئىلە دەتگوت ئەستىرەى
 سىوہىلن، دۆلىان رووناك كىردەو، ئەو ژنەى مەن بە دوايدا
 وىلم و نايناسمەو، ئىرە لەو سەر جۆگەى ناسىمەو، سەيرە،
 لەو ساتە چى وای كىر دىناسمەو؟

وای لە سەر و سىما چەند گۆرپو، ھىچ ژنى بە ھەشت
 نۆ دە سال بەو شىوہ ناگۆرپ، ئەگەر ھەفت كۆستى
 كەوتىنى و ھەفت كۆچى وەك ئەو كۆچەى دىتىنى، وا
 ناگۆرپ، مەن نەبى كى دەيناسىتەو!

لە بن بەردەكە ھاتمە خوارى، بەرەو لای وى چووم، ئەو
 پەپەو و مەنى نەدى، بە دوايدا چووم، تا نۆكانى خوارى لە

دوای چووم، بهلام چەندی کردم، زاخم نه کرد خۆمی
پیشانبدهم و بلیم:

من تۆم ناسیهوه، تۆش من دهناسیهوه؟
خۆزی له دۆخیکى ئاسایی دهمدیتهوه نه ک له کۆچدا،
ههینى دهچوومه بهر دهمى و پیمدهگۆ:
من تا رۆژى پهسلانى له چاکهت دهرناچم، ئیستاش
چێژى تۆ له زارمه.

من ناسیمهوه، ئیوهش نه گهر و یستان بیناسن، برۆن نهو
سهره کۆلانهى (کۆلان کۆلان گێرانهوه) بینن که یه کهم
ژوان و یه کهم ماچ و یه کهم ... ی من پیشاندهداتهوه.

برۆ، ژنهى خهیاڵى ناو خهیاڵ، برۆ، له گهل کۆچا برۆ،
به رۆژههلاتى پهناگه و نانبدت دهسپێرم، به نیازى دیدار.

نهو رۆیشت و من گهپامهوه و ئیدى نهمدیتهوه، تا
گێرانهوهى نهو کۆچه نهمدۆزیوهتهوه.

ههندى گرتەى ناو باره گا ده گێرهمهوه، پاشان دهچمه
رۆژههلات و به دوای کهسوکاردا ده گهپیم، به تایهتی
دایکم و نهوان، نازانم دهرچوون یان نا.

-۱۴-

چه ک، مالاوا

به دواى كوچى ياراندا ده چم.

بارە گا دارمالە، ھەموو لە ناو یە ک دەخەون، جیى
 پشیلە یە کیش نایتەو، جیى تەنگە و منیش زگئیشە تەنگى
 پتەھ لچنیوم، کوپئ ھەستیکرد نەساغم، گازیکردم، ھەندئ
 پرسىارى لیکردم و سئ چوار دەنکە حەبى دامئ، دکتۆر
 لوقمانیان دەگوتئ، لەوئ زانیم برای ئارام شاھینە، ئەو
 شاھینەم لە چىای ھەورئ ناسى، لە ئەنفالى ئەوئ سالى لە
 بەرى بەستى شەرغە لە شەرى سەرباز و جاشان، خۆى
 کردە گۆرى نیشتمان، حەیف و سەد مخابن، ئەو چەند
 رۆژەى ئازادى نەدى، لە خۆى خەنى! کۆچى کوردان و
 قووچانى بەرەى نەدى، من کەزانیم ئەو کوپە برای شاھینە،
 لە خۆو خویئ بزووت و خوشمویست.

لێرە نانخۆرى جیگرم، وا چاکە بکەومە دواى کۆچ و
 داکم و وان بىنمەو، تەنگ و دەمانچە کەم فروشت، چ
 زۆرە قاچاخچى چەک زۆرە، ھەندئ پىشمەرگە ھەر زوو
 بوونە قاچاخچى، لە بن دەستیان دەرھێنام و پارە کەم بۆ
 خاوەنەکانیان خستە گیرفانمەو.

لە سەر رۆیشتنم، ھەوال ھات، لە بن سەفینە شیتە لە
 دەر بەندى کۆپئ، پىشمەرگە بەرسىنگى لەشکرى ئەنفالیان
 گرتوو و شەپ گەرمە و لەشکر لە شکانە، خۆزى زووتر و

له زور جيتريش بهرەنگار بوونەوه دەبوو، ئەگەر له بن
کيوه پەشيش ئەو هەوالەم ياستا، دوور نەبوو بگه پيمهوه،
تازە رۆيى، بۆ چەك ناگه پيمهوه و به دواى کۆچدا دەچم.

کۆلەپشتم کردەوه، هەي له کيسەى تووتن و نالەى
جودايى، هيجم نيه له گەل خۆمى ببه، ئاخىر ئەو نالەيه له
جفاره توندتر گرتبوومى، نەمده توانى دەسبەردارى بم،
دەبوو له گەلم بى.

وايش! ئەوه چى بەسەر هاتوو؟ نالەى جودايى بۆتە
هەويى رەقەه لاتوو، پەپەيه کى نەماوه کۆپلەيه کى
بخوێندريتهوه، حەيف و هەزار مخابن، من نەبووه
لەبىرمبچى جوان تەقەتى بکەم، نايلۆنىکى لىنەپيچم، ئەو
نالەيهى بەفر و بارانى سۆران و بادىنان تەريان نەکرد، ئەو
نالەيهى کويستان و گەرميانى کرد، ئەو نالەيهى ئەنفال لى
جودا نەکردمەوه، بارانى ئەو کۆچە، وشە وشە توانديهوه.

وتارە که تەپ نەبووبوو، دوو جارم خوێندەوه، خستەوه
ناو کۆلەپشت و به سنگيکى ديوارهوه هەلمواسى و گۆتمە
هاوپيە ک:

چاويکت لىيى.

دەرپۇم، بە دواى كۆچوبارد، بە سۇراخى كەسوكاردا
 دەرپۇم، ئەگەر چ بەلا نەيەتە رى، ھىندەم پىناچى دىمەو و
 دەرپۇم شەقلاوى، لەوئى، لە بەرى سۆركەو، گەرپانەو و
 كۆچ دەگىرپەو، لەوئى ھەندى وىنە تالانوبۇرى بەرەيى
 پىشانەدەمەو، تالانوبۇرى لە ھىچ چەتەيەكى دەريا،
 چەتەيەكى سارا، لە ھىچ چەتەيى ناوەشىتەو، بەرەيى ولاتى
 رووتكرەو، مىللەتى رووتانەو.

به رڀي ڪوچبارا

من لڙهم له دهو ۽ ٺهو جڳهه يه تڏووم، پڻشتريش لڙه بووم،
به رڙ و شهو بڙمڙه، رڱ بهر له يهڪ مانگ لڙهوه به رڱ
كهوتم بهره و ڪڙهه پڙهش، بهرهو راواناني لهشڪري رهشي
ٺهفال كه هڻند بهغار بوون، به پڻ باش نه ياند هگه يشتيني، له
رهشه مي پڙ بهفري ٺهوه هه پيه مان ليڪرد و له ناو گري
بابه گورگور له يهڪهم شهوي خاڪه لڙهوي ٺهوي گيرسايهوه، تو
بهري خو بدڻ، رڙگار چڻ دهسووي، چهند زوو به رڱي خويدا
دهسووي پڙهوه، لهشڪر راوينان و هاتينهوه جي خومان، من
لڙهوه به شهش رڙ گه يشتمه سهر قهلات و بن مناره، له
ريگاش ويڻه پهنري داربهروو دهگه شامهوه، لهويشهوه به
هفت رڙ هاتمهوه ٺهه، ناوزهنگي.

دهبوومه خوٺهڪهوه، ٺيستا لڙه به ڪوڙاوهي به ديار ڪوچي
نهتهوه يهڪهوه داموم، كهلڪي هيچ ناگرم، به چيلكه يهڪيش
نابم، هڻندهم له دهست دڻ، ٺهو ڪوچه ويڻه ويڻه له چڙهوي
ديدهم بگرم.

دهلڱي فام
رڱ چاپ و بلاوڪر دهوه

FAM PUBLICATION

+964 750 773 71 76

info@fam.pub • www.fam.pub

FAMpublication

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM